

העולם הזה

אומות הברית

צדל רהרדל בשו

רות ישירה בינם לבין ישראל, עשויים לעשות נסיון נוסף להזיז את העגלה.

בשלב זה הם מתכוונים לפנות למימשל הי צבאי שירשה להם הקמת ועדה יוזמת מצומי צמת. מטרתה המוצהרת של הוועדה: לזווג מישאלי-עם בין ערביי השטחים, כו יישאלו אם רצונם בהקמת נציגות פלסטינית מוסמכת שתנהל משאומתן ישיר עם ישראל, על פי העקרון של הקמת מדינה פלסטינית עצמאית.

גישושים אלה מוגבלים בשלב זה למגעם בין אותם אישים בלבד, וכל צעד ממשי בכיוון זה טעון אישור המימשל הצבאי.

האישים היוזמים מבטיחים, כי אם תימצא נוסחה להסכם בין ישראל לבין תושבי הגדה, יש בכוחם לשתף בהסכם זה גם את הנהגת אירגוני הפיראיון.

מוגדלים בסך של 165 אלף לירות למנהל החברה המורש משה קלמר, מי שהיה בזמנו חיכ של המפד"ל, התעוררו תביעות במפלגה לחקור את עיסקותיה של החברה, שגרעונו: המצטבר מסתכם בכ-2 מיליון ל"י.

במיוחד תיחקר פרשת מחסן מלאי ברחוב השומר בכני-ברק, שתפוסתו נמכרה במחיר אפסי, שאינו עומד בשום יחס לערכו הי אמיתי.

הולנד-ישראל:

עצוב מאוד

מתרבים הסימנים על התקררות היחסים עם הממשלה האירופית הידודותית ביותר ליש ראל. למשרד החוץ בירושלים הגיעו דיווחים מהאג, כי ממשלת הולאנד נוקטת בעמדה ביקורתית יותר ויותר למדיניותה של ישראל, רואה בהמשכת הכיבוש - ובטיקור בפיוציית בתים ובמעצרים אדמיניסטרטיביים המוניים - שינוי דמותה של ישראל, כפי שהשתקפה בציבוריות ההולנדית מאז קום המדינה.

על תנודה זו משפיע במידה ניכרת יחסם של חוגי השמאל החדש והסטודנטים, שכמה מהם מתבלטים כפעילים באירי גונים פרו-ערביים, ואפילו בהנהגת תנועה למען ארפתח בהולנד.

תגובתה של גולדה מאיר, כאשר הועבר אליה דו"ח זה על-ידי משרד-החוץ: "עצוב מאוד, עצוב מאוד".

שופטים

נגד מינוי הלוי

קיימת תסיסה בין שופטים אחדים, סביב מינויו הצפוי של בנימין הלוי כשר-המשפטים בממשלת הליכוד הבאה. התסיסה באה לידי ביטוי פומבי במכתב גלוי של נשיא בית-המשפט העליון לשעבר יצחק אולשן. אולם חלקה הגדול אינו מתנגד כלפי חוץ, והוא מוגבל לדרייחרים של אותם שופטים המתנגדים למינוי.

עוד נסיון

להגדרה פלסטינית

אישים פלסטיניים בגדה המערבית, הפועלים למען היב

מי יהיה

שר מע"י העדתי?

צמרת מפלגת העבודה מהפשת מועמד לתפקיד שר מבני עדות המזרח. ההנחה היא, שישראל ישעיהו לא יכהן בממ שלה הבאה, וייתכן שגם אליהו ששון לא יהיה שר.

שמות שהועלו בניהושים פנימיים: ראש עיריית באר-שבע אליהו נאווי, איש משרד החוץ שלמה הילל, והדיפלומטיכלכלן אביעזר שלוש.

שערוריית השיחרורים

לצורכי בחירות

צפויים גילויים על ניצול סמכויות שר-המשטרה לצורכי מסע-הבחירות של המערך בקרב הציבור הערבי.

מסתבר כי הוצע למיספר חמולות גדולות - בעיקר במשולש - לשחרר כמה מבניהן השי פוטים והמרצים עונשים בכתיסוהר ישראי ליים. בין המוצעים לשיחרור נכללו גם שפוטים על עבירות ביטחוניות, כגון קשר עם אירגוני החבלה. התמורה שביקשו עסקני המערך: הצבעה מאסיבית של בני החמולות.

כמה מן ההצעות נידחו, אבל לפחות חלק מהן התקבל. אחד המיקרים הבולטים של עיסקה כזו נעשה בכפר עארא שבמשולש.

חוק נורבגי

יאומץ בישראל?

ייתכן ואחד החוקים הראשונים שיובאו לאישור הכנסת השביעית יהיה חוק מיוחד במינו, המאפשר לשרי ממשלה שהתפטרו מחברותם בכנסת ופינו את מקומותיהם לח"כים אחרים, לחזור אל הכנסת במיקריב מיוחדים, כמו בהצעות אימון או אייאימון לממשלה.

חוק זה נועד לאפשר לשרים ממפלגות הקואליציה להתפטר מחברותם בכנסת, כדי לעמוד בלחצים של מועמדים שהוצגו במקומות ריאליים כביכול ולא נבחרו לכנסת. כיום קיים חשש, בייחוד במערך, כי אם יתפטרו שרים מחברותם בכנסת, ייכנסו 'מקומם ח"כים שיער' ערו את שיתיהמשקל בין הסיעות השונות במערך. לכן מבקשים לחוקק את החוק שיאפשר לשרים המת פטרים לחזור לכנסת בכל עת שקולם יידרש להצבעה מכריעה.

חוק דומה קיים גם בנורבגיה, ימציעו בישראל מביי אים אותו כאסמכתא לשם קבלתו בכנסת.

שינויים בייצוג

המפד"ל בממשלה

כבר כיום ברור שיתולו שינויים בנציגות המפד"ל בממשלה הבאה, יהיה אשר יהיה 'זרכבה. בעור ששרי הפנים משה חיים שפירא ושר-הסעד יוסף בורג יוסיפו להחזיק בתיקיהם הנוכחיים, הרי שרי-הדתות זרח ורהפטיג יפרוש מהממשלה ובמקומם תשי לח המפד"ל את יצחק רפאל לתפקיד שרי הדתות.

עבור זרח ורהפטיג תדרוש המפד"ל במשאומתן הקואליציוני את תפקיד יו"ר ועדת החוקה-החוקימשפט בכנסת. תפקיד נוסף שתדרוש המפד"ל: אחד מסגני יו"ר הכנסת עבור הד"ר בן-מאיר, שהוא כיום סגן שרי הפנים. במקומו יתמנה כסגן שרי-הפנים מיכאל חוני. קרוב לוודאי גם שהשרים בורג ורפאל יתפטרו מחברותם בכנסת ויאפשרו לשניים הבאים ברשימת המפד"ל להיכנס לכנסת במקומם.

ישראלים הבריחו

חשיש לגרמניה

שלושה ישראלים, שני גברים ואשה אחת, נעצרו פי ני כשבועיים כאשר ניסו להבריח כמוה של עשרות קילוגרמים חשיש לגרמניה. הן משטרת גרמניה המעי רבית והן ממשלת-ישראל שומרות את העניין בסוד. מתוך הסכמה, כדי לא לקלקל את שמה של ישראל בגרמניה.

תוך כדי כך נודע על חילוקי דיעות בין העוסקים במלחמה בסמים במשטרת ישראל.

כמה מהקצינים של משטרת תל-אביב תובעים להפיר את החסיכות שהעניקה עד כה המשטרה לאנשי כוהימה המכורים לי סמים ולהכליל אותם במיסגרת המעצרים שעורכת המשטרה בין מעשני הסמים.

תיערר חקירה

בעסקי משה"ב

בעיקבות החלטתה של הנהלת משה"ב - החברה הי כלנית לבניין של המפד"ל - לשלם סיוויי פיטורין

"קדימה!"

מבצע 2 חס' טלויזיה בכל שבוע

50 מערכות כוסות צבעוניות.
50 פרסי תנחומים.

הזוכה מס. 7 בטלויזיה „זניט”
רושנרוז חוה, שכון חדש 8, כרכור

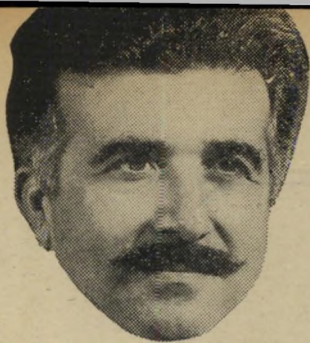
”גולדסון” — משקה ההדרים המרענן והמרווה, מגיש את מבצע מספר 2 בו יוגרלו, מדי שבוע, בין המשתתפים מקלט טלויזיה ”זניט”; 50 מערכות כוסות צבעוניות, 50 פרסי עידוד.

וכך תעשו — שתו ”גולדסון” תפוזים ו/או אשכוליות, הסירו — בעזרת מים — 3 תוויות מבקבוקי גולדסון, השלימו את הסיסמה: ”גולדסון איו צבע והוא טעים פ...” ושלחו בציון שם וכתובת מלאים כת.ד. 7095 תל אביב, עבור ”מבצע גולדסון”.

פרסי העידוד נשלחו בדואר לבתי הזוכים.

גולדסון אין בו צבע והוא טעים כי לכה

קריאה יקרה

מערכת הבחירות חלפה. מי שהצביע הצביע, מי שנכנס לכנסת נכנס. החיים שבו למסלולם הרגיל — והעולם הזה ממשיך בדרכו, כשבועות חדשות. אין זה תפקיד קל, שכן חובתו הראשונה של שבועות חדשות היא — האובייקטיביות. הצלחתנו לעמוד בתנאי זה, מן היום בו היקמה מערכת זו, היא שנתנה להעולם הזה את כוחו הציבורי והעיתונאי. גם אויבינו — והם לא חסרו! — הכירו בעובדה שהעולם הזה הוא אובייקט טיבי, מגיש את החדשות, את כל החדשות. לכאורה, השתנה משהו בבחירות שעברו. מעיתון בלתי-תלוי, לוחם וביקורתי הפך העולם הזה לעיתון שעורכו הראשי יושב בכנסת, ואשר שמו נכלל כחלק משמה של תנועה פוליטית חדשה. רבים שאלו אותנו: „איך אתם יכולים עוד להיות אובייקטיביים?“ יכולנו — כי לידת הכוח החדש היתה שונה מלידתה של איזושהי מיפלגה בארץ או בעולם; ומפני שהעולם הזה לא הפך ביטאון מיפלגתי. אין תקדים בהיסטוריה המודרנית, שעתון הוליד מיפלגה. לכן היו גם היחסים בין התנועה לבין העיתון מיוחדים במינם: אורי אבנרי כחבר-הכנסת עשה בדיוק מה שעשה כעורך העולם הזה. אותו דיעות, אותם מאבקים, אותם עקרונות שבאו לידי ביטוי מעל דפי העולם הזה באו במשך ארבע השנים האחרונות לידי ביטוי גם מעל דוכן הנואמים של הכנסת. העולם הזה לא היה צריך לשנות דבר ממתכונתו או מתוכנו בגלל בחירתו של אורי לכנסת. עשינו גם מאמץ גלוי כדי להפגין את עצמאותם של שני הגופים — השבועון והתנועה: את הדיווח על פעולות הסיעה בכנסת הפרדנו משאר חלקי העיתון. הוספנו לעיתון מספר עמודים, שחלק מהם הוקדש לדו"ח לבחור של אבנרי. אפשר היה אומנם להציג את הדו"ח לבחור כחומר עיתונאי מעולה — והוא אומנם היה כזה — ולהגישו כחלק מן החומר המערכתי. אבל על מנת שלא יוכל אפילו קורא אחד להרגיש כאילו קופחו יתר חלקי העיתון, או כאילו נותנים לו לקרוא חומר מיפלגתי על חשבון החומר שהוא הורגל לו במשך שנים, הקפדנו על הכנסת הדו"ח הסיעתי למסגרת מוגדרת ונפרדת.

מאזן ארבע שנים

אחרי ארבע שנים של פעולה כפולה ומקבילה — בשבועון ובכנסת — מותר לנו לעשות את המאזן. לא של התנועה — כי ית המאזן הזה עשו הבוחרים וחברי התנועה — כי אם של השבועון. את העולם הזה קראו, מאז יומו הראשון, רבים שלא הסכימו עם כל הדעות המובעות בו. קראו אותו גם כאלה שלא הסכימו עם מרבית דיעותיו. אנו יודעים זאת מתוך פגישות נש קוראים, ומתוך המכתבים שהגיעו למערכת. גם אחרי שאורי אבנרי נבחר לכנסת, והוקמה תנועת העולם הזה — כוח חדש, המשיך קהל קוראי העולם הזה להיות מגוון, מבחינת זהויותיו המפלגתיות ודעותיו הפוליטיות. בזה אנו רואים את עיקר הצלחת המערכת. כי מעבר לדעות סוליטיות, מספק העולם הזה שירות חיוני ביותר: אינפורמציה שאין למצוא אותה בעיתונים אחרים. אנו מוסרים את החדשות בלי לערוך חשבונות. העולם הזה יכול לספק סוג זה של עבודה עיתונאית, מכיוון שהוא קודם כל ומעל לכל בנוי למסירת חדשות ודעות מאחורי הקלעים. בצד הפוליטי-הרעיוני שלו עוסקים חלקית רק שניים או שלושה מבין העורכים. כל יתר חברי המערכת ממלאים תפקיד עיתונאי טהור, בלי כל קשר לרעיונות פוליטיים אלה או אחרים. כלל ברזל במערכת העולם הזה, שאין שואלים לדעותיו הפוליטיות או להשתייכותו המפלגתית של שום חבר-מערכת. בניגוד לביטאונים מפלגתיים, אין איש מחברי המערכת נדרש להצהיר נאמנות לקו מדיני או להנהגה מיפלגתית.

„המשיכו! המשיכו!“

גם תוך כרי מערכת הבחירות האחרונה, לא הופר כלל זה. הקפדנו על הפרדה מוחלטת בין מטה הבחירות של התנועה, לבין מערכת השבועון. משחלפו הבחירות, נעלם גם החלק התעמולתי הזה, והעולם הזה שוב יהיה כולו קודש למתן אינפורמציה, להתחזית מחשבה מדינית וחברתית, שעורריות ציבוריות, להטלת אור על נקודות אפלות — וגם להצגת אותם דברים יפים ומבדרים בחיים. אם לדון לפי מכתבי הקוראים, אני מניח שיחסם אל השבועון המסויים, על כל מרכיביו, לא ישתנה: רבים ימשיכו להסכים לדעות ולעקרונות המוצגים בו; אחרים יראו בו כלי אינפורמטיבי גם מבלי להזדהות עם הרעיונות; אחרים אף ימשיכו לקרוא אותו וליהנות ממנו למרות שהם מתנגדים חריפות לתוכנו הרעיוני. או, כפי שכתבו השבוע שלוש הקוראים הבאים:

● **דבורה פרנקל, מחל-אביב:** „לומר לכם את האמת, כל העניינים האלה על ערבים ושלום ובחירות עייפו אותי. תחליטו — או שאהם מוציאים עיתון, או שאהם מתקנים את העולם. מכיוון שאניני יודעת אם אתם מסוגלים לתקן את העולם. אבל בהחלט משוכנעת שאהם מסוגלים להוציא עיתון טוב — אני מאחלת לכם את הדבר השני.“

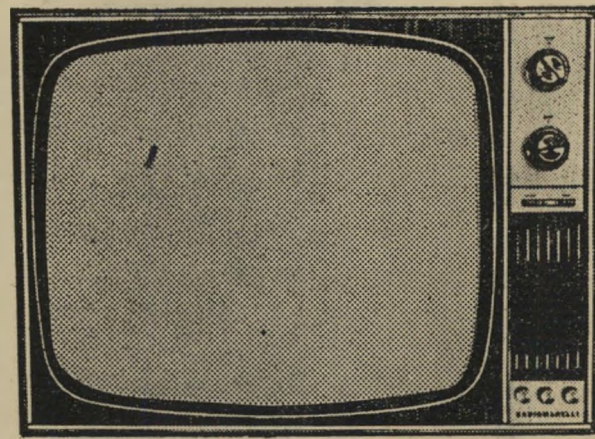
● **ב. משה, מגבעתיים:** „ליכי עולץ בקירי לתבוסתכם המחפירה. אפילו בכפרים הערביים כמו כפר-קאס ומעוויכם הגדולים נכשלם כלל!“

מובן שתוצאות הבחירות לכנסת היו חשובות מאוד בעינינו. אבל יש קלפי אחרת חשובה לא פחות. ולידי קלפי זו מצביעים מדי שבוע רבבות קוראי העולם הזה. הם מחליטים מדי שבוע אם לתת אימון בשבועון המסויים או לא. אנו נשתדל לזכות באימון זה שבוע אחר שבוע.

הפלא ה-8

בנוסף ל-7 פלאי תבל קיים הפלא ה-8 של יצרני טלוויזיה „מרלי“:

- * העיצוב היפה ביותר למקלט הסולידרי בעל תכונות הקליטה המעולות ביותר.
- * TUNING נפרד ל VHF - UHF.
- * FINE TUNING מיוחד.
- * מסך צבעוני.
- * קולט גם בצבעים.
- * מסך משורין SOLIDEX ו METAL BONDED.
- * קליטה ממרחקים גדולים.
- * הגנה נגד רטיבות ומליחות באויר.
- * שני רמיקול אליפטיים היי פידליטי HI - FI.

„מרלי“ המפעל האלקטרוני הגדול באירופה

מארלי
MARELLI
בני משה קרסון

פרטים: „טלמר“ תל-אביב. רח' אלנבי 111 טל. 623828
„ביח-אור“ משיח נ. חיפה. רח' הרצל 42 טל. 65081

מרכז עדשות מגע

CONTACT LENS CENTER
„גרונזובסקי — אישון לנס“
תל-אביב, רחוב שניאור 5 (פינת רח' מינסקר 20, ליד מוגרבי, מול מגרש חניה) טל. 55029.
שעות קבלה 9-17
נשמח לשלוח חוברות הסברה לפי בקשה.

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת
ד"ר מרדכי זידמן
תוצאת רשמים.
להשיג בחנויות הספרים הפזולות

איש בן

ביונס ענק

הפעם אריזת "ענק" של אבקת הכביסה הביוכימית המהפכנית, "ביונס"! אריזת "ביונס", "ענק", חסכונית יותר. בכל קופסא יותר כוסות, יותר כביסות.

זה נהדר נס ענק של יצהור
עוד מוצר מובחר-למבצע הר של יצהור

מכתבים

הבחירות -

לפני ואחרי

הבחירות האלה הוכיחו עוד פעם שכל הדיבורים לפני הבחירות לא שווים כלום.

לפניהן היו כולם נגד מפא"י, מפלגת העבודה, המערך, או איך שלא יקראו לזה. אף אחד לא מצביע בשבילם. אי-בל פתאום, יום א' חרי הבחירות, מתברר שכולם הצביעו בשבילם.

זגורי

מתי סוף-סוף יבינו האחרים המ'טומטמים כי בגלל זה הם צוחקים מ'איתנו ועושים מה שהם רוצים?

מתי יבין העולם-גולם כי מצפצפים עליו?

חביב זגורי, באר-שבע

יארש

אין לתאר במילים את היאוש שתפסתי ביום רביעי בבוקר, כשהתבררו תוצאות הבחירות.

האמנם כה מעטים בארץ היו מבינים ש'הדרך הנוכחית של המערך מובילה לרחוב ללא מוצא? שהפיתרון היחידי למצבנו הוא שלום - ולא הקדשת 50 אחוז מתפוקתנו ועמלכפנו לתקציב ביטחון, לעוד טנק ולי עוד מטוס?

ומחר - 60 אחוז, 70 אחוז, עד אין סוף?

ורדה נתיב, תל-אביב

העם החריט

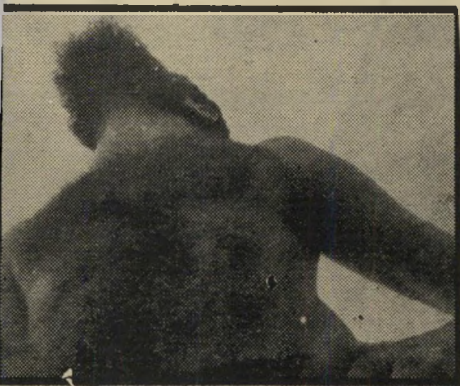
כל הכבוד לעם הזה, שהוכיח בבחירות שהוא גבר לעניין. הבחירות הראו בצורה חותכת שעם-ישראל יודע מה שטוב לו: סיפוח השטחים ואי-נסיגה מהגבולות הנור'כחיים. זו הדרך היחידה שבה נזכה ב'שלום - כשנוכח לעולם ברצינות שאנחנו לא מתכוונים לסגת אף שעל.

רפי זכריהו, תל-אביב

תחרות

הציודים

מצורפת לכם בזאת תמונה לתחרות ה'

תמונת השבוע

צילומים, המראה כיצד נראה זקן מלמטה.

משה לוי, סידת-הכרמל

● תמונת השבוע - שזכתה בכותרת 'הצד השני של הזקן' - מזכה את ה'קורא לוי בטן עשר ל"י.

חופש הדת

ברמת-גן

זה כמה שנים שעיריית רמת-גן מפעילה בית-אבות בשדרות הילד 10 (בתוך גן ה'מלך דוד). בין כל הדברים הטובים ש'מהם נהנים דיירי הבתים הסמוכים אפשר למנות את הרעש התמידי של המאזרנים הגדולים, הפולטים ריחות ממטבח בית-האבות, את הפית מן הארובה, התורר ל'

ביום החסכון הבינלאומי.
ובכל יתר ימות השנה

תכנית 500

הקון עשויה לגדול פי עשרה

כנו בשנת החסכון הראשונה

כל זאת בנוסף לריבית, הצמדה וביטוח חיים

לקבלת ברוטו-הוא לאחד מסויכיו

בנק הלואה וחסכון לישראל

ולשעבר יפוא-הליאכינו בע"ס

מכתבים

דירות, את הסירחון של כעשרה שתיאש-פה שהעמידו מול מרפסות הבית שממול, במרחק של כמטר אחד בלבד, ובנוסף — גם את בית התפילה שלהם, בדיוק מול חלונות השכנים.

בתחילה, לא הפריעו תפילות הזמנים לי-אף אחד. הם התפללו להם בשקט ובנחת. אך אחרי כן השתלטו על המקום צעירים מהסביבה והפכו אותו לבית-כנסת ציבורי, החלו מוכרים לכל דיכפין מקומות ישיבה לתפילה, באים לשם עם נשותיהם וילדיהם, מרעושים, שרים וווקדים, ומפריעים את מנוחת השכנים, שביניהם ילדים קטנים ולפעמים גם חולים. היות והחלונות הפתוחים של בית-האבות הם בדיוק מול המרפסות וחדרי-השינה של השכנים, יוצא ש-בכל יום שישי, ערב-יחג וכל שאר ימי דפגרא בערב, אי אפשר לשבת על המרפסת לנות. ביום שבת, אם רוצה מישהו, אחרי שבוע עבודה קשה, לישון שעה-שעתיים מאוחר יותר — המתפללים לא כגיי חים לו: משמונה בבוקר מתחילים עם תפילות הרעשניות.

וכל זה — כאשר בסמוך, בכיכר רמב"ם, נמצא בית-הכנסת הגדול, היכול לקלוט כ-עשר מתפללים. ועוד יותר סמוך, ברחוב ד"ר כהן, ישנם שני בתי כנסת — אחד

מכתב השבוע

לזיכרו

של צנחן

באמצעות אחד מחברי ללימודים, דים, כאן באוניברסיטה בלידס, נו-כיתי לדעת כי הינכם נענים בזון

ירון ז"ל

לבקשה לכתוב כמה מילים על זייתי לינו שנפל. הייתי מודה לכם מאוד אם תפרסמו את תמונתו של אחי ז"ל, ירון ירושלמי, שנפל לפני חצי שנה. שנה לפני מותו, השתתף ירון בטיול של כיתתו בגימנסיה וירצ'ליה, כאשר האוטובוס שלהם עלה על מוקש בערבה. ירון החליט נל דרכו בעתיד בעומדו על קיגורם של חבריו שנהרגו במיקוש, ועם גיוסו התנדב לצנחנים. הוא לא זכה לשרת זמן רב. ב-25 באפריל השנה הוא נהרג סמוך לתעלה.

מיכאל ירושלמי, לידס, אנגליה

ספרדי ואחד אשכנזי — שם התפילות והרעש לא מפריעים לבתים הסמוכים. מדוע, אם כן, מוכרחים הם דווקא להתפלל ול-הפריע מול חדרי-השינה של בתי-המגורים?

דוב קוסובסקי, רמת-גן

חיפה

האזהרה

חושבני שהכתבה חיפה — האזהרה (ה) עולם הזה (1678) הצביעה על הנקודה ה- מסוכנת האמיתית של שורת מעשי-החבלה בחיפה — והיא, שנתקדם, מבלי שזריז בכך, צעד נוסף בדרכנו ליהפך לארצות-משטרה: משמרות אזרחים מתגובים, עוצרי לילה לערביה, מחסומים בכבישים, וכיו. אבל מצד שני, עם כל צערי על כך, אינני רואה באיזו דרך אחרת נובל למנוע את פעילות החבלנים. מה יהיה?

אמנון זלצברג, חיפה

(המשך בעמוד 8)

גבר מתגלח תמיד עבור שניים!

חשוב גם עליה התגלח ב"אדיסון"
כי "אדיסון" הוא סכין הגלוח המגלח למשעי ומקנה לך הופעה הדורה ורעננה.
"אדיסון" הסכין המלמף את פניך
"אדיסון" נבחר במשאל העם לשנת 1969 כסכין הגלוח המובחר.
"אדיסון" מגלח יותר מכל סכין אחר

האוניברסיטה ללימודים אקסטרניים

פוליטכניקום

רישום תלמידים לשנת הלימודים 1969/70
לימודי בוקר או ערב בת"א ובחיפה
המכניים לתארים אקדמאיים של:

C.E.I. - The British Engineering Institutions

CAMBRIDGE UNIVERSITY

LONDON UNIVERSITY

אגודות המהנדסים הבריטיות

אוניברסיטת קמברידג'

אוניברסיטת לונדון

- ★ הנדסת בניין
- ★ הנדסת מכונות
- ★ הנדסת חשמל
- ★ הנדסת אלקטרוניקה
- ★ הנדסת ייצור
- ★ הנדסה כימית

- ★ Lower Certificate in English
- ★ Certificate of Proficiency in English
- ★ Diploma of English Studies

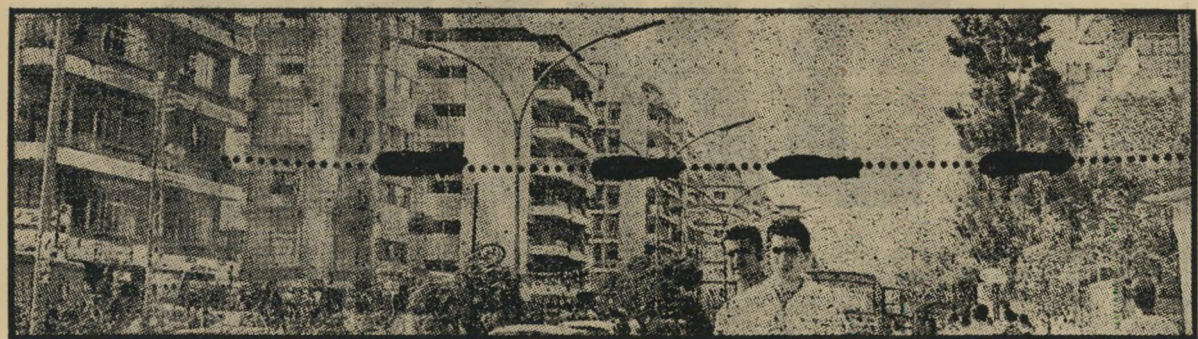
- ★ B.A. כללי
- ★ B.A. שפות אנגלית, צרפתית
- ★ B.Sc. כלכלה או מנהל-עסקים
- ★ B.Sc. מתמטיקה

תלמידים החסרים תעודת בגרות, יתקבלו לראיון אישי לקביעת אפשרות הצטרפותם ללימודים. ההרשמה בין השעות 1-9 לפנה"צ, 9-5 אחה"צ, במשרדי האוניברסיטה:

י-אביב, רחוב בדנר 17 • חיפה, רחוב שמריהו לוי 30

העולם הזה 1679

כך הותקפה מיפקדת אירגון „אל-פתח“ בבירת לבנון

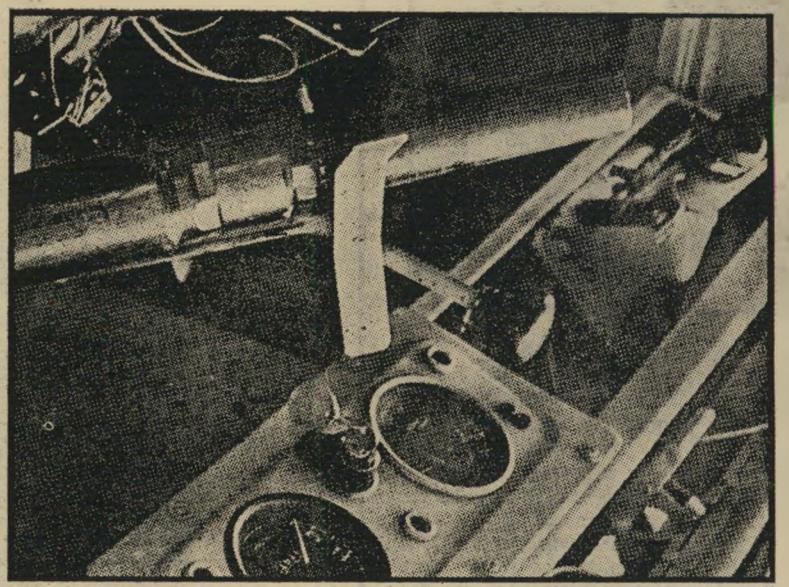
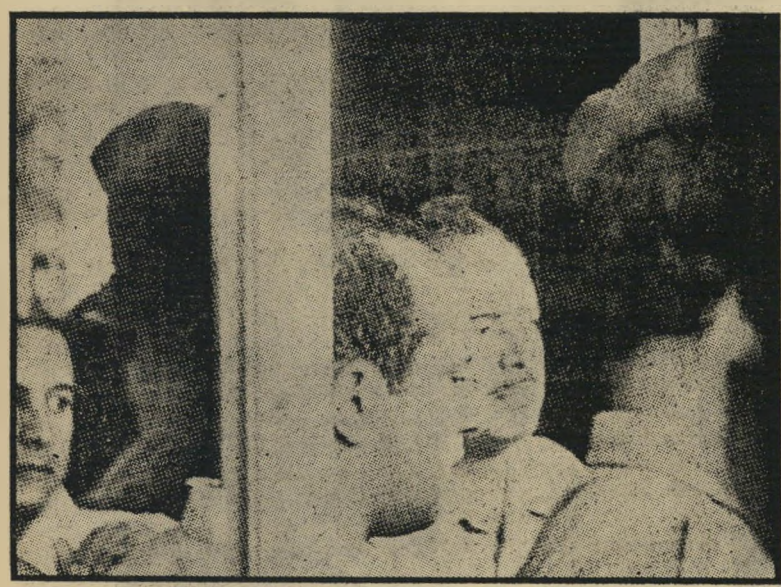

תמונות אלה צולמו ביום בו נורו פצצות הבזוקה על מיפקדת אירגון השיחרור של פלסטין בכיירות, והגיעו רק השבוע למערכת „הער" למ הזה". עם התמונות הגיע גם ניחוש מעניין: שעותי ההתקפה נקבע עליפי אינפורמציה פנימית סודית של אירגוני החבלה. לפי אינפורמציה זו, ידעו מתכנני ההתקפה שבאותה שעה בדיוק עמי דה להתכנס כמטה אש"פ ישיבה של כל מפקדי החבלנים בלבנון. הישיבה בוטלה ברגע האחרון. וכך, כאשר פגעו פצצות הבזוקה במשרדי האירגון, נמצא שם רק איש חשוב אחד: שפיק אליחות.

שמשטרת ביירות הגדירה אותו רשמית כסוכן ישראלי, שכר דירה מן העבר השני של הרחוב, בקירבת הטיילת שעל שפת הים בחלק הומה ביותר של העיר, אשר ממנה נורו הפגזים שפגעו במטה.

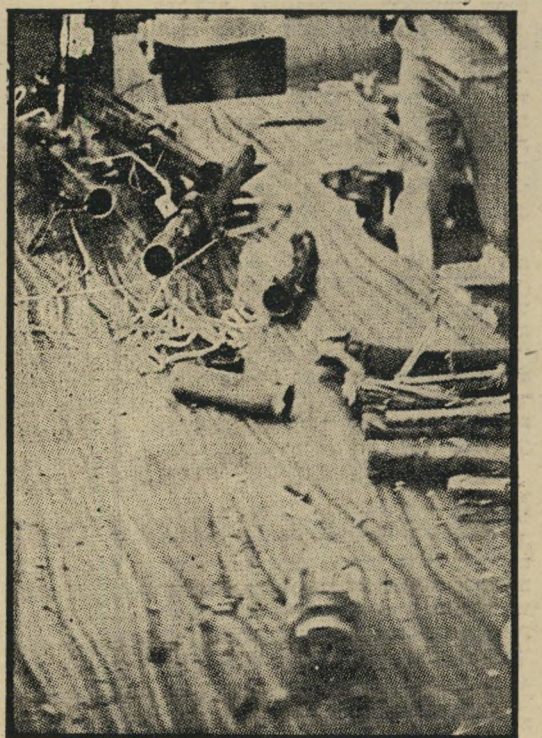
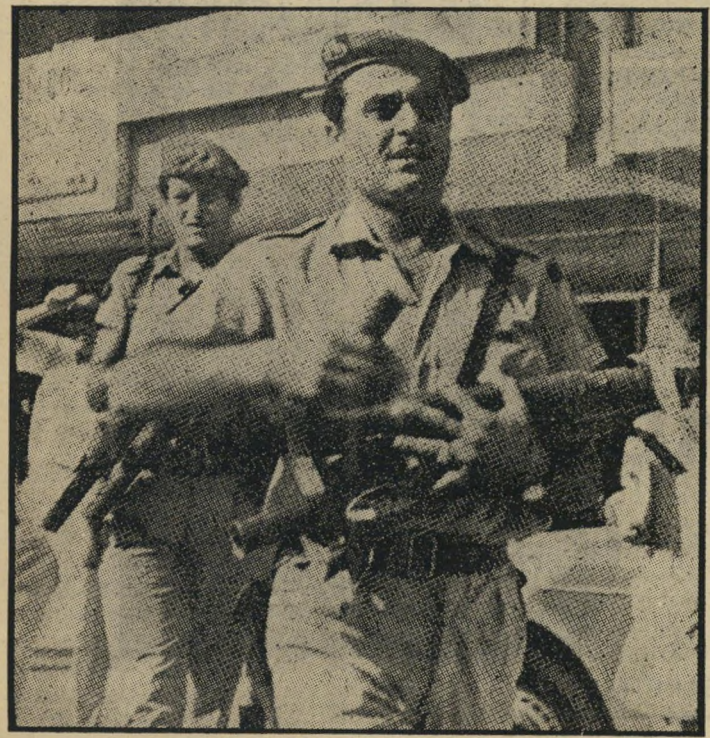
מסלול ההתקפה
כפי שצויר על גבי התמונה המראה את מטה אש"פ, בקורניש אל-מזרעה בכיירות. אחמד ראוף, העיראקי המזויף,

באזוקות בביירות

המפקד שניצל
שפיק אליחות, אחד מסגניו של יאסר עראפאת, והממור נה על משרדי אש"פ בכיירות (שני מימין) כפי צולם דקות ספורות אחרי ההתקפה. פצצה עפה מעל לראשו, אולם הוא יצא רק בסריטות קלות.

מיתקן ההשהייה
אחת הבאזוקות שנמצאו בדירתו של אחמד ראוף, מייצבת מעל למיתקן ההשהייה. הסוכנים עזבו את הדירה שבע שעות לפני שנורו הפצצות. בדירה נמצאו סיגור גמור למחצה ושני ספלי קפה תורכי.

השלל
שני חיילים לבנוניים מובילים את הבאזוקות ואת הזבילים הריקים מדירת אחמד ראוף — ישר אל משרדי אירגון השיחרור של פלסטין, שם נשארו עד בוא ועדת החקירה של אל-פתח, אשר בדקה אותם.

הפצועה
אשה זו עברה בר חוב כשהפצצות נורו אל הבית, נסרפה ברגלה משברי זכוכית.

בסיס השיגור
שולחן בדירה שכורה, ממנה נורו הפצצות. זליו נר אות שלוש באזוקות, ולפניו חוטי חשמל וזבילים ריקים.

תמרורים

מצפה לתינוק • גרושתו של פרנק סינטרה, **מיאה פארו** בת ה-24, אבי התינוק שבדרך הוא **אנדריו פרבין**, ידידה מזה מיספר חודשים של מיאה.

מונה • לראש המכון האוניברסיטאי של חיפה — פרופסור **בנימין אקצין**. מבכירי אנשי הסגל של האוניברסיטה ה' עברית בירושלים, כיהן בעבר במשך שבע שנים כדיקאן הפאקולטה למשפטים, ובמשך 15 שנה עמד בראש רחוב למדעי המדינה. המינוי הוא לשנה אחת עם אפשרות הארכה לשנתיים נוספות.

מונה • לראש משלחת משרד הביטחון והנוער בחוף השנהב, אלימ זלמן ורדי (45). יליד ליטא, עלה לארץ ולמד בגימנסיה עברית ובישיבה, התגייס ב-1942 למשטרה, בה שירת שלוש שנים, אחר התיגייס לצה"ל, בו מילא תפקידים שונים במפקדת קצין משטרה שבאית ראשי.

נחוג • יום-הולדתו ה-88 של הצייר **פאבלו פיקאסו**.

מנהלים רומן • בעלה לשעבר (הגט ניתן לפני שבוע) של בריגיט בארדו, **גינטר זאקס פון אופל**, והדוגמנית השוודית המצליחה, הרוצה להיות שחקנית.

זאקס ודארסון

מיריה דארסון. גינטר הכיר את מיריה כבר לפני שנה, אך רק לאחרונה הפך ה' רומן לרציני.

זכו • פרס נובל לכלכלה הפרופסורים **ראגנאר פריש** מנורבגיה ו**יאן טיני ברקן** מהולנד. שני הכלכלנים זכו במשותף בפרס, ששווי 375,000 כתרם שוודיים (כ' 250 אלף ל"י), בזכות עבודותיהם על הפי' תוח והשימוש במודלים דינאמיים לניתוח תהליכים כלכליים. פרופסור פריש, אשר נולד ב-1895, נימנה עם מקימי האגודה ל' אקונומטריה. הוא כיהן כעורך ראשי של כתבי-העת אקונוסטריקס, ולאחרונה שימש כיועץ כלכלי לתיכנון במדינות מתפתחות. פרופסור טינברגן נולד ב-1903. הוא זכה לחואר ד"ר מאוניברסיטת לידן, ועמד ב' ראש המשרד המרכזי לסטטיסטיקה של הולנד במשך תקופה ארוכה. מאז שנת 1933 הוא מכהן כפרופסור למדעי-הכלכלה בבית-הספר הגבוה למדעי-הכלכלה ברוטר' דאם. הוא חבר האקדמיה המלכותית הה' לנזית למדעים והאקדמיה הפלמנית למדעים.

הוענק • פרס נובל לפיסיקה לשנת 1969 לפרופסור **מארי גאדמאן** (39) מהמכון לטכנולוגיה בפאסאדנה. בדברי ה' הנמקה להענקת הפרס מציינת האקדמיה השוודית למדעים את התפקיד שמילא גאל' מאן בקשר עם סיווג החלקיקים האלמנטריים ופעולתם ההדדית. גאל-מאן עסק במחקר בפרוינסטון ובשיקאגו ומזה 14 שנים הוא מכהן כפרופסור לפיסיקה עיונית במכון ה' קליפורני לטכנולוגיה שבפאסאדנה.

הפילה • את תינוקה, **יוקו אוני** בת ה-34, רעייתו של החיפושית ג'ון לנון. יוקו היתה צריכה ללדת בעוד כחודשיים והרופאים טוענים כי יש קשר בין הפסקת ההריון בחודש השביעי לבין העובדה ש' לפני מיספר שבועות נפצעה יוקו בתאונה (יחד עם ג'ון לנון). זו הפעם השנייה שיוקו מצפה לתינוק ומפילה.

נפטרה • רעייתו של מי שהיה ראש עיריית כפר-סבא ח"כ מרכזי סורקים — **דודה סורקים**. היתה עסקנית ציבור ושימשה שנים רבות חברת מרכז איל"ן.

דובק

דובק דויאל
יוצאת מן הכסף

20 KING SIZE CIGARETTES

פרסום דיר יעקבסון

ניחוחות

מן הקולות שמק"י ואנחנו היינו מפסידים. כל החיות היתה מקבלת שני מגדאטים. חבורת "נס" יכלה רק לקלקל, וזו גם היתה מגמת האנשים שעמדו מאחוריה. ואילו סנה לא היה נשאר בסיעה אחת איתנו בכנסת. אין ספק שהחבילה היתה מתפרקת אחרי הבחירות. אך העיקר הוא שגם כולנו יחד לא היינו מצליחים להעלות את עניין השלום על סדר יומן של הבחירות. התנאים פשוט לא התאימו למערכת שלום גדולה כרגע.

שחור: אם כן, איזה עניין הכריע ב בחירות אלה?
לבן: זאת היתה כל הצרה — פשוט לא היה עניין מרכזי. בבחירות 1965 היה קיום עניין חוקלשון-העץ. לא אנחנו יצרנו אותו, אלא יריבנו. מסביב לעניין זה ניהלנו מסע בחירות "מהר, נקי ואלגנטי", בלשוננו של ברלב. הפעם, בבחירות 1969 התפורר מאמצינו. מפני שהנשאים עצמם היו מפוזרים. העם התרגל למצב הבטחוני הקשה; לא האמין בשום פתרון; היה מרוצה מבחינה כלכלית; לא האמין בשינוי פנימי אחרי כניעת דיין. בתנאים כאלה לא תיתכן מרידה גדולה נגד המימסד. עלינו להיות מרוצים על כך ששמרנו על כוחנו, שחדרנו לעשרות מקומות חדשים שבהם לא קיבלנו בסעם שערבא אף קול אחד, שהסך-הכל של קולנו תינו עלה — וכל זה כאשר נערך סביבנו מחולשים האם נציל את המדינה אחרי שתתקע למבוי סתום שאי אפשר יהיה עוד לצאת ממנו?

★ ★ ★
שחור: אני לא מרוצה. אני מאוכזב, ואפילו מדוכא. אם אחרי ארבע שנים לא הגענו לעלייה משמעותית של כוחנו — מתי נגיע? האם נשנה את המדינה בעוד מאה שנים? האם נציל את המדינה אחרי שתתקע למבוי סתום שאי אפשר יהיה עוד לצאת ממנו?

לבן: אני סבור שהדברים יגיעו לכלל שינוי מהותי הרבה יותר מהר. המצב הנוכחי לא יכול להימשך זמן רב. עומדים לפ- נינו משברים בטחוניים, מדיניים, כלכליים וגפשיים שאיננו חולמים עליהם היום. רק משברים כאלה יכולים ליצור בתודעת הציבור את הזעזוע הנפשי והנכונות לשינוי גדול, אמיתי. תפקידנו הוא להיות קיימים או, מוכנים מבחינה מדינית ורעיונית לש- מש גרעין למערך ציבורי חדש. את זאת השגנו בבחירות אלה. הוכחנו שאנחנו קור- יז חולף. אנחנו קיימים עתה ככוח מדיני של קבע, שאי אפשר להתעלם ממנו.

שחור: איך אפשר להיות כל כך אופ- טימי אחרי שרבע מיליון בחרים חדשים הצביעו בדיוק כמו הזקנים? היכן יש כאן סימן כלשהו לשינוי? הרי אפילו ההישג של הרשימה הממלכתית הוא אפסי בהשוואה ליציבות הנוראה של מפלגות-המימסד הג- דולות, המערך וגחיל.

לבן: במאבק על השלום והצדק אין מקום לאופטימיות או לפסימיות. אתה חייב לע- שות את אשר מצפונך והבנתך. אתה חייב לע- עלך לעשות. גם אילו לא היה שום סיכוי ממשי להצלחת מאבקנו למען השלום ושי- נוי פני המדינה, היינו מצוים לנהל מאבק זה. אבל המצב רחוק מחוסר-סיכוי. שעתנו תבוא כאשר כל אדם במדינה יחוש שהעניי- נים לא יכולים להימשך כך, שיש להציל את המדינה. בינתיים שמרנו על כוחנו — בשעה שהמערך ולע- ירדו, והמרכזי-היפ- שי התמוטט. זה לא נצחון, בוודאי. אבל בנסיבות של בחירות אלה, זהו הישג חשוב. באווירה השוררת במדינה מותר לנו קצת להתנאות בו.

למען השלום לא הכניסה לנו קולות. לא היהודים ולא הערבים מודים לנו על כך. אפשר לחשוב שלא איכפת לאיש אם יהיה שלום או לא.

לבן: זה היה ברור לנו עוד בפתח- מערכת הבחירות. גולדה מאיר ועבדאל-נאצר הצליחו להרוס כל אמונה בפתרון. במרי- נה שורר מצבירות כללי של יאוש מן השלום. כוחנו עדיין דל מדי מכדי לשכנע את הציבור הרחב במצב זה שיש אפשרות להשיג שלום, ושהדרך המוצעת עלי-דינו אינה סתם אוטופיה. ממילא לא מילא עניין השלום תפקיד מרכזי בבחירות האלה, לא בכיוון זה ולא בכיוון הפוך. בכל זאת עלה מתנה השלום יותר ממחנה הסיפוח.

שחור: איך אתה מגיע למסקנה משונה כזאת?

לבן: ששום מאד. לולא גולה מאיתנו חבר

קפה, אבל ביום הבחירות כל זה נשכח. המרכז החופשי, שחיקה את שיטותינו ב- כנסת, נבלע עלי-די גחיל שחול מומן למלא את תפקידו הפרלמנטרי כראוי.

לבן: בהחלט לא. הרי לא מילאנו את חובתנו בכנסת כראוי כדי להשיג קולות. עשינו זאת מפני שכך צריכים לעשות. מפני שכל דבר בכנסת הוא חשוב, ואיננו יכולים להיות אדישים לשום דבר. אך אין ספק שאין להקריב את הפעולה ברחוב על מיוזב הפעולה בכנסת. יש להגיע לחלוקה של המאמץ. זה הוכח בבחירות אלה.

שחור: מה שהוכח הוא כפיות-הטובה של הציבור.

לבן: אני מסכים שיש מקום לדבר על "כפיות טובה" בחיים הציבוריים. מי שנכ- נס לחיים הציבוריים, אינו יכול לקוות ל- תודה. בזאת נוכחו גדולים וטובים מאיתנו

בכל הדורות. זכור אין הדתו האנגלים את צירציל ברגע שהגיע לשא הצלחת! **שחור:** אבל גם לזה יש גבול. קח את ערביי ישראל. מה לא עשינו למענם במשך עשרים שנה! כמה רכבות קולות יהודיים הפסדנו בגלל הגנתנו עליהם! זכור את שיירת-האחיות, אחרי עריכת הספורום ב- נתניה; את המכות שספגנו; את מאות ה- שאלחות שהגשנו למענם! והנה, זו התודה. כמעט נעלמנו מן הרחוב הערבי.

לבן: עליך לקחת בחשבון את ההשמ- צות הנוראות שפירסמה רק"ח נגדנו, כאילו "אורי אבנרי השתנה", כאילו הפכנו מחר- חרי-לחמה צמאיים. לא היתה לנו כל אפ- שרות מעשית לענות על השמצות אלה. אחרי זה, פלא הוא שקיבלנו אף את מיס- פר הקולות שקיבלנו. חוץ מזה, עליך לקחת בחשבון שהיתה לערביי ישראל טענה נכונה כלפינו: שהונחנו אותם. שלא באנו במשך שנים וחצי לנצרת ולטייבה. שנוכחנו בהם רק ערב הבחירות.

שחור: הונחנו את נצרת מפני שפעלנו למען השלום בשכם, ולא באנו לטייבה מפני שבאנו לחברון ולעזה. גם זאת היתה שגיאה. בשכם ובחברון אין קולות.

לבן: הלכנו לשכם ולחברון מפני שזוהי חובתנו. הרי לשם כך אנחנו קיימים. ידענו שאין שם קולות. אבל איננו קיימים למען הבחירות. הן רק זנוקציה של קיומנו.

שחור: יפה, מאד, אבל אם נפסיד ב- בחירות, לא נתקיים כסיעה בכנסת, וממילא לא נוכל למלא את חובתנו. בכלל, פעולתנו

לבן: הונחנו את נצרת מפני שפעלנו למען השלום בשכם, ולא באנו לטייבה מפני שבאנו לחברון ולעזה. גם זאת היתה שגיאה. בשכם ובחברון אין קולות.

לבן: הלכנו לשכם ולחברון מפני שזוהי חובתנו. הרי לשם כך אנחנו קיימים. ידענו שאין שם קולות. אבל איננו קיימים למען הבחירות. הן רק זנוקציה של קיומנו.

שחור: יפה, מאד, אבל אם נפסיד ב- בחירות, לא נתקיים כסיעה בכנסת, וממילא לא נוכל למלא את חובתנו. בכלל, פעולתנו

לבן: ברוך השם. זה נגמר. הצלחנו! **שחור:** הצלחנו? וכשלנו!

לבן: איזה כשלון? שמרנו על כוחנו. אפילו נוספו לנו קולות.

שחור: לזה אתה קורא הצלחה? ארבע שנים עבדנו בכנסת עבודת-פרך, הראינו דוג- מה של עבודה פרלמנטרית שידידים וירי- בים שיכחוח — ובסוף נשארו שוב סיעת- יחיד. זוהי הצלחה?

לבן: "שמירת הקיים" אצלנו לא היתה דבר מובן מאליה. לפני ארבע שנים הגענו לכנסת רכובים על גל ההתמרמרות הציבו- רית המוצדקת נגד חוקלשון-העץ. בותרים רבים, שנתנו לנו אז את קולותיהם, לא ידעו כלל מהן דעותינו בעניינים חשובים. בחרו בנו מתוך התמרמרות וסימפאטיה. בינתיים היתה מלחמה, ששינתה את דיעו- תיהם של אנשים רבים. לכן אינך יכול להשוות את ההישג שלנו היום להישג שלנו או. כיום אתה יכול לקבוע בוודאות שמי שהצביע בעדנו, הצביע בעדנו ממש — בעד דעותינו, בעד גישתנו. בעד הרכבנו האישי.

★ ★ ★
שחור: נניח שכן. מה גובע מזה? אחוז אחד במדינה תומך בנו ובעמדותינו. כלומר: 99 אחוזים אינם תומכים.

לבן: תיכף אסביר לך שמיספרים אלה אינם נכונים. אבל גם אחוז אחד זה הרבה מאד, וקח בחשבון כי תנועתנו מתנגדת למימסד כולו, לגישתו הרעיונית, למדיניותו, למנהיגיו. הצבעה בעדנו היתה הצבעה נגד המימסד, נגד כל הפרות הקדושות, נגד הסטאטוס קוו. מבחינה זו היינו יחידים. אפילו מק"י הופיעה בבחירות אלה כחבורת אל המימסד, ורק"ח היא חלק מן המימסד הסובייטי. אחוז אחד נגד המימסד אינו מיספר מבוטל.

שחור: אבל פירוש הדבר הוא שהמימסד נהנה מאימון הציבור. אינך יכול להכחיש עובדה זו.

לבן: כל מימסד נהנה מאימון הציבור שלו. הרי אחרת הוא לא היה מימסד. אבל איני מוכן לקבל את המימסד של אחוז אחד. קח בחשבון שבכלל לא היתה לנו אפשרות להגיע לכל 100 האחוזים. האוכלוסיה חלוקה הזמנים ברדיו ובטלוויזיה וחלוקה הכסף למפלגות הבטחה מראש שנגיע רק לחלק מן הציבור — והיינו לציבור היש- ראלי הוותיק, הקורא עברית והמבין בעני- יינים. למעלה ממחצית הבוחרים לא שמעו עלינו מעולם, אינם יודעים מה אנחנו מייצ- גים ומה אנחנו רוצים, או מכירים אותנו רק בשמצות יריביו. בציבור הרעיוני קי- בלנו שנים עד שלושה ירחים, ובנוער עוד יותר. תזכור ששתי קליפות שנערכו על- ידי ועדי התלמידים בשתי גימנסיות, ערב הבחירות, נתנו לנו כעשרה אחוזים, והפכו אותנו למפלגה השלישית בגודלה בציבור זה.

שחור: כל זה אינו נחמה. עובדה היא שכל האזרחים קובעים בבחירות. תהיה רמ- תם והבנתם אשר תהיה, והאחוז הכללי הוא הקובע. שאר החישובים אינם רלוונטיים.

לבן: אין ספק. כל עוד לא הגענו אל כל שכבות הציבור, לא מילאנו את חובתנו. בארבע השנים האחרונות השקענו עבודה עצומה בכנסת, אבל הונחנו את העבודה ברחוב. קיוונו שיהיה לנו הפעם מגדאט שני בכנסת, כדי שנוכל לחלק שם את הע- בודה ולהקדיש מאמץ גדול יותר לרחוב.

★ ★ ★
שחור: נודה שההתרכזות בעבודת ה- כנסת היתה טעות. הבחירות האלה מוכיחות של-99 אחוזים של הציבור כלל לא איכפת אם נציגו עובדים בכנסת או לאו, אם הכ- נסת תהיה חותמת-גומי או פרלמנט הראוי לשמו, אם חברי-הכנסת יהיה רובוט או איש עצמאי. פה ושם רוטנים בעתון או בבית-

על מערכת הלחצים וההתלבטויות של הרכבת הממשלה החדשה

המשאיומתן והגישושים לקראת הרכבתה של ממשלת ישראל הבאה היו לא רק זמן רב לפני שנודעו התוצאות הסופיות של הבחירות, אלא עוד בטרם נערכו הבחירות בכלל.

מאתר שהיה ברור מראש כי רשותמים הנוכחיים של ממשלת הליכוד הלאומי הם גם המועמדים להרכבת הממשלה הבאה, ניתן היה לנחל את המגעים ולברר את העמדות לפני הבחירות. הבחירות עצמן הותירו לי הכרעה רק את המשקל הסגולי שיהיה לדרישות ולתנאים של כל אחד מן הצדדים. כתוצאה מגישושים מוקדמים אלה נוצרה

בשמחת הניצחון המוקדמת שלהם, כבר חילקו מנהיגי גח"ל את התיקים שיינתנו להם בממשלה הבאה. הם קיפו לכפל את תיק החינוך עבור ח"כ הליברלים אלימלך רימלט; את תיק המשפטים עבור השופט העליון לשעבר בנימין הלוי; את תיק המסחר והתעשייה עבור יוסף כפיר ותיק נוסף עבור אחד הח"כים של חרות. עבור מנחם בגין עצמו רצתה גח"ל לדרוש תיק מדרגה ראשונה: תיק החוץ או מעמד שגן ראשי-ממשלה. אולם מאחר שהיה ברור כי בתנאים הנוכחיים לא תתקבל דרישה זו, העדיף מנחם בגין לשמש בממשלה הבאה

המערך משקלם של אלה התובעים הכרעה מיידית. "מוטב", הם אומרים, "להשאיר את גח"ל בחוץ על רקע של חלוקת תיקים וכיבודים, מאשר להוציאה בשעת משבר, כאשר תוכל ליצור לעצמה הילה של מור שיעת העם."

★ ★ ★
להצבים מצד המנגנון

אולם השיקול השני מכתוב דווקא את הכללת גח"ל בממשלה כבר עתה. **השיקול הככלי.** ברור לכל שהי ממשלה שתורכב תצטרך להחליט כבר בזמן

גנון המפלגתי של מע"י לחצים נוראים, מצד עסקנים ופקידים שאיבדו את עמדות השלטון שלהם. במפלגה שהמנגנון וטובות ההנאה שהוא מחלק הם אחד ממרכיבי מוחה העיקריים, אלה הם שיקולים שאין לזלזל בהם. הם קובעים מראש את מידת ההצלחה בבחירות הבאות.

★ ★ ★
הגיון של גולדה

ל רקע זה התכנסה השבוע הועדה המדינית של המערך כדי להחליט על

עוין פנוי?

ממשלת הליכוד, במהדורתה הראשונה (1967)

עוד לפני הבחירות התמונה הבאה: אם לא ינחל המערך תבוסה גדולה בבחירות ואם גח"ל לא יזכה בנצחון גדול, הרי הפיתרון המתקבל ביותר על הדעת הוא המשך קיומה של ממשלת הליכוד במתכונתה הנוכחית. המתכונת הנוכחית פירושה: מתן "יצוג לי" גח"ל בממשלה בהתאם לכוחו בכנסת, על בסיס של הסכמה לקחי היסוד של הממשלה בענייני חוץ וביטחון, כלומר — שרים בע" לי זכות הצבעה בממשלה, ללא תיקים. נסיונותיהם של שרי גח"ל לברר אפשרות של מתן תיקים לשריהם בממשלה הבאה נתקלו בהתנגדות בעיקר מצד מסי"א ואחודות-העבודה, כשגולדה מאיר עצמה אינה מגלה עמדה ברורה. משה דיין שלעמדתו התחמק מלנקוט עמדה חד-משמעית.

★ ★ ★

הממשלה הבאה: ממשלת הכרעות

או הבחירות וטרפו את כל הקלפים. הפסד המערך אמנם אינו בגדר תבוסה והצלחת גח"ל עדיין אינה נצחון, אבל תוצאות הבחירות חיוקו את עמדת המיקוח של גח"ל וגיבשו אצל הנהגתה עמדה ברורה: הצטרפות לממשלת קואליציה בלבד, תוך הכרה במעמד שהיה לשרי גח"ל, והתנשירות על קחי היסוד של הממשלה שאינם נוגעים ישירות לענייני חוץ וביטחון.

אם כשר ללא תיק מאשר לקחת על עצמו תיק ספציפי.

לפי תוצאות הבחירות וכללי ההגיון הפשוט היו אלה דרישות לגיטימיות. אולם בבואם להרכיב את הממשלה הבאה עמדו דים מנהיגי המערך בפני שלושה שיקולים המכתיבים את נכונותם לפשרות:

● **השיקול המדיני.** ברור לכל שה ממשלה שתורכב בשבועות הקרובים תהיה חייבת להיות ממשלת הכרעות. בניגוד לממשלת הימנעות מהכרעה שהתקיימה עד לבחירות.

ממשלה זו תצטרך באחד הימים בקדנציה שלה להכריע בבעיות של סיפוח ונסיגה, של עמידה בלחצים מבחוץ, של מלחמה ושלום. הכללת גח"ל בממשלת קואליציה מונעת מראש כל אפשרות של הכרעה. בירופם של ארבעה או חמישה שרים מגח"ל לממשלה משנה את מאזן הכוחות הפנימי בתוכה בין יונים לניצים. הוא מהדהד חיוק לקו של דיין-אלון, הרוגל בסיפוח מוסווה ואיטי.

במיקרה של צורך בהכרעה, ברור כי גח"ל תפרוש מהממשלה ברגע שיוכרע בה על צעדים בניגוד לעמדותיה. זוהי הסכנה מפניה חוששים ראשי המערך ביותר: פרישת גח"ל על רקע כדיני-ביטחוני, העשויה להגביר את כוחה במיקרה שיהיה צורך לערוך בחירות נוספות לפני תום הקדנציה של הכנסת השביעית. משום כך גבר בקרב

הקרוב על שורת צעדים פיסקאליים כדי להציל את כלכלת הפדינה ולמנוע משבר כלכלי חסר-תקדים במדינה. תוך חודשים ספורים יועלו המיסים. יחולו לבטח תמורות בענייני מטבע החוץ, יוטלו מילות חובה וינקטו בצעדים אחרים בלתי פופולאריים. לאנשי המערך ברור שמוטב להם שגח"ל תהיה שותפת לממשלה שתקבל הכרעות אלה, ולא תוכל לנקות את ידיה לאחר מכן מהם.

שיקול בדרג אחר לגמרי הוא

● **השיקול המפלגתי.** למרות שלא מדברים עליו בגלוי, זהו אחד השיקולים החשובים ביותר ביחוד למפלגת העבודה. אם תוקם ממשלת קואליציה עם גח"ל ימסרו לה בין ארבעה לחמישה תיקים ממשלתיים, עשוי הדבר להנחית מהלומה כבדה על המנגנון המפלגתי של מע"י. מתן חמישה משרי ממשלה לגח"ל פירושו התי לפת כל צמרת הפקידות הבכירה בהם, המורכבת מ"אנשי שלומנו". מנהלים כלליים, פקידים בכירים, בעלי עמדות מפתח, שי נבחרו לתפקידיהם על סמך מוצאם המפלגתי, תי עשויים למצוא את עצמם בחוץ. ספק אם המנגנון המפלגתי יוכל לפצותם בדרך זו או אחרת.

יש לזכור כי תבוסת המערך בבחירות המוניציפאליות הטילה כבר עתה על המני

המדיניות לפיה ירכיב המערך את הממשלה הבאה. מפ"ם ואחודות העבודה, נשארו בעמדותיהם הקודמות. הם היו נכונים ללכת לקראת קואליציה במתכונתה הנוכחית — כלומר ללא מתן תיקים לגח"ל.

אולם בעור שלפני הבחירות נראה היה שווהי העמדה הכללית במערך, חלו בינתיים כמה שינויים. השינוי הבולט ביותר היה שינוי עמדתה של ראש-הממשלה גולדה מאיר. היא נקטה עתה עמדה ברורה לטובת צירוף גח"ל לממשלת-ליכוד כשותף שווה זכויות.

נראה שמעבר לכל השיקולים והחישובים העדיפה גולדה מאיר את השיקול שהינחה בזמנו את לוי אשכול להמשיך בממשלת ליכוד-לאומי גם אחרי מלחמת ששת-הימים. "גם היא נעקצה ביתוש של ההנהגה הלאומית", אמר עליה אחד ממקורבניה. גולדה רוצה להשאיר בהיסטוריה כמי שעמדה בראש ממשלה לאומית רחבה. אין היא רוצה שתיחרת בדברי-הימים כמי שפירקה את ממשלת הליכוד הראשונה שנולדה מאז קום המדינה.

הכוח השני שפעל למען ממשלת קואליציה יחיה רחבה היה שרי-הבטחון משה דיין. אחרי שתקפה ממושכת התייצב בגלוי בזכות צירופה המלא של גח"ל לממשלה, עם חלוקת תיקים. חשבונו של דיין היה פשוט ביותר: הוא זקוק לגח"ל בתוך הממשלה לתמיכה בעמדותיו הקיצוניות. הוא זקוק גם לרצונה הטוב של גח"ל במקרה שיווצר מצב בו יאלץ לפרוש מהממשלה ואולי תזדמן לו האפשרות לנסות להרכיב ממשלה שהוא יעמוד בראשה.

ביחסי כוחות אלה קיבלה הועדה המדינית של המערך, ברוב של 8 נגד 4, את ההחלטה לחתור לבניון ממשלת ליכוד לאומי. לפי קוי היסוד של הממשלה היוצאת, תוך מתן "יצוג לגח"ל גם במספר השרים וגם בחלוקת התיקים בממשלה.

★ ★ ★

שינוי קטן אחד

ל כאירה פותחת החלטה זו את ה פתח בפני הרכבת ממשלת ליכוד לאומי. אולם הדברים אינם פשוטים כל כך. המערך יסכים לוותר לגח"ל ולתת לה שרים ותתי-קים, אך ידרוש בתמורה ויתורים רציניים. גח"ל תצטרך להסכים לכמה קוי יסוד של הממשלה, בעניינים שאינם ענייני חוץ-ובטחון, הסותרים לחלוטין את עמדותיה ומצעה. ספק עם גח"ל תהיה מוכנה לפשרה מסוג זה.

בינתיים כבר איימה מפ"ם לפרוש מהי מערך ומהממשלה אם תצורף גח"ל לממשלה. ברור בשעה זו כי המשא ומתן והמקח וממכר יהיו ארוכים ומגיעים יותר ממה שציפו מלכתחילה.

אין להוציא מכלל אפשרות שאם לא יגיעו המערך וגח"ל לכלל הסכמה, תוקם בינתיים ממשלת קואליציה מצומצמת. מה שברור הוא שעם ישראל בחור לעצמו. מו את אותה הממשלה שהנהיגה אותו עד כה, הכל נשאר אותו דבר, גם בכנסת, מלבד שינוי קטן אחד: הכפלת כוחו של הכוח החדש, מנציג אחד לשניים. במונחים מספריים זהו אמנם שינוי פטוט, אבל במונחי חים איכותיים הוא עשוי להתגלות כרבי תהודה, מעבר למשקלו היחסי.

היום בו נולדה השביעית

היום הארוך ביותר למועמדי ועסקני המפלגות שהתמודדו בבחירות לכנסת השביעית. נמשך יותר משבוע. עד לסיכום הסופי של הקולות טרם ניתן היה לקבוע כיצד יראו פניה של הכנסת השביעית. אבל עבור האזרח, שבקולו עיצב את הכנסת, היה זה יום קצר, נעים וחגיגי. בחירות 1969 נערכו באווירה רוגעת. ללא הפרעות והתפרעויות כמקובל בבחירות קודמות. אף על פי כן היו גם בחירות אלה רחוקות מלהיות דוגמה של בחירות דמוקרטיות חופשיות וטהורות. צרור סיפורים אלה, שלוקט במקומות שונים בארץ, ממחיש את אוירת הבחירות כפי שנערכו בישראל השנייה.

תוצאות המאמץ - בחצות

בוץ. מוליכות אליה מדרגות לולייניות. לוקמים, המתנער עים בקושי, קשה לטפס במדרגות אלה. אחיות מלבין ואיש המערך עוזרים להם לעלות במדרגות. בכמה מיקרים צריכים פשוט לגרור אותם. נכנס מרקו הלפרין, ישיש עליו, שבקושי רואה את הדלת. הוא מתלהב כילד כשמחתימים את תעודת הויהיו שלו. חברו, מוטל מיקולסקי, שטרם הספיק להצביע, מקנא בו. "גם אני רוצה חותמת!" הוא מבקש עוד לפני שנכנס לקלפי. בידו הוא מחזיק שני פתקי אמון. "בשביל מה השני?" שואלים אותו. "זה בשביל ראש ה' עיר!" הוא משיב. הוא מאוכזב נורא כשמגלים לו שבקיבוץ לא בותרים ראשעיר.

אחיות במדי קופת-חולים גוררות כמה זקנות. אבל את הזקנה שרה בכר אי אפשר בשום אופן להעלות במדרגות. היא לא יכולה לעלות אפילו מדרגה אחת. מורידים אליה את ארגון הקלפי לקומה הראשונה של מגדל המים. מורידים אליה גם מעטפת הצבעה. היא לא צריכה לבחור בתקים, מאחורי הפרגוד. את הפתק שלה היא הביאה איתה. אחת, כפי שניתן לכולם לראות.

"מה יש?" אמר נהג אחת המכוניות שהביאו את הזקנות, "נתנו להן פתק כדי שלא ישכחו בעד איזו רשימה הן צריכות להצביע. בשום מקום לא כתוב, שמי שסובל ממחלת השיכחה אין לו זכות בחירה."

★ ★ ★

הכרה בטיפוח

את ההפתעה הגדולה ביותר ביום הבחירות סיפקו ערביי מזרח ירושלים, בבחירות למועצת העיר. איש לא ציפה כי ערביי העיר המזרחית יטלו חלק בבחירות אלה — אקט שיש לו משמעות מדינית ברורה, שכן כמוהו כהכרזה באיחוד וסיפוח העיר. אפילו אנשי ועדת הבהירות הגיעו מראש כי אחוז המצביעים מקרב הערבים יהיה נמוך ביותר, ציפו את רשימות הבוחרים הערביים לקלפיות של העיר המערבית הגובלות בעיר העתיקה.

ניסים ועל רצון הבוחרים: ביום שני בערב הוא התייצב בביתו של דויד מלכה, המועמד מיספר ארבע של טריקי, הציע לו לבגוד בטריקי ולעבור אליו. מלכה העמיד פנים כמסכים. למחרת בלג' בצהריים, בעיצומן של הבחירות, קיבל מלכה לידיו את המכתב הבא, החתום עלידי יפרח: לכבוד מר בצלאל גבר, חברת שיכון ופיתוח, באר שבע.

הנידון: מלכה דויד — חנות מס' 9. הנ"ל מעוניין לרכוש חנות מס' 9 מחברתכם. מר מלכה מוכר לנו כאדם אחראי, והחלים לפתוח עסק מחמת כושר בריאותו הקלוי, אשר אינו מאפשר לו לעבוד עבודות פיזיות. אנו מבקשים מכם להעמיד לרשותו את החנות הנ"ל בתנאים נוחים, עלימנת שיפרנס את משפחתו בכבוד. החנות שהובטחה למלכה "בתנאים נוחים" — והיינו, בחצי חניגם — לא היה המתת היחיד. הוא קיבל גם, כביטחון לקיום ההבטחה, צ'ק על סך אלפיים ל"י. דרגע זה המתין מלכה, ברגע שהמכתב והצ'ק היו בידיו, הוא מיהר עימם לטריקי, גילה לו את הפרשה. היה זה אחד ומיקרים שבהם נכשל המערך בנסיונות השיחוד שלו.

★ ★ ★

ברואי אמר "כן" לגורדה

"תאר לך לאן הגענו", אמר אחד הבדואים הצעירים בשבט אל-אטעונה, "כל השנים הדריכו אותנו אנשי מפ"ם לא לתת אימון באנשי מפא"י ואחזות העבודה. עכשיו הם באים ומבקשים שניתן את הקול בעד אותם האנשים שתמיד אמרו לנו להצביע נגדם".

הבדואי הצעיר לא יכול היה לתפוס מה השתנה בינתיים. אולם כמוהו כחבריו, ידעו כולם כי עליהם לשלשל לקלפי את פתק אחת — אחת, כך אמרו להם נציגי הקיבוצים, ירע להם. מזה שנים דורשים הבדואים הסדר קרקעות. הם, כך הבטיחו להם, יעשו את הסדר חלוקת הקרקעות מייד אחרי הבחירות, אם רק יצביעו בעד הרשימה הנכונה. בשבטי הבדואים הרגישו אנשי המערך את עצמם שליטים בשטח עד כי העזו לשבת בתעודות הקלפי כשסמלי המערך גלויים על חולצותיהם. הם אף הטריחו את עצמם אל מאד חורי הפרגוד כדי לחדא שהבדואים אמנם מכניסים לבצטפה את הפתק הנכון.

בשבט אל-הווייל ניסו מיספר בדואים להצביע גם עבור נשותיהם, להן לא הירשו לבוא אל הקלפי. דעומת זאת, בשבטים אברג'ועד ואל-נסארה, החליטו השייכים ברגע האחרון להזניח את אהלי הקלפיות מהמקומות שנקבעו להם ולהקים סמך לאהליהם. אם הקלפי נמצאת סמוך לאהל השייך, סברו כנראה, יחששו הבוחרים להמרות את פי השייך ולהצביע בעד מפלגה אחרת. ליו"ר ועדת הבחירות האזורית, השופט המחוזי הרצל אשכנזי, לא נותרה הבחירה אלא לאשר את הוות הקלפיות אל מקומן הבנתי חוקי למרות האיומים, הוראות ראשי השבטים והלחצים. לא היתה ההצבעה הומוגנית בקלפיות הבדואים. הקלפי הבדואית הראשונה, קלפי מס' 932 משבט אבר-עמרה, נסגרה כבר בשעה 7.30 בערב. הצביעו בה 47 בדואים. מעטפה אחת היתה ריקה. שאר 46 הקולות התחלקו כדלהלן: אמת — 4; גח"ל — 1; ב — 4; ג — 3; ד — 1; ו — 1; י"א — 22; פז — 7; ש — 1 יכן — 2.

הסביר אחד הבדואים שהתגאה בכך שהטיל את הפתק כן (רשימת ארץ-ישראל של ד"ר שייב) לקלפי: "אמרו לי להצביע בעד גולדה. אז הצבעתי, כן, בשבילה."

★ ★ ★

הישישים הוצאו מהביטות

במוסדות מלב"ן ברחבי הארץ מאושפנים אלפי זקנים, רובם חולים ותשושים, שאינם יכולים לזוז מחוץ לחצר המוסד בו הם מתגוררים. רובם שייכים למאה הקודמת, מנותקים לגמרי מהמציאות בארץ לפחות בעשור האחרון. אבל קול של זקן כזה הוא גם כן קול. המערך דאג לישישי מלב"ן ביום הבחירות. הוציאו אותם לטיול ממוגע אל הקלפי בה הם רשומים. בקלפי מס' 468 בקיבוץ גבעת השלושה רשומים 400 מצביעים. לא כולם הם חברי הקיבוץ, חלקם מאושפז במסד מלב"ן הסמוך. בשעה 10.45 בבוקר החלו להביאם במכוניות ואמבולנסים אל הקלפי. מדוח כתב העולם הזה שנכתב במקום: הקלפי שוכנת בקומה השנייה של מגדל המים של הקי

ד כמה שייראה הדבר מוזר ואבסורדי עמדו הבחירות לכנסת השביעית בסימן ויצלחתו האירגונית של פינחס ספיר, מזכיר המערך. המערך אמנם נחל כשלון, הפסיד 7 מנדטים. אולם הוא ניצל, בזכותו של פינחס ספיר מתבוסה, שעלולה היתה להסתכם באובדן כמות דומה נוספת של מנדטים. המכונה המפלגתית האזירה בראשה עמד ספיר, הצליחה להביא אל הקלפי כ-200 אלף בוחרים של המערך יותר מאשר בבחירות להסתדרות. היא הצליחה למנוע את סכנת ההימנעות ההמונית. זה היה הישג שרק מעטים במערך עצמו קיחו לו.

כמה תמונות בוק עשויות לשפוך אור על כוחו ודרכי פעילותו של מנגנון זה.

★ ★ ★

נסיון גנאי לשוחד

בוח הדורסני של המנגנון המשומן-היטב של המערך התגלה במלוא עוצמתו בעיירות הפיתוח ברחבי הארץ. שם גם הירשה המערך לעצמו להיות פחות בררני באמצעים. דוגמה קלאסית לכך היתה העיירה הדורמית שדרות שדרות, אומרים, שייכת למדינת-ישראל. ביום השלישי היא נראתה כשייכת למדינת המערך. כל רכב שנע ברחובותיה נשא עליו שלטי אמת. רק זה ושם נעה מכונית בודדה, מבווישת, עם אות אחרת. השם שדרות הרליק מנורת אוהרה אדומה על מפת הבחירות של המערך. שם העז אדם פרטי, יצחק טריקי, להקים רשימה עצמאית משלו. בנסיון להוציא את ראשות המועצה המקומית מיד המערך. לפי הערכה גסה גייס המערך לאיזור שדרות בלבד כ-250

כל הגילים גויסו

מכוניות, שבאו מכל משקי הסביבה. בכל הסביבה התייצבו הפועלים בבוקר במקומות עבודתם, קיבלו שם ארוחות בוקר חניגם ויצאו ברכב המערך אל הקלפיות. ביחריים מפוקפקים זכו בארוחה חגיגית במסעדה, שכללה גם חסי סת סיגריות.

יהונתן יפרח, ראש-המועצה היוצא ומועמד המערך לכנסת ולראשות המועצה החדשה, החליט שלא לסמוך על

* התוצאות: טריקי זכה בשני מנדטים, המפד"ל בשניים, והמערך בחמישה. אם יצליחו טריקי והמפד"ל להעביר לצידם אחד מנציגי המערך, יזכו בנצחון.

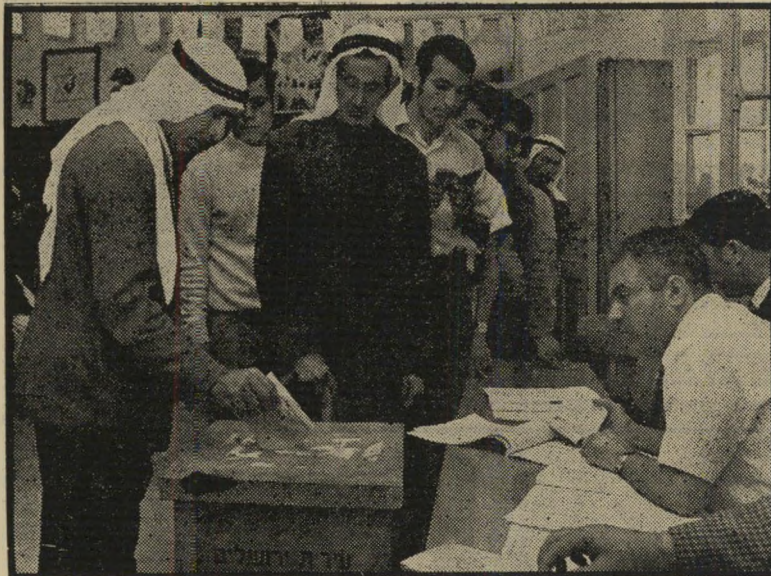
(המשך מעמוד 13)

אותה שעה ניהלו אנשיו של טדי קולק מלאכת תעמולה חשאית. היא לא נועדה להסתיר את העתיד להתרחש מעיני המפלגות היריבות, כמו מעיני המנהיגות הערבית ואירגוני החבלה, לבל יעצילו לחץ נגדי למניעת ההשתתפות בבחירות. על המיבצע ניצח מירון בבנושתי, שבועי הערבים הוא איש הקשר שלהם עם השלטון הישראלי. מירון ניהל מסע שיכנוע נמרץ בקרב ראשי החמולות בעיר המזרחית, שיכנוע אותם כי לטובתם כדאי להם להביא את אנשיהם אל הקלפי.

כך קרה שביום הבחירות נאספו כ-5000 ערבים במקום הריכוז, הוסעו במאורגן ב-אוטובוסים שנשארו עליהם את תמונתו של טדי אל הקלפיות, שם ניצבו בתורים ארוכים עד לשעת סגירת הקלפיות, כשהם מתחננים ממש שבתעודות הזהות שלהם תושב בע החותמת כי השתתפו בבחירות. תוך דקות מיספר הסתבר כי לא אהבת טדי היא ששיכנעה אותם לבוא להצביע, אלא גל של שמועות שפשט בין ערביי ירושלים יומיים לפני הבחירות.

היו אלה ראשי החמולות, עובדי העירייה הערבים ורכזי ההסתדרות הערבים שהציצו שמועות אלה. נאמר, לפי השמועה, כי מי שלא תהיה בתעודת הזהות שלו חותמת כי הצביע לא יקבל עבודה דרך

לישכת התעסוקה; אם הוא סוחר לא תותר נסיעתו לירדן, ואם הוא סתם מובטל — לא יקבל את קיצבות הסעד והזיקנה המגייצות לו מהביטוח הלאומי.

כל אנשי סולק
שימו את הסערך ב"דחיסת" קולות הערבים, עלידי פיתוי וצורות שונות של איומים. תור של ערבים, תושבי ירושלים המזרחית, מצטופף ליד אחת הקלפיות המעורבות בבירה. שאר המפלגות האחרות לא הורשו להשתתף בבחירות.

יומיים לפני הבחירות גילו אירגוני החבלה את העומד להתרחש. כרוזים שהופצו בעיר העתיקה קראו לתושבים להימנע מהצבעה, אבל הסכנה שבאיומים אפסריות הפרנסה היתה גדולה יותר מהסכנה שבאיומי החבלנים.

ייתכן שאיומים כאלה אינם נראים הגיוניים בעיני הבוחר הישראלי. אולם המנטא' ליות של הערבי, שלא היה עד מימיו לבחירות דמוקרטיות, היא אחרת. מה עוד ששיטות דומות מוסעלות גם על ציבור הערבים החסרים בישראל. מתוך מגעם עם התושבים הערבים בישראל, למדו תושבי העיר המזרחית, כי יש ממש בשמועות ובאיומים שנמסרו מפה לאוזן.

כך אירע שהם נדחו אל הקלפיות ולחמו על זכותם להצביע. מרבית הבוחרים הערבים במזרח ירושלים היו חברי ההסתדרות. נסיונותיהם של עסקנים דתיים לקנות ברגע האחרון את קולותיהם בכסף, כימעט שלא הצליחו. כל אחד מהם החזיק עימי את הפתק "אמת", ממנו לא היה מוכן להיפרד בעד כל הון שבעולם.

זו היתה התבוסה הגדולה ביותר של הערבים אחרי מלחמת ששת הימים, הורה אחד המנהיגים הערבים בירושלים המזרחית, ואילו העיתון "ירדני אלדוסטור", ש-עורכיו לא היו מסוגלים להבין כיצד השתתפו ערביי ירושלים בבחירות, מצא הסבר אחר לתופעה: "הבוחרים שהופיעו בתמונתם, טען העיתון, לא היו אלא יהודים שהתחפשו כערבים, כדי שישאל תוכל להציג בפני העולם שהערבים הסכימו לסיפוח ירושלים".

מה קרה לכוח החדש?

ארבע שנים — הצביע גם הפעם בצורה דומה.

לעומת זאת שונה התמונה בערי השדה. בעיר כמו נתניה, למשל, הפסיד הכוח החדש 28% מקולותיו. מנהריה הוא זכה לתוספת של 35%, בטבריה היתה התוספת 50%, בקריית שמונה 40% ובבאר שבע 42%. ואי-לוא העליה הגדולה ביותר באחוז המצביעים עבור הכוח החדש נרשמה ברמת-השרון — הכוללת שיכונים של אנשי צבא לשעבר — תוספת כוח של 63%.

כאשר התקרב מניין קולות החיילים לסימום, הסתבר כי "העולם הזה" — כוח חדש זכה למעלה מ-3% מקולות החיילים. צה"ל סיעה את רשימה ש' בעד אבן הקור לות ברחוב הערבי.

בבחירות לכנסת השביעית בהשואה למספר הקולות שקיבלה בבחירות הקודמות, ברי כוים אלה.

נראה שתוספת הקולות בערים הגדולות היא שסיצתה את הרשימה בעד אבן קולות הבוחרים הערבים.

בעיירות הפיתוח לא חל כמעט שום שינוי לא רק באחוז המצביעים ש', אלא ברוב המקרים אפילו במספרם. אותו מספר מועט של מצביעים שנתן קולו לכוח החדש לפני

מת הכוח החדש על אובדן הקולות הערביים בתוספת קולות ניכרת בערים הגדולות הותיקות. בחיפה וקריית-הבית הקיבוץ החדש כ-40% יותר קולות מאשר קיבל לפני 4 שנים — 2444 מצביעים לעומת 1724 בירושלים הסתכמה תוספת זו ב-28% וב-איור תל-אביב ב-12.5%. כל ההשוואות הן אלה הן כמובן לפני מניין קולות החיילים. כאשר יסוכמו התוצאות הסופיות יעלה ודאי אחוז הקולות הנוספים שקיבלה רשימה ש'

ציבותו של הבוחר הישראלי, המר
כיצד לעצמו מדי ארבע שנים את אותה כנסת עצמה, באותו הרכב כוים, מורכבת משני גורמים: מהקולות הקבועים ומהקולות הנוודים. האחוז המינימלי של הבוחרים ביש-ראל נוטה להצביע בכל מערכת בחירות בעד אותה מפלגה עצמה עבורה הצביע בבחירות הקודמות. העולם יכול להתהפך. נושאי הכרעה עשויים להשתנות, הסופולאר-יות של המנהיגים מתהפכת — אבל הקול הקבוע ניתן לאותה מפלגה עצמה.

למעשה ניטשת מערכת הבחירות על הקולות הנוודים, המהווים בין 10 ל-20% מהבוחרים. אלה הם קולות המצביעים ה-משניים מדי בחירות את הצבעתם, כהתאם לדיווחיהם המשתנות. אלא שגם בין קולות אלה מתגלית חוקיות מסוימת. כמות הקולות הנוודים שמספידה מפלגה אחת משתנה בדרך כלל לכמות הקולות החדשים שלה.

כאשר יפורסמו התוצאות המלאות של הבחירות לכנסת השביעית ניתן יהיה לקבוע כיצד נודו הקולות בבחירות הפעם, על סמך השוואת התוצאות לתוצאות בקל-פיות השונות בבחירות הקודמות. אולם כבר עתה ניתן להעריך לפחות לגבי רשימה אחת — "העולם הזה" — נוח חדש את מגמות נדידת הקולות. שניתנו לה.

לפי הנתונים אשר פורסמו עד עתה — קיבלה רשימה ש' בבחירות לכנסת ה-שביעית כאלפים קולות יותר מאלה ש' ניתנו לה בבחירות לכנסת השישית. בשל העליה במספר הבוחרים השנה, ירד אחוז המצביעים עבור ש' בכעשרית האחוז. אולם כבר עתה ברור שהרכב הקולות אינו אותו הרכב כמו בפעם הקודמת.

התופעה הבולטת ביותר היא אבדן הקולות הערביים. בבחירות לכנסת השישית הצביעו כ-2,000 מערביי ישראל עבור רשימה ש'. הפעם הסתכם מספר הבוחרים הערביים ברשימה זו בקצת יותר מ-300 קולות — אבדן של 85% מהבוחרים הערביים. שום רשימה אחרת לא איבדה מרכיב כה גדול (14%) מהרכב הבוחרים שלה. גר-עון קולות זה הושלם על-ידי תוספת כוח רים בצורות ישוב אחרות ובקרב החיילים. את החיזוק המרשים ביותר שלה באחוז זים, אם כי הוא מבוטל עדיין מבחינה מס-פית, קיבלה רשימה ש' דווקא בהתייבות הקיבוצית. בישובי השומרה הצעיר, קיבוצי האיחוד וקיבוצי הקיבוץ המאוחד הוכפל מספר המצביעים עבור "העולם הזה" — כוח חדש. לעומת 147 קולות שקיבלה הרשימה בבחירות אלה בבחירות לכנסת השישית היא צברה עד כה, לפני תום מנין קולות החיילים, מקיבוצים אלה 277 קולות. אחוז ההצבעה בקיבוצים לרשימה ש' עלה מ-0.3 ל-0.55 אחוזים.

מבחינה מספרית פיצתה את עצמה רשימה

המחשבים השתגעו!

סמית

היה להסתמך על המחשב, שהוא עצמו הכין את תוכניתו, לא נותרה הברירה, אלא לנחש את חלוקת המנדטים בכנסת השביעית על סמך האינטואיציה בלבד.

בבדיקה שנערכה מאוחר יותר, התגלתה התקלה: פקידה נרגשת הכניסה כרטיס הוראות למחשב במהופך. כתוצאה מכך פלט המחשב במשך שתיים וחצי שעות.

אלא שבינתיים היה מאוחר לעצור את הגלגל. נציגי המפלגות שהופעו ב-סלונתיה, הסתמכו על הנתונים המוס-עיים של חנוך סמית. צוות פרשני שידורי-ישראל ביסס אף הוא את כל דברי פרשנותו במשך כל הלילה על נתוניו של סמית. במרכז המפלגות

ובמסות הבחירות שורה מבוכה. רק למחרת בבוקר, כאשר תוקן המחשב של משרד המרכז למיכון משרדי, ניתן היה לעשות הערכה חדשה, מאתמה יותר למציאות.

★ ★ ★

ורד דומה פקד גם את המחשב של האוניברסיטה הול-אביית, שהועמד לרשות מערכת מעריב. שיציה לשמור על היוקרה של העיתון הנפוץ ביותר במדינה, הכין אף הוא סיקור מקיף של התוצאות בעזרת חברת קונטרול דאטא ורמחשב של האוניברסיטה. למחרת יום הבחירות יכול היה מעריב להופיע עם כותרת ראשית ובה סיכום של מיליון ו-354 אלף קולות כביכול.

עברו רק שעות מספר עד שהסתבר כי גם לתוצאות אלה אין כל קשר עם המציאות — עדכנה שלא הפריעה אחר כך למעריב לפאר ולשבח את עצמו במשך כל השבוע על מיבצע. התקלה במחשב של מעריב לא היתה תלריה במחשב עצמו, אלא באנשים שהזינו אותו. הסתבר כי פסגות חזון המחשב פעמיים בתוצאות של אותן הקלפיות עצמן: פעם אחת ומסרו לו התוצאות של כל אזור תל-אביב, ובפעם השנייה נמסרו לו כנתונים התוצאות של כל עיר ועיר באותו אזור. למרות כניסתה לעידן המחשבים, נשארה ישראל שבוע אחרי הבחירות מבלי שיועדו התוצאות הסופיות של הבחירות. וזהו שנאמר: מוח אלקטרוני יש — אבל שכל אין.

ה כל היה מוכן להצגה הגדולה: תקציב של 100 אלף ל"י, 250 עובדים; 50 קווי טלפון בלעדיים; רשתות ה-שידור של שידורי-ישראל והסלולרית הישראלית. זו היתה צרי-כה להיות ההצגה שנועדה להפגין את כניסתה של ישראל ל-עידן המחשבים האלקטרוניים. באמצעותה היו אזורי ישראל צריכים לדעת, שעות מעטות אחרי תום ההצבעה, את התוצאות הסופיות של הבחירות לכנסת השביעית.

אבל ההצגה הפכה לקרקס. חנוך סמית, מנהל הרשות ל-תיכנון כוח אדם במשרד העבודה, והאיש שנחשב למומחה מס-פר ו לבחירות בישראל, ניצח על המיבצע והיה צריך לסכמו ולהנישו ברדיו ובטלוויזיה. אולם בין תחזיותיו הראשונות לבין המציאות היה הקשר מיקרי בלבד. התבוסה הגדולה בבחירות לכנסת השביעית היתה של חנוך סמית.

★ ★ ★

ה תקלה הראשונה ארעה כבר בלחיצה הראשונה על כפתור המחשב, שנועד לפלס את תחזית התוצאות הי-ראשונה. המחשב טיטרס והפסיק לעבוד מבלי לפלס אף תוצ-אה. רק אחרי שבדקו את קרבי הסתבר כי אחת המנקבות ניקבה את האות ו' במקום הסיפרה 1 על אחד הכרטיסים. אולם גם כאשר תוקנה התקלה והמחשב החל לפלס, באיחור את התחזיות, הן היו דמיוניות ומשוגעות. לחנוך סמית, שלא יכול

סיכומי מעריב

תוצאות הספירה ש' יותר מ-1 מיליון קולות

1354651	קולות שנמסר
130415	ב
47204	ג
25874	ד
31051	ה
296580	ו
16812	ז
12797	ח
4740	ט
45846	י
5297	יא
43815	יב
2148	יג
16653	יד
21663	טו
15792	טז
634985	א

סבין בגבי

הנוק המירבי לתנועתנו, אחר שהיא סירבה להיעתר לדרישתו ולהעניק לו את המקום השני ברשימה. אחרי שלא עזרה הסחיטה, השיג נקמה. אם לא קיבל את המקום, לפי חוק עזר לקלקלו. אולי זה מנחם איתו. והפרופסורים? בודאי, הם נפגעו. הם הוכיחו קבל עם ועולם שמישקלם הסגולי בעיני הבורח קרוב לאפס. שכל חתימותיהם הי מקובצות אינן שוות אלפיים קור לות.

אבל הם הוזהרו מראש. והם יתנחמו. הם ילכו, אישיש לעיסוקיו, ללמד אחרים את תורת ההגיון והמוסר יהוישר הציבורי. אם כן, מי הפסיד? הפסידו אלפי האוהדים, התומים, כיס, המצביעים שעזרו בתוסילב לרשימת-הבחה זו. שלא שעו לאזהרותינו, או סברו כי אנח נו סתם מעלילים ומשמיצים. שנתנו את שמותיהם בפומבי לפשע זה

יציב:

**..אבנרי ייעלם
כיתר הכופרים
באחרות העם"**

"הגיעו של אירי אבנרי תיעלם כהבכה כיתר התנועות היהודיות בהיסטוריה שכפר באחדות העם היהודי" — אבנרי ראש רשימת שלום (נס) כי גדי יציב בחוג בית ברחובות אתמול. מר יציב אמר כי לי מלחמת המדעות בין אבנרי לעובדי לשעבר אין כל הישג לרשימת שלום

התרברבות במעריב

כלפי השלום. שעזרו בעל כורחם לחסידי הסיפוח. שביזבו את קולם — היחיד, הי יקר, המכריע, וזרקוהו לפח הזבל. הם הקורבנות. הם — והשלום.

★ ★ ★

מה יהיה ההמשך?

מועמד הראשון הכריז באותו ראיין מומן, כי הוא עצמו יתווך לעיסוקיו, אר שהקבוצה תמשיך לפעול. זוהי טעות גמורה. בודאי עוד תפרפר קצת. אך בתור קבור צה, אין לה אף סיכוי עלוב להתקיים. אין שום דבר המקשר בין הרי-סיסים שנפגשו בה.

מה מאחד אנטי-ציוני קיצוני כמו הפרוי פסור ברהילל, הרוצה להפסיק את העלייה, עם המועמד הראשון הנואם על ציונות ואח דות העם היהודי (ועל מה יש לו לנאום, חוץ מאשר על מליצות שרופות אלה)? מה מאחד את נתן ילין-מור, שכל מטרותיו היתה להשיג מקום בכנסת, בכל מחיר ובי כל צורה שהיא, עם הקומוניסט השמאלני צבי קליין, הבוס האמיתי של העסק, החור לם על תנועה חוץ-פרלמנטרית ואנטרפר-למנטרית?

הדבר ייעלם. יישארו כמה קבוי צות זעירות, שישתלטו על העיזי בון וינמו לנצלו — האחת לטובת רק"ח, השנייה לטובת מצפן, הש" לישות לטובת החלום של צ"ה גווארה קליין.

היא תיעלם, כפי שמגיע לה.

★ ★ ★

א בד הנזק לא ייעלם. הוא יישאר לי משך שנים. הנזק למחנה השלום, שבוצע בי שם השלום. זהו הפשע.

וכל מי שנתן לו יד, ביודעין, כרה לעצמו קבר מופרי. אל נשכח אף אחד מהם.

השמיע צלילים כה נפתחים. זהו נזק שאינו ניתן להערכה. נזק שנגרם על-ידי קבוצה שכמוי תה מבוטלת, זערכה הסגולי אפסי.

★ ★ ★

נעים היה לומר שהשפע אמנם בוצע, אך המבצעים באו על עונשם. למרבה הצער, אין זה נכון.

המועמד הראשון הלך הביתה. מה הפסיד? שום דבר לא. שמו התנוסס בעיתונים, תמונתו הופיעה בטלוויזיה ובכתבי-עת, אימי רות-השפר שלו זכו לפירסומת,

(וכיום אפשר רק לתמונה על חוצפתו של איש זה — שלא התי נסה בשום מאבק ציבורי, שאיש לא שמע מעולם את שמו במאבק כלשהו, שכל תרומתו לעניין השי

שהיו עוברים אלינו, לולא נתפסו בדרך ברשתה של רשימה זו, מפני שהיתה פחות מחייבת, ונשאה חותמת של כמה פרופסורי רים מכובדים.

אולם זהו רק חלק קטן מן הנזק. השובה עוד יותר היתה העברת האווירה סביבנו.

מערכת-ההשמצה שבה פתחו גדי יציב ועמס קינן, ושהפכה במהרה לאורגיה של הסלת בוך וזוהמה, שבה השתתפו נגדני גם רק"ח, גם מצפן, גם הכנענים, גם מפ"ם, המאיסה את מחנה השלום, וממילא גם את רעיון השלום, על כל מי שניצת בליבו זיק של נכונות לפעול למענו. בתקופה שבה היו מניות השלום ירודות ממילא, היה זה שפע כפול ומכופל.

כמה קל לאוייבי השלום, מאוכזבי רפי וסתם עסיס-להשכיר להתמוגג למראה "אני שי השלום שאינם מסוגלים לעשות שלום

ארנפלד, פוגל, יציב, ילין-מור

לום היתה בגדר נאום אחד בסימי פוזיון מכובד ושני מאמרים בעי תונים מכובדים, שהוכיחו את עצי מו במערכת-הבחירות כחסרי-צבע, חסרי-רעיונות, חסר כל כישור מת" אים, — לתבוע מעם ישראל שישי לח אותו לכנסת. סתם ככה. מפני שמגיע לו.

אנשי ריפתין, שסיפקו לרשימה שלושה מועמדים, מאות חתימות ודובר בעל כשריון נדיר להמצאת כוכים פרובוקטיביים — לא הפסידו דבר.

לא היה להם מה להפסיד. הם הוכיחו לברית-המועצות שהם מוכנים ומסוגלים לשרתה — עד כי הצליחו כימעת לחסל את מק"י. הם הפכו בעל-ברית מת-אים לרק"ח, כדי לתת לה הסוואה יהודית כלשהי.

האיש שממן את העסק, חסידים של רק"ח ומצפן, הפסיד כסף.

כסף של מי?

תמהני, כי האיש ידוע כמצפן, והרשימה ביזבוה למעלה ממאה אלף ל"י. שאר תומכי הרשימה ממקורבי רק"ח ומצפן — כותבי-הכרזות, אוספי החתימות, מפגיצי השניאה — כימעת הצלחתו ליצור אדמה חרוכה בין רק"ח והמערך, ועל כל פנים פגעו קשה במחנה-השלום. הם בודאי מרוצים.

אם כן, מי נפגע?

אולי נתן ילין-מור. לפני כמה חודשים אמר לי שאם לא ייכנס לכנסת השביעית הוא יהיה מחוסל מבחינה ציבורית. זה לא היה נכון אז. אבל זה בודאי נכון היום, אחרי מה שעשה. אולם יש לו לסחות הסיפוק שהביא את

בניהם. כמה קל היה להדביק בסיסמה זו רבים וטובים.

כמה קל — כאשר הסיוע לכך בא מצד מי שקוראים לעצמם חסי-דייהשלום! מצד מי שמניף את הסכין — לא מלפנים, אל החזה, אלא מאחור, אל הגב.

ייתכן כי הנזק העיקרי היה בכך שלור-חמיהשלום החותקים כימעת ולא יכלו ל-התפנות לחיכוך עם אויביהשלום, ולהפי צת דבר השלום — דבר שהיה קשה בלאו הכי בישראל של סתיו 1969. הם נאלצו להקדיש את משאביהם הולים להגנה על עורפם, למניעת ביזבוז קולות רבים יותר, להסכרת מהותו ימגמתו של הגוף החדש,

הפשע בוצע.

המבצעים הולכים הביתה. ליבם טוב עליהם. העבודה היתה מלוכלכת. אבל הי ביצוע נקי. כימעת.

הם לא השיגו אף מנדאט אחד לעצמם. אך ממילא לא חלם על כך איש מהם — מלבד כפיל אחד או שניים.

הם קילקלו. כמה? קשה לדעת. בודאי מנדאט אחד של הכוח החדש. אולי גם מנדאט של מק"י.

ואולי אפילו מנדאט נוסף של הכוח החדש. כל זה בכמה אלפי קולות.

מנדאט אחד, שניים או שלושה — שנל-קחו ממחנה השלום, והועברו לאוייבי ה-שלום.

בשם השלום.

★ ★ ★

ע יום אחרי הבחירות מיהר המועמד הי ראשון של "רשימת שלום" לדאוג שיומן לראיון ברדיו, ושדבריו יזעקו בעיתונים שבהם עובדים חבריו.

כדי לומר שאכן, הוא הביא לביזבוז קולות, אבל אלה הם רק קולות של ל"ע ושל המערך.

זהו שקר גס. סיום נאה של מיכי צע שריח חוסר-יהוישר נרף ממנו מתחילתו, וחמך בסוף לצחנה.

את מי מקצה האיש להונות? האם הוא סבור כי כבר נשכחו מודעות-ההשמצה הענקיות שפורסמו בעיתונות, ש-מומנו עלידי מועמד אחר של רשימת, ושנסחו עלידי חברי רשימתו ועוזריו מ-אנשי מצפן? מודעות — לא נגד המערך, לא נגד ל"ע, אלא נגדנו.

האם הוא סבור שנשכחה המודעה נגד מק"י, שפורסמה בחתימת מועמד רשימתו מאנשי ריפתין (ושעיתוני-הערב סירבו ל-סרסמה)?

האם הוא סבור שנשכח את חומר-ההשי מצה שנשלח לאלפי פעיליו בדואר הביתה, במעטפות נושאות-כתובות שנגנבו ממשי רדנו עלידי סוכן של מצפן — חומר ש-הכיל השמצות נגדנו ותשבחות לראשי רשי-מתנו (על הגניבה מתנהלת עתה חקירה פלילית).

בשבועיים האחרונים של מערי-כתיבה-בחירות לא העמידו אנשי "נס" אפילו פנים כאילו הם מנהי לים ויכוח עם חסידיה-הסיפוח, או עם המערך, או עם ל"ע. ההתקפה רוכזה כל כולה נגדנו. התוכן היה נגדנו. הפנייה היתה אל אוהדינו. חלק קטן יותר של המאמץ הופנה נגו-סנה.

★ ★ ★

מהו תיקפו של הפשע?

אין ספק שהרוב המכריע של הקולות שניתנו לרשימה זו נלקח מאיתנו. הצביעו בעדה אנשים שהחליטו קודם לכן להצביע בעדנו, ושאף הכריזו על כך. הצביעו אנשים

**יציב אמר, כי הלכת מטפריים
אלו הוא, כי "יהיה זה פשע לי
הצביע בעד, העולם הזה, שלא יצי
בור את אחוז החסימה, ולא לת
מוד ברשימת, שלום, שלה חסי
פוי, ורק היא יכולה ללכד בוחי
רים מכל השכבות סריב נושא ה
שלום"**

הולכת-שולל ב.דבר"

אולי אפילו

ארבעה אנשי־פידאיון פלסטיניים, במדיהם האופייניים, מטיילים באחד מרחובות העיר טריפולי. מראה כזה הוא אופייני לרוב ערי לבנון.

שוויץ

חוסמים את הרחוב בעירה סברה. הם הוקמו עלידי תושבים מוסלמיים אוהדי הפידאיון, מול המנסים של הצבא הלבנוני. צלפים פתחו באש על חיילים, ודגל פלסטיני הונף על כמה מן הבתים הסמוכים. לאות הזדהות עם הפידאיון. איום זה במלחמת אזרחים, הוא אשר הכניע את נשיא לבנון שארל חילו.

מיתרסים

שני מיקלענים פלסטיניים מפלסטינים נשק נגד־חמוסים. הפלסטינים — תוך כדי מאבקם ההולך ומחריף מיום ליום, הפילו מסוק של צבא לבנון.

צה"ל ולבנון

המילה: הפלסטינים השתלטו על מיספר כפרים ונקודות אסטרטגיות, עוד בטרם יספיק הצבא הלבנוני לבלום את חזרתם. מבסרי סים אלה פתחו בהתקפה על שתי נקודות מפתח לאורך "נתיב עראפאת", הצבא הלבנוני הפעיל מטוסים, שריון ותותחים.

לשני הצדדים היתה מטרת המיתקפה ה"פאזמית ברורה: הם ידעו, כי בקרוב יצטרכו לשבת ליד שולחן הדיונים. הפלסטינים רצו, שבשעת דיונים אלה תיבצא בידם השליטה המוחלטת על הנתיב החיוני. כדי ששם הכרזת הפסקת־אש, והקפאת־הקחים, יהיו הם אדונים על הנתיב. ואילו הלבנונים ביקשו למנוע יתרון זה מן ה"פולשים בכפיות המנומרות."

נגד חיפה — לא ביירות

לגבי הישראלי הממוצע, היתה מלחמת־הגבול בלבנון תוצאה ישירה של פחדם של הלבנונים מפני תגובות ישראליות. התגובה המפורסמת ביותר היתה הפשיטה על נמל התעופה של ביירות; אחד ריה — בעקבות הפגזת קריית־שמונה ב־קאטישות — הופעלו גם יחידות־פשיטה וגם מטוסי חיל האוויר על ריכוזים פלסטיניים בתוך שטח לבנון. היה ברור, שאם ימשיכו הפידאיון את התקפותיהם על שטח ישראל, יתכפו פעולות־התגמול של צה"ל — וספק אם לבנון תוכל לעמוד בפנין. ראיה זו נכונה, אך חלקית בלבד. שכן, לא רק הפחד מפני פעולה ישראלית הניע את הנשיא שארל חילו לצאת על צבאו לחיטום את הדרך בפני התקפות של הפלסטינים על גבול ישראל. הדאגה איתו גם שיקולים פנים־לבנוניים. בשיחה עם כתב לה מונד, אדוארד סאעב, הסביר חילו: "המאבק הפלסטיני לובש צורה צבאית. ב־מידה שהוא מתנהל מתוך שיטתן של מדינות אחרות, אין הוא יכול שלא לאיים על שלמותן של הממסדות המדיניות הללו." כלומר: נשיאה הנוצרי־מארוני של לבנון חשש, כי נוכחותו של צבא פלסטיני מוסלמי יערער את האיזון העדין של לבנון. השיב לו יאסר עראפאת, במסיבת־עיתון נאים בדמשק: "נוכחותו של הצבא הפלסטיני היא אך ורק לצורך ניהול פעולתו, המכוונת לעבר הכפרים והערים הכבושים שלנו — חיפה, יפו, נצרת — ולא לעבר ביירות וקסרואן. נוכחות זו דומה לנוכחותנו בגבול המזרחי של פלסטין, בירדן ובסוריה: נוכחות עצמאית ו־חופשית מתערבות. אנו שומרים שם על העיקרון מספר אחד שלנו: כל הבדורים — לאויב!"

מדוע, לדעתו של ראש אירגון השיתוף הפלסטיני, הופעל הצבא הלבנוני נגד אני שיו? ההסבר המוכן בפיו: "פעולת השלטונות של ביירות מעוררת חשד. היא באה בדיוק בזמן שנועד על הימצאותם של אוזניים אמריקאיים בצבא הישראלי, ושהופגזו מרכי אש"ם בביירות. באותו זמן בדיוק ערך צבא

אורך הדרך המובילה מגבול סוריה ועד למורדות הדרום־מערביים של החרמון, ודרך שכבר זכתה לכינוי "נתיב עראפאת", ב־מישקל "נתיב הו־ציימין" בלאוס. לא היו אלה פעולות הסתננות או התגבשות יחידים, כי אם קרבות במלוא היקף

"אני עסוק. אני חייב להיות קרוב לחזית, בה מתנהלים קרבות כבדים." ואומנם, שעה שחצית־היום מנהיגים ערביים ניסו להושיב את הלבנונים והפלסטינים ליד שולחן־הפיוס, ערכו יחידות ה־פידאיון הפלסטיניות מיתקפה מרוכזת ל־

משך ארבעה ימים האיצה קאהיר כיאסר עראפאת שיבוא לשיחות עם עבד־אלנאצר — והוא התחמק. יומיים המ' תין לו בבירה המצרית הגנרל אמיל בוס־תאני, רמטכ"ל הצבא הלבנוני — ומפקד אל־פתח בושט לבוא. "מצטער", השיב,

"לבנון של אבא מתה!"

גמורים. אם הם נשארים בשלטון, זה רק הודות לרצונם הטוב של הלוחמים הפלסטיניים. בעצם, זאת תנועה המקיפה: לא רק את הפלסטינים. הם החלו בה, אבל נכשיו היא מבטאת את שאפות כל הערבים ה־רוצים למחות את החרפה. אני אחד מאלה ששבנו לבנון והמחפשים את תחיתם עלי ידי הצטרפות אל־פתח.

פארוק מוקאדם, בעל שיער ארוך, של חיפושית, מסמל את כוחם של הפידאיון הפלסטיניים, ומסביר מדוע נאלצה ממשלת לבנון להיכנע להם. כי למרות שהוא לבנוני, הוא החליט לצא אנשי אל־פתח בבוא ההתנגשות בינם לבין ממשלת לבנון.

דחפו אותו כמה סיבות ביחד: ● הוא צעיר, משכיל, חש את עצמו שייך לתנועה הלאומית הערבית, שאינה מכירה בגבולות בין מדינה למדינה. ● הוא מוסלמי, בן להברה פיזיולית שמרנית, שהתמרד נגד החברה שבה הוא חי, ונגד המיסגרת המדינית שבה נהווה החברה המוסלמית הכפרית כיגור שני ל־הברה הנוצרית העירונית.

● הוא נפגע עד מעמקי נפשו מתבוסת הצבאות הערבים ביוני 1967, וכאשר נחל לה תנועת הפידאיון הפלסטיניים, הפסיק את לימודיו בקולטה למשפטים בפאריס. הוא לקח לעצמו את שם־המחתרת א־בור נאפו, גייס כמה מצעירי האוויר לשורות אל־עאספה, הורע הצבאית של אל־פתח, וחזכה ליומו. "איננו רוצים לפרק את לב־נון", הסביר. "להיפך, אנחנו רוצים לשר. אותה. להפוך אותה ממדינה של הוללים לאומה לוחמת המכבדת את עצמה."

למרות שזיכר בשבח המהפכה הפלסטינית, היה ברור כי פארוק מוקאדם רואה בפידאיון בראש וראשונה מאיץ שיחורר להברה הלבנונית רעיונות שמאליים וצה־פכניים. "לבנון של אבא מתה!" הכריז. "אנחנו נוטלים את חלקנו במלחמת־השת־רור של הפלסטינים, כי זו ראשית מלחמת השחרור שלנו פה. אנו גם דורשים מצבא לבנון ליטול חלק פעיל במלחמה נגד ישראל. אם איננו מוכן — שיעמוד בצד." האם אינו חושש מפני תגובה ישראלית, שתהפוך את לבנון לפלסטין שנייה? "אפשר לסמוך עלינו. אנחנו לא מטור־פים. נדע לשמור על קנה־מידה בפעולותינו."

מורדים מוסלמיים בעיר טריפולי

טון המרכזי של ביירות. בראש המרד עמד פארוק מוקאדם — והוא אשר העביר היר את בטלפון לכל קצות המחוז.

היינו בסך הכל שלושה כאשר החלטנו לכבוש את העירה הזאת", סיפר לעיתונאי שביקר במטהו. "נוכח ששמרו עליה רק שבעה זיגדארמים. אמרנו להם לנעול את הארכיון והמיסמכים שלהם בארונות־הברזל, ולקחת איתם את המפתחות. אפילו את נש־קם לא לקחנו מהם. הפקדנו אותו בבית אחד הנוכדים. אבל התנועה שלנו התפשטה כמו כת של שמן על פני המים."

האם נעזרו בסורים? פארוק צחק בלעג: "הסורים? לא, חביבי! אנחנו כבר מכירים אותם! עוד לא שכחנו את פרשת תגולן. הם הפקירו את הנמה בידיו הצבא הישראלי. לא, חביבי. אחרי תבוסת 67' — כל המישטרים הערביים

גבר צעיר, לבוש במדים המנומרים של הפידאיון ופניו רעולים־למחצה ב־כפיה, הושיט את ידו אל שפופרת־הטלפון. מסביב ניצבו מספר גברים מזוינים, שהשתלטו על תחנת המשטרה בעירת סיר־דאניאק. מפקדם דיבר אל תוך הכשרי: "אתה שומע, אבו ג'אעפר? השוד הראשון, העבירה הראשונה — ואתה מוציא את ה־אשם להורג. אני נותן לך את הפקודה ו־מקבל על עצמי את כל האחריות. אחרי יהיה כאן גיהנום. האנשים רעבים, והם עלולים לפתוח במעשי שוד וביזה. היתה־הי!" סיר־דאניאק היא מרכז ההתקוממות ב־לבנון. עיירה הררית בת 12 אלף תושבים, 40 קילומטרים צפונית לטריפולי. כאשר פרצו הקרבות בין הצבא הלבנוני לבין ה־פידאיון הפלסטינים בדרום — פרץ כאן מרד של האוכלוסיה המוסלמית נגד השל־

פנים חדשות

ישראל ויו

גלוריה סטיוארט — כולל הרבבות שאינם מבינים מילה ערבית? כדי להפוך נערה סתם לכוכב, נזקקת הטלוויזיה הישראלית לשבועיים ימים בדיוק: זה היה משך הקורס שאותו עברו ישראל ויהודית.

מספרת ישראל: „לא חשבתי על טל-וויזיה, למעשה רציתי להיות במאית, ובכלל לא התכוונתי להיות מגישה, מכסימום רציתי לקריין, אבל כשהגעתי לבחינה, אריה אורגד צחק עלי, וקיבלתי אומץ. שבוע אחרי הטסט הוא טילפן אלי שיש מכתב בדרך עבורי, וכדי לחסוך זמן הוא יקריא לי אותו. כך נודע לי שהתקבלתי למחרת בתשע בבוקר כבר הייתי במקום, והבאלאגן התחיל. בהתחלה לא הראו לי את הבחינה, אז שאלתי את אריה מדוע נבחרתי. הוא חיך, והראה לי את הטסט. אחרי זה נרגעתי קצת.

„מאז אני מבלה את רוב ימי כאן. כשי-ראיתי את ההקלטה הראשונה שלי, אמרתי: „אוי, אריה ניחם אותי שלא צריך להתבייש. הוא נוהג להגיד בדיוק מה שהוא חושב, אם טוב ואם רע.“

גם ליהודית היה הקורס תקופה מדיאנה: „בשבוע הראשון הכל הלך יופי“, היא מספרת. „אך אחר-כך נעצרתי פתאום. אמרתי לאריה כשהסתכלנו על ההקלטה: נכון שזה זיפת? נכון, הוא אמר, אבל מחר בתדאי יהיה יותר טוב. ובאמת, לפעמים האיכות משתנה תוך דקות ספורות, ממש באמצע השידור. במשך השבועיים שאנחנו מבלות

ישראל ויור - רגע לפני „הזינוק“

גישה ראשונה. הראו את כולנו לחגי פני-סקר, והתחלנו ללמוד.“ שדרנית ש„תופסת“, אשר מצליחה לייצור תדמית, המתחבבת על הצופים, הופכת לכוכב. מי בארץ אינו מכיר את

ב עיני העין החדה, מבין צופי הטל-וויזיה בישראל, הבחינו השבוע בשתי קרייניות חדשות שהופיעו שופעות חיוכים, על המסך הקטן. היו אלו ישראל מור ויהודית סולה, שנבחרו, לאחר מאבק איתנים על התפקיד הנכסף, מבין מאתיים מועמדות. המאחיים הציפו את אולפני הטלוויזיה בעקבות הודעה על מיכונים לתפקידי שדרניות. הן הגיעו בורם שאיים לסתום את עורקי התחבורה באולפנים. הן הגיעו שמנות ורות, גדולות וקטנות, ואפילו סתם מכוררות.

ומה הן לא עשו על מנת להצליח? הכל, השיא, מן הסתם, מגיע לאותה בחורה מוצקה וחטונה, שניגשה אל אריה אורגד, האחראי לכל המהומה, ולחשה בדיסקרטיות באוזנו:

„אל תראה אותי שאני שמנה, זה רק בגלל שאני אחרי הפלה עכשיו.“ אולם אורגד, בלית ברירה, נאלץ לראות אותה. התפקיד מחייב. אותה ואת כל השאר. בסופו של דבר נשלחו הבנות הביתה, וישראל ויהודית קיבלו הזמנות לבוא ולהתייצב.

ישראל מור עברה לפני כן בתור קריינית בגליציה, שם ערכה את ד"ש עם שיר, וכעוזרת במאי בתיאטרונים הגדולים. על המסך הקטן היא נראית כמשהו בין אנוק אימה וקליר בלום. יהודית סולה למדה משחק באוניברסיטה, התגלתה על-ידי אורי זוהר בשלושה ימים וילד, והופיעה בהצגות שונות.

נכון

שזה זיפת?

מספרת יהודית: רבקהלה מיכאלי נתנה את כתובתי לאורגד, וקיבלתי הזמנה. רק אחרי הטסט נודע לי שהיו עוד מאתיים מועמדות. אחרי ארבעה ימים הומנתי לפי

יחד עם שלוש מועמדות נוספות, שלא הוחלט עדיין מה עתידן.

גיעת מכח

אריה אורגד נותן לשדרניות הוראות של הרגע האחרון

לועמדות, הפכו השבוע לשדרניות המלוויזיה הראשונות בעברית

במסר ההקטן

רית לפני - והתוצאה הסופית:

אחרונה של שרה האפרת

כאן, אריה אורגז היה ממש האבא והאמא שלנו.

השתתפתי כבר בסרטים, ואני לא רואה את עצמי על המסך בפעם ראשונה, אבל הופתעתי. הבעיה העיקרית שלי זו הקריירה. הכול שלי שטחי קצת, יש לי נטייה לדבר בצורה פלגמטית, במיוחד כשאני מקי ראה סכסטים יבשים. חוץ מזה אני רגילה להחזיק את הראש באלכסון קצת, וכשאני מצולמת אני צריכה להקפיד להחזיק אותו ישר. הפיתרון שלי — כשאני מסתכלת לי עדשה אני מדמינת לי שבמקום מצלמה יושבים שם חברים שלי ואני מדברת אליהם.

החיוכים

הנוראים האלו

אדם הבעייה הכאובה ביותר בקורס זה היה החיוכים. דרשו ממני כל הזמן לחייך, מספרת יהודית. "מי יכול לחייך כל הזמן? בהתחלה רעדו לי זוויות הפה כאחות'עווית. היום זה אצלי כבר רפלקס מותנה. כשאני רק בתקרבת בבוקר לבניין אני כבר מחייכת באופן אוטומאטי." אוטומאטי — אבל אמיתי. מעל המסך, הי שבוע, נראה חיוכה חמים, ובעיקר — לא מזויף, שלא כחיוכי משחתי'שיניים מסויים מים בתקופת הבחירות.

גם ישראלה התייסרה לא קצת עם החיוך: "אני לא טיפוס חייכני", היא מתנצלת. "בהתחלה היו צריכים להוכיח לי כל הזמן לחייך." איך התרגלה, אם כן? "לא התרגלתי." לא היתה זו בעייתן היחידה של הבנות.

בעייה מקצועית אחרת היא — לא לאבד את המקום בטקסט שלהן כשהן מרימות עיניהן כדי להסתכל לתוך עיני הצופה. הן פתרון: ללמוד את החומר כמעט בעל-פה. ואם בכל זאת טועים — לא אסון: מהמממים את הצופה בחיוך מקסים, וחוזרים על המילים בצורה נכונה. רק אם השעות גסה במיוחד מבקשים סליחה.

במיוחד קשה היה לשתי הסטירונות להתרכז כל הזמן במצלמה ולא לשים לב לאנשים הרבים המסתובבים כל הזמן באולפן. מה גם, שהן עוררו סקרנות טבעית בין העובדים, וכל רגע היה מציץ ראש חדש פנימה לראות איך מתקדמות הכוכבות החדשות.

הן התקדמו, מסתבר, עד הסוף, כלומר, עד ההתחלה. השבוע הן התייצבו לפרמיירה בלב נרגש — וחייך גדול. בינתיים הן ממשיכות לגור בתל-אביב, עושות מדי יום את הדרך לבירה וחזרה. קובעת יהודית בארשת מיקצועית ביותר: "השילוב בין שתינו היה נותן את הקריינית האידיאלית." מסכימה ישראלה: "הפנים של יהודית והקול שלי."

לסיכום — היא מרגיעה את עצמה: "הקורס היה קצר נורא, ועכשיו זורקים אותנו מיד לים. אנחנו הרי לא יודעות עדיין לשחות, בעצם — בקושי לצוף. אני מקווה רק שיתייחסו אלינו בהתחלה בסליחנות."

לפני הצילום, קריאה אחרונה לשינון

בהפסקה, כדי להפיג את המתח

ישיבת

מאת

אלה זוהר

היה זה ארבע בבוקר כאשר נישמעו דפיקות בדלת. לבשתי חלוק וקמתי לפתוח. מי לעזאזל מסוגל להפריע לבני אדם בשעה כזאת?

היה זה איש קטן, עם שפם קטן עוד יותר, לבוש מדי משטרת ישראל: גברת זוהר, תחלשתי ובואי, הודיע לי. לא שאלתי אפילו למה. נזכרתי מייד כי קנס של 25 לירות, על עישון בקולנוע, ששכחתי לשלם.

ירדנו לרחוב הדומם. האלחוט של הניידות השמיע מונוטון ארוך ומונוטוני, לא ינום ולא יישן שוטר ישראל.

כעבור ארבע שעות, רצופות ביורוקרטיה והמתנה, ובירוקרטיה, הגעתי, בי מכונית אסירים, לבית-הסוהר לנשים נזה תירצה, ליד רמלה. השוטר ירד והלם בשער הברזל הכבד. נפתח צוהר קטן, וסוהרת גברתנית הציצה דרכו. "הבאנו אסירה", הס' ביר השוטר, ומסר לסוהרת את פקודת המאסר. הסוהרת הלכה לבדוק אם הפקודה בסדר. אחרי כשתי דקות חזרה ופתחה את השער. נכנסתי פנימה, והשער ניסגר מאחורי. הסוהרת פתחה את השער הפנימי ומסרה אותי לידי סוהרת אחרת.

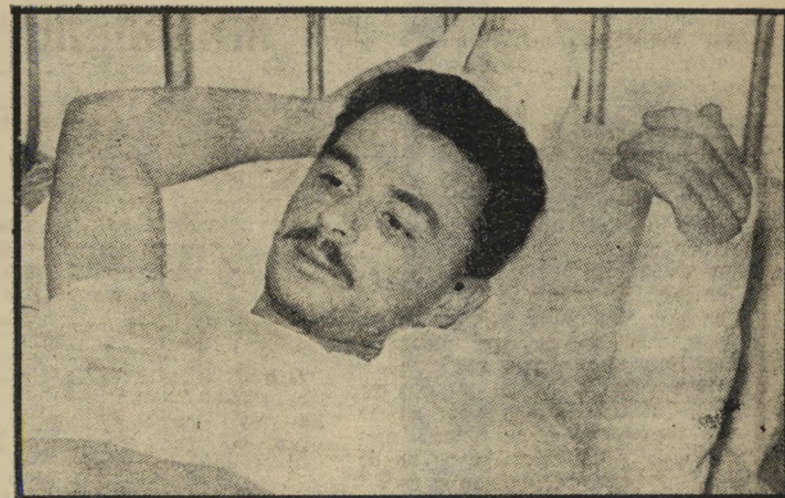
בחדר שלפני ישיבו כחמש-עשרה אסירות, רוקמות או סורגות בשמש הסתותית. הן

מסוסים ישראליים חוקפים פרבר בעמאן

תמונות השבוע

התמונה למעלה פורסמה עלידי "אל-אנוואר" הלבנוני. היא מראה שני מסוסים ישראליים מפציצים אחד מפבררי עמאן. אבל זה זיוף. המטוסים לא צולמו כפי שהם נראים בתמונה, אלא שמטוס אחד צולם בנפרד, והוא הודבק פעמיים, בשני מצבים שונים, מעל לתמונת המיכנה העולה באש. בקיצור: פוטומונטאז'. התמונה מימין פורסמה בשבועון "אחר סאעה" המצרי, ויא מראה את רביסרן נסים אשי כנז, המייסד השבוי, בבית-החולים. הזרוע שלו וכפתו נתונות בגנבס.

המייסד רס"ן אשכנזי בבית-החולים בקהיר

במדינה

(המשך מעמוד 17)

יגש והחל רוחץ את מכוניתו מכתמרהדם שבה.

"אם יקרה משהו". לא היה איש רחוב הראשי של עזה, עומד אלמוכטאר, שלא הכיר וחיבב את סולי היהודי. איש מעט לא הכירו בשמו המלא — שלמה ילי לוי, תושב בני-ברק שסחר בעזה, היה תובת אליה פנו רבים לעזרה — פעם בקשה למלא להם טופס, פעם בענייני עס' ים, פעם סתם בעיצה טובה.

במיוחד שבה את ליבם מנהג אחד של זולי: הוא שגא להישאר חייב. גם כאשר חזר, תחילה, בטרנוסטורים, ומאחר יותר רהטירקש קלועים, היה סולי מקפיד לשלם יד למחרת כל חוב שהיה חייב: "לא רוצה ידי ממון של אחרים", טען. "אדם צפוי כל מיני צרות. לא רוצה, אם יקרה משהו, ומישהו יפסיד אצלי את כספו. כך נהגתי אלכסנדריה מולדתי, כשהייתי בעל מפעל יקסטיל גדול, וכך אנהג תמיד".

תוך הקפדה על מנהגו זה, הגיע סולי שבוע שעבר לעזה, במיוחד כדי לשלם ובות לספקים מקומיים. השוודים שפרצו חנותו לא הסתפקו ב-8,000 הלירות ששדרו מנו. ביוצאם מהחנות, הסתובבו לאחור יד לעברו, שכניו העותיים מהירו להעבירו בית-החולים, שם נפח נשמתו. היה זה אי-ו בית-החולים לשם העבירו בשעתו את ילדים הערכיים שנפצעו מוריקת הרימון.

עיריות

המפולת

כשלונו של המערך בבחירות לכנסת ה-7 שביעית, בהן איבד 10% מייצוגו בכנסת השישית, העמיד בצל את התבוסה האמרי תית של המפלגה השלטת — התבוסה בבחירות המוניציפאליות. הן ירדו על ה-מערך כמפולת, בערים ותקיות ובעיירות פיתוח, סימנו מהפכה שכמותה לא התחוללה באף בחירות עירוניות.

נראה כי הבוחר הישראלי הממוצע, שנתן את קולו למערך בבחירות לכנסת מתוך תחושה של חוסר ברירה, החליט להעניש את המפלגה הגדולה בצורה אחרת — כי הצבעה שונה בבחירות לעיריות ולמועצות המקומיות.

כתוצאה מכך איבד המערך את שלטונו בנתניה ובראשון-לציון, באשדוד, ברמת השרון ובקרית-אונה, בקרית-מלאכי ובצפת, בקרית-שמונה, בחצור ובאור-עקיבא. בכל שאר העיריות והמועצות, להוציא את ירד שלים ועוד שתיים-שלוש מועצות, ירד כוחו של המערך, למרות שנשאר בשלטון בהן. אולם בקרב העיקרי בבחירות המוניציפאליות, בקרב על עירית תל-אביב, יצא המערך כמנצח. יהושע רבינוביץ ישרא ראש העיר למשך ארבע השנים הבאות, בעזרת טכטיס מחוכם, בעזרתו הצליח להקים קואליציה עם הליברלים העצמאיים, פורשי רפ"י ואגודת-ישראל — בהשאירו את המפד"ל וגח"ל בחוץ.

מכל הרשימות שלא הצליחו לזכות במנדט במועצת עירית תל-אביב, היתה רשימת "העולם הזה" — כוח-חדש הקרובה ביותר לעבור את אחוז החסימה. קרוב ל-4000 בעלי זכות בחירה הצביעו עבור הכללתו של מתכנן הערים אלישע גת במועצת העיריה. אולם לא היה זה מספר מספיק.

הקריק לא ננעץ! ביום הבחירות עצמו התיצב היומון הארץ לימינו של גת, ובמאמר במדור ראיתי שמעתי, קרא בעקיפין להצביע עבור מתכנן-ערים העשוי להיות קוץ בעירית תל-אביב. אלא שגם המלצה זו לא הועילה. עד לרגע האחרון נותרה עדיין התקווה, אולי קולות החיילים הם שיצליחו להכניס את אלישע גת לעיריה.

ואמנם, במנן קולות החיילים הסתבר, כי רשימה ש' צועדת במקום הרביעי, מדי אחרי גח"ל, המערך, והמפד"ל, ולפני אגודת-ישראל, הליברלים העצמאיים, ע"ג, המרכז החופשי והקומוניסטים. אלא שקולות החיילים לא היה בהם עוד כדי להטות את הכף. כאשר נודעה חלוקת המנדטים הסופית אמר אלישע גת: "אם גח"ל היה זוכה ב-בחירות ומנחם סבידור היה ראש-עיר, ואני לא הייתי זוכה במנדט, הייתי רואה זאת עבורי ככשלונו אישי ותנועתי. הייתי עומד או בפני העובדה שתושבי תל-אביב רצו בשינוי, אך לא רצו בי. מאחר שתושבי תל-אביב לא רצו לשנות את אבות העיר ופרנסיה, איני רואה זאת ככשלוני שלי. זה כשלונו של אלה שצטרפו לשלם את המ-חיר עבור מחדלי הנהלת העיר בפתרון מדי בית בעייתיה של תל-אביב".

חשיש

דקליון סיקלס, התיירת ה-אמריקאית שקיבלה שלושה חודשי מאסר על החזקת חשיש. כאן — מרקדת בעליצות, בתקופה שלפני המאסר.

בכלא נשים

הביטו בי בסקרנות, כאשר צעדתי לעבר ביתן המזכירות. נכנסתי לתוך הבית, והתחלתי בתהליכי קבלה. במשרד נילקחו ממני הארנק וכל חפצי המזכירה רשמה בנוכחותי את תיאורו של כל חפץ, ספרה את הכסף, ואפילו את הסיגריות שבתוך הקופסה, והכניסה הכל לתוך שקית קטנה שעליה נרשם שמי. אחרי כך היא עברה לחיאורי הפנימי, כולל צלקות מנינוחם, שנינים עקורות וכו'.

★ ★ ★

המזכירות לקחה אותי הסוהרת הצעירה למחסן בגדים. שיכול היה בקי לוח להתאים לכל קיבוץ או פנימיה. כעבור רגע נכנסה למחסן נערה כושית שמנמנה, לבושה במכנסי עבודה כחולים וסוודר ישר של חיל האוויר.

היא החלה להוריד עבורי מהמדים מג' בת, סדינים ושמיכות, כשהיא משוחחת בעליונות עם הסוהרת, בעברית שוטפת. פניה ניראו לי מוכרות: "תסלחי לי, שאלתי אותה, זו לא את במקרה שהנחת את הפצצה בקולנוע ציון בירושלים?" פטמה הודתה שזו היא. "כן, אני, אישרה פטמה המפורסמת. את רוצה תחתונים עם שרוולים קצרים או ארוכים?" "לא, אומרים בעברית שרוולים, אומרים מכנסים, תיקנה לה הסוהרת.

יחד החלו לחפש עבורי חלוק מתאים, ושאר אביזרים נשיים. הן הקפידו שהדברים יהיו מתאימים למידה שלי. קיבלתי לבנים, חדשים כולם, ואחריהם זוג עעלים שחורות של שוטרות, חדשות אף הן. "את לובשת ארוך או מיני?" התעניינה פטמה, כשבידה חלוק בצבע תכלת עם שני כיסים רקומים. "מיני", עניתי, ומדדתי את הבגדים והנעליים. הכל מתאים, רק ניראה מצחיק קצת.

"פטמה הספיקה ללמוד בבית הסוהר עב' רית מצויינת", הסבירה לי הסוהרת בגאווה, ונתנה בידי מברשת-שניים, כוס שקופה מפלסטיק, וערימת סדינים, שמיכות וכרית. מטמה קיבלה בינתיים את בגדי לתוך שקית בד גדולה, ששמי נרשם עליה.

יצאנו מהמחסן. לבושה בחלוק המיני, נעולה בנעליים השחורות וכל הכבודה ביד, צעדתי בעקבות הסוהרת לעבר בנין בן קומה אחת, שנראה בדיוק כמו קסרקטין צבאי. בבנין זה גרות 46 האסירות של נוה-תרצה. חדר הכניסה הוא מעין מועדון המשמש בשעות הבוקר בית-ספר לאותן אסירות המעוניינות ללמוד. שלושה שול-חנות, כיסאות, ומדפי ספרים על הקיר.

הצצתי בספרים: החלק השני של החטא ועונשו, חבורת שכזאת. מיבחר הסיפור ה' איטלקי, ושאר תרומות של נדבנים שלא ידעו איך להיפטר מהם. הסוהרת לא התרשמה מסקרנותי הסיפרותית, ונירה אותי ל' חדר-המרפאה הסמוך.

"תגידי, את בריאה?" שאלה אותי החובשת. "כן."

"אין לך שום מחלות... את יודעת...". שאלה במבוכה. אמרתי שלא, והוא השתכנע. אחרי הכל, איזה מחלות אפשר כבר לקבל בגלל עישון בקולנוע?

★ ★ ★

המרפאה הגענו לחדר מספר 6. דלתו הייתה פתוחה, ובפנים עמדה בוכה ומי' ללל, בחורה כבת 20, בחורה שניה, בהריון מתקדם, חיכתה בחוסר-סבלנות לסוהרת:

"תשמעי, או שהנבלה הזאת מנקה את החדר, או שאני מכניסה לה את הראש לתוך בית" השימוש ומורידה את המיים. תיראי איך החדר הזה ניראה. שגם היא תנקה פעם. כל הזמן היא רק בוכה. ובלילה נוחת, ואי אפשר לישון". היא פנתה לבחורה: "בבחי שאוריד לך את הראש."

הסוהרת ניסתה להרגיע אותה: "בתי-שבע, עזבי אותה, למה לך ענינים? ממילא את מש' תחרת בעוד יומיים, או מה איכפת לך?" בת-שבע נזענה, והסוהרת הודיעה לה: "אלה תגור אצלך."

ניכנסתי והינחתי את ערימת השימוכות שלי על אחת מארבע המיטות. שלוש מהן ניצבו על הריצפה, והרביעית הייתה מחוברת למעלה, כמו ברכבה. ליד כל מיטה עמד שולחן-לילה קטן, בפניה עמד שולחן מכוסה מפה מוכ' חמת, כשמחברות לימוד ועיתונים ישנים פזורים עליו. מהקירות נשקפו צילומי יפהפיות בטכניקולור, גברים מתוך מודעת פירסומת ותינוק או שניים. לחדר הייתה צמודה נוחית ומקלחת עם מים חמים וקרים. ליד הכיור סבון מעולה תוצרת-חוץ, שאין בינו לבין הסבון הגס שקיבלתי במחסן ולא כלום.

בתי-שבע המשיכה בינתיים כל הזמן להט' תכל במבט מזהר-אימים בבחורה השנייה, שהמשיכה מצידה לבכות ולא לעשות כלום. היצעתי לעזור לה בניקוי החדר.

"לא, את חדשה!" פסקה בתי-שבע, ואת לא עשית את הליכורך הזה!"

★ ★ ★

הניעה השעה לצאת לעבודה. הסוהרות באו לקרוא לאסירות. אותי כלאו בחדר: ביומן הראשון בבית הסוהר, לא יוצאות האסירות לעבודה.

מאוחר יותר, לאחר העבודה, הספקתי לה' כיר את שכנותי ולבקר בחדריהן. בחדר ממול

ערינות ותחתונות

האסירות בונה תרצה חיות בחדרים נאים ומ' רוחיים. מיטותיהן קבועות בשתי קומות. לכל חדר צמודה מקלחת עם מים חמים, ובפני האסירות שפע אפשרויות עבודה ובידור.

שכנו פטמה עם שלוש מיידותיה החבלניות. החדר מבריק מנקיון, המיטות מסודרות בי צורה שהיתה מניחה את דעתו של כל רס"ר בצ"ה, והסדינים הבהיקו מלובן, למרות שהם עשויים מבר גס. ליד מיטתה של פטי' מה צילום ענק של צ'ה גוארה. המיטות מקושטות בכריות רקומות בערבית, והחדר דומה יותר למגורים בפנימיה מהגונת של נערו, מאשר לבית-סוהר.

החבלניות מהוות את האינטליגנציה של בית הסוהר. הן הקבוצה השנייה בגודלה, אחרי עברייניות המוסר. רוב החבלניות צעירות מאד. קשה, כשרואים אותן, לקשר אליהן איכשהו את המעשים שעשו, ואת ה"שבע שנים", "עשר שנים", או "מאסר עולם" שהן מפליטות באדישות.

מרים שאחשיר וראסמיה עודה הינן ממש יפהפיות. לראסמיה עיניים כחולות-אפורות ענקיות, ופניה העדינות של מרים עומדות בניגוד משוער לדברים שפיה משמיע. ראסמיה הניחה את הפצצה שהרגה שני סטרי' דנטים בשופרטל, ומרים את חומר הנפץ ב' קפטריה באוניברסיטה.

★ ★ ★

א חזפו וזמש דקות מאז הכרנו, וכבר גלשנו לויכוח פוליטי. האסירות

ראסמיה אודה, אחת החבלניות שהשתתפו בהנחת הפצצה בשופרטל בירושלים, בעת עבודה בגן הירק, שברשות בית-הסוהר, לבושה בגדי-עבודה וכובע-שמבל. היחס אל החבלניות הערביות הן מצד האסירות היהודיות והן מצד הסוהרות — שפיר, אידי, ולעיתים אף ידידות.

פצצה בשופרטל

הישראליות שהאוינו לשיחה התרגזו כש' מרים אמרה שהיא לא מצטערת על מה שעשתה. ושכל אמצעי לגיטימי במלחמה לגירוש הכובש הציוני. מרים וחברותיה נהנו לראות את התגובה הנרגזת לדבריהן. אולם למרות הרוגז, תקינים למדי היחסים בין היהודיות לערביות. יותר מכל התידדה עם הישראליות פטמה, היושבת במאסר ער' למ. היא שינתה בבית-הסוהר את השקפותיה הפוליטיות. כאשר שאלתי אותה מדוע הסי' כימה להניח פצצה בקולנוע, סיפרה:

"במשך שנים ארוכות עבדתי בבית הח' לים בקלקיליה, כשראיתי מה עשו הישראלים לבתיים של התושבים שם, לא יכולתי יותר לשותק. פעמיים הרסו לאנשים הא' לה את החיים שלהם. למה?" "האם היית חוזרת על מעשיך?"

לא, היא לא היתה עושה זאת שוב. אחרי למעלה משנה בבית-הסוהר, פטמה רוצה רק שלום. החברה הכי טובה שלה בבית-הסוהר היא לא אחת החבלניות — אלה מסתייגות מרחשי הידידות שלה כלפי הישראלים — אלא חברתי לחדר, בת-שבע. בתי-שבע העלי' זה מדגימה בפני את הידידות בחיבוק נלהב: "היא כמו האחות שלי", היא מכריזה.

אולם ידידות זאת היא יוצאת דופן בבית הסוהר. מוכיחים זאת ערבי הטלוויזיה, ה' נערכים ארבע פעמים בשבוע. כאשר מדווח חים בטלוויזיה על תקרית ערבית-ישראלית, שולחות הישראליות מבטים נועזים אל הערביות, אך לא אומרות דבר. שתקה זו היא תוצאה של תקרית אל-אקצה. כשראו האסירות בטלוויזיה את שריפת אל-אקצה, הפגינו הישראליות עליונות גדולה מדי ל' טעמן של הערביות. אלו החלו להאשים את ישראל במעשה, והויכוח הנועם נפסק עם בואה של רעייה אפסטיין, מנהלת בית הסוהר, שהבהירה לשני הצדדים שלא תסי' בול פוליטיקה גבוהה וקולנועית.

★ ★ ★

האסירה הזוהרת ביותר בבית-הסוהר היא אשת-העסקים אהובה גיית. היא מצליחה להיראות אלגנטית ומשופתת אפילו במסגרת האפשרויות המצומצמות בבית הסוהר. היא גם האסירה המשכילה ביותר, וזוכה להערצתן של שאר האסירות וליחס כבוד מצד הסוהרות.

אהובה גיית מחלקת את תאה עם ג'יקי סיקלס, הדוגמנית האמריקאית היפהפיה ש' נאסרה בעוון החזקת חשוי. גם ג'יקי מנסה לשמור על הופעתה, אבל פניה המסכנות מלאות פצעים. "זה בגלל האוכל", היא מקו' גנת, "זה אסון בשבילי. בתור דוגמנית אני גמורה עם פנים כאלה."

אלא שהכל יחסי כמובן. יש הטוענים ש' נוה-תרצה הוא גן-עדן. פעם בשבועיים, למשל, אפילו מוקרן שם סרט. האחרון היה — בלי צחוק — איש הציפור' רים מאלקסרדו.

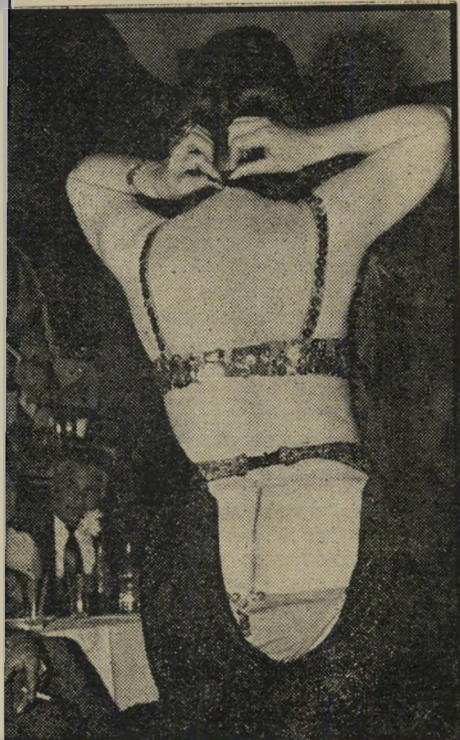

פצצה ב"ציון"

פאטמה, ה' ערביה הכר' שית היושבת במאסר-עולם על הנחת הפצצה בקולנוע ציון בירושלים, עוסקת בריקמה.

נאם-טו- דו כרי- ג'י-דר

מקום לא גורמלי יש בתליאביב, בודאי שמעתם עליו מפני שהוא קיים כבר שלוש שנים, אבל מרוב דיסקוטקים וסטקיות

בטי — שמלה מלפנים —

הנפתחים בקצב של שניים ביום, פשוט נשכח. המקום נמצא ברחוב הירקון ושמו 51 באנגלית. ב' 51 אולי לא תפגשו את חבריכם כממועדון רוטארי, אבל מי צריך אותם במקום מלא חבר לציצם שכזה?

התוכנית מורכבת מאתי גרוטס הומרת ושלוש רקדניות, ואם אתם חושבים שהי רקדניות של 51 נראות כמו סטיגי אחרי

ומרוב בילבול קיבלה כאב ראש. אבל כמו לכל הדברים הטובים, גם לאידיה הגיע סוף, וההתכונות התרגלו. יקחה איפוא ה' חמישיה את המוזות ונסעה לאפריקה. יק שם הצליחו החמישה סוף סוף לישון ב' שקט: ישנו במיטות, ישנו באוהלים, ישנו במכונית — גם כשהיא התהפכה — ועדיין המשיכו לישון. האגדות מספרות שאפילו זרובי הצהיפה שקצו אותם נדבקי מהם וישר נרדמו.

עד שלפני שבועיים הם בכל זאת חזרו לארץ. ערים מאוד, מאושרים מאוד, ינכו-נים מאוד. לדיעתכם.

במאי בינלאומי סוקר את כוכבי ישראל • עליצות

ברחוב הירקון • לורייז משרתת את הממשלה • התייר

המאושר מה, קינגס קלאב" • הטוסיק וה... מה שמו של ז'וזי

ג'ויסון, טופול, ופלדיל: כל המי ומי

כשגמר המיצע, אפשר היה לדעת בדיוק מי הם החברים של טופול. "אני לא יודע מה יצא מזה", נאחם שלמה וייסנסקי בתום הערב, "אבל היה כדאי לבוא. פגשתי כאן כל כך הרבה אנשים, שלפחות אולי יצא לי מזה איזה תסכית בקול ישראל".

את שחקני ישראל, טופח על שבמם ו' דוחף כמה מילים טובות על כל אחד מהם. תוך שעה עברה על פניו של ג'ויסון תהלוכה ססגונית של כל המי ומה בעולם התיאטרון והקולנוע הישראלי: זנה מרון, שייקה אופיר, מייק בורשטיין, תקווה מור, גדי יגיל, עדנה פלדיל ועוד רבים אחרים.

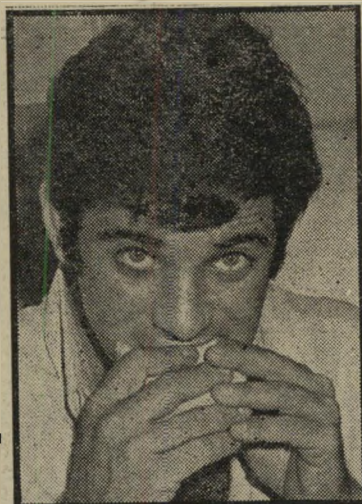
מצעד הכוכבים של טופול

אם שנתם של כמה משחקני ישראל נודת מאז יום הרביעי האחרון, יהם שור' כחים לפעמים את הסקסטים בהצגות בהן הם מופיעים, זה רק בגלל מה שעשה להם חיים טופול. למרות שהפך כבר לכוכב בינלאומי, והסכום שהוא מקבל עבור ה' פעם בסרט אחד עולה על מה שכל טחקן ישראלי אחר יכול לחלום להרוויח בעשר השנים הקרובות, נשאר טופול חבר אמיתי לכל ידידיו השחקנים. רק ניתנה לו ה' הודמנות והוא הוכיח זאת. ההודמנות היתה כאשר הגיע לארץ גור' מן ג'ויסון, הבמאי ההוליוודי (הרוסי) באים, הרוסיים באים), שנועד לביים את הגירסה הקולנועית של כנר על הגג, ב' כיכובו של טופול. "מה יש, אולי אפשר לסדר לחבריה איזו חלטה קטנה?" אמר טופול, והזמין את כל ידידיו למסיבת קוק' טייל קטנה בפאב התליאביב. הם לבשו את מיטב הבגדים האורחיים שלהם, את ה' חיוכים המקסימים ביותר, והנשיים שבהם בילו שעות אצל הספר. רק טופול בא ל' מסיבה בסגולם — הוא כבר נתנם על החווה.

ג'ויסון, נמוך ובעל שיער כסוף למרות 44 שנותיו, ניצב במרכז הפאב כמו מלכת בריטניה, כשטופול מציג בפניו אחד אחד

חמשת המוסקטרים

לנחמד הזה שאתם רואים קוראים דויד פירסט, אבל אפילו הוא כבר שכח מזה, כי כולם קוראים לו דודו. דודו (26) הוא סגן בצנחנים (מיל). זאל חשאלו איך שהכומתה מתאימה לעיניים הכחולות-ירוקות-אפורות שלו. ומוזה באמת התחילי הצרות. כשהוא ב' מילואים, למשל, הוא לא יכול להתפלח אפילו לסרט, מפני שברגע שהוא נעלם מהאופק, מתחילות החיילות לשאול אחת

דודו: ער, מאושש ונכון

את השנייה איפה סגן דודו, וישר אין להן על מה להסתכל. בעיר הוא פשוט לא יכול לעבור בשקט ברחוב, ובדירתו ה' ישנה לא הפסיק הטלפון לצלצל. יום אחד נמאס לו. הלך ומצא ארבע נפשות עם בעיות דומות, והחמישה שכרו יחד דירה בלי טלפון בסביבה שקטה. תקופת מה חיו בשקט, מפני שאם חתכה כבר הגיעה עד שם, היא לא ידעה על מי להסתכל קודם

לורייז: אחרי העבודה

ספיר - הכי נחמד

לדעתה של לורייז ג'ילברט החמודה, אין בכל העולם עיר עליזה ותוססת כמו תליאביב. אפילו עיר הולדתה לונדון נראית על ידה כמו פתח-תקווה. לכו הגיעה הנה בפעם השלישית, עם הכלב שלה מיסטר פלבין, וחיה בינתיים חיים עליונים וחשרי דאגה.

ואם לא עכשיו, כשהיא בת עשרים, אז מתי? ואם לא בחברת הישראלים הנחמדים והידידותיים, אם כי לא רומני טיים — אז עם מי?

בינתיים, כדי להתפרנס, היא עובדת כמלצרית במלון "הילטון", וכבר הספיר קח להכיר את כולם.

"אני משרתת את כל הממשלה של-כס", היא מספרת. "הכי נחמד זה פינ' חס ספיר. הוא שאל אותי מאיפה אני ומתי אלץ ללמוד באולפן". רבינוביץ לא אמר כלום אבל חיך אליה, ומשה דיין עבר על ידה, אבל מיהר לאיזושהו מקום.

גם הוא עשה עליה רושם טוב.

המפתח - וזה הכל

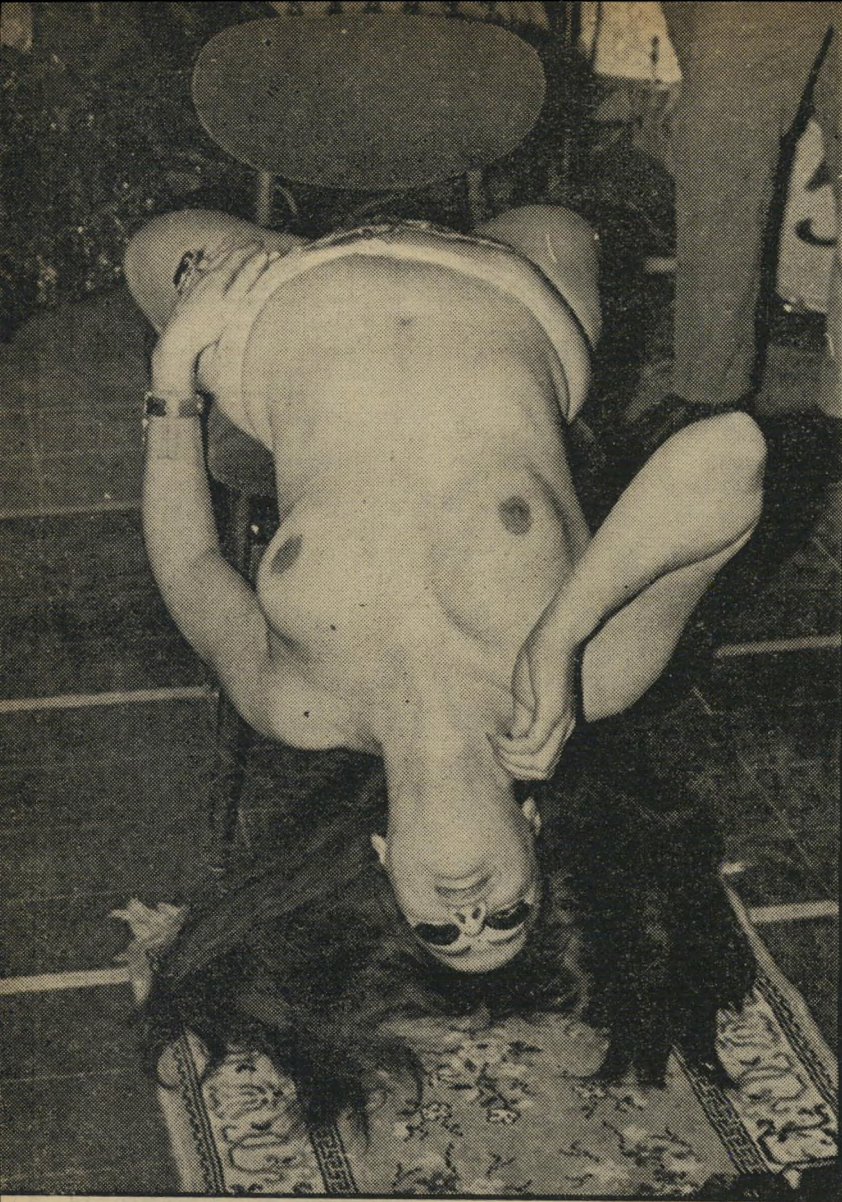
איוי קפואנו הוא יהודי טורקי חובב חייליה, שבא לבקר בארץ. בנוסף, הוא גם ברנש חביב וגדיב-לב, ורגיל לקחת איתו תמיד מספיק כסף כדי להזמין את ידידיו המרובים לכוסית משקה.

לילה אחד, כשחזר למלון אחרי בילוי לילי, הכניס את ידו לכיס כדי להוציא את המפתח. המפתח היה שם, וזה הכל. במי' חד לא היו 500 הדולר שלקח איתו ב' תחילת הערב.

איוי חזר לקינגס קלאב, איפה שקודם לכן שחה כמה כוסיות בחברת וולפסון, התובע הכללי של משרתת תליאביב. לא הספיק להיכנס, וכבר ניגש אליו ה' מלצר עם מעטפה בידו, ובתוכה כל ה' כסף. בנוסף "תודה רבה", נתן לי איוי 50 לירות, והלך לישון שמת ועליו. שלא תגידו שלא נשארו אנשים הגונים בארץ הזאת.

קפואנו וולפסון: תודה רבה ו-50 ל"י

בטי : אותו דבר רק יותר

תיאטרון. מפני שזיווי היא כוכבת תיאטרון ידועה עוד מגיל שש, בהונגריה.

לכבודה פוזצת התזמורת בתרועה גדולה, וכל הקהל יושב מתוח ומסתכל בסקרנות על מקרין השקופיות שהועמד בי ומחזיק בידו את התקע. המתח גובר. אפילו קסמיה של בטי נשכחים למראית של זיווי, המתפרצת פנימה בכוחות-לילה מתחיה שחורה ואומרת: "גאם טי דו... פריגידר". ידה הענוגה מצביעה לעבר ה"שקע שמאחורי הבאר. אך האדם הצעיר ממשיך להחזיק את קצהו של החוט. זיווי אומרת: "פריגידר !!! ? ? ? !"

עוברות שתי דקות של מונוטון נרגש וזיווי מתקנת את המכשיר, מחברת אותו לחשמל ועוברת לטפל בטייפרקורדר העומד בקצה השני. למגע ידה הוא מתחיל להשמיץ כבמטה קסם את הלן דולי, וההצגה מתחילה.

על רקע נופי אירופה לוקחת זיווי מזוהה ביד אחת ופרחי כלה ביד שנייה. היא מורידה את הכותונת ולובשת בעליצות שמלת כלה והינומה. כולם מבינים שטוב לה בחיים, אבל בדיוק אז מתחיל הטלפון לצלצל. זיווי אומרת בטלפון: לא !!! אוה !!! אח !!! אח !!! הוא מת !!!, מורידה את שמלת הכלה ונעלמת איופת יגון.

★ ★ ★

בחדר ההלבשה היא מספרת לנו: "האבא שלי היה עשיר מאוד והאמא שלי ברונית, אבל הרוסים הרגו את הורי, ונאלצתי ל"הפסיק לשחק בתיאטרון את דסדמונה, יר ליה וכו', ולהפסיק להיות פרימה-דונה בלהקת בלט. עכשיו זה החיים שלי. בי מועדון-לילה בטורקיה גם שרתי. אני מכיר רה את כל הכוכבים ההונגריים מאז שהייתי ילדה כוכבת. ואז גאבור שיחק בתיאטרון שלי כשהייתי כואת קטנה". אבל הכישרון במשפחה זו האחות שלה, אווה. "עכשיו יש לי ארוס בארץ. מהנדס. הוא למד שחייה אצל האח שלי אישטון".

זיווי רוצה להתחתן איתו ולהישאר פה, ולשחק בתיאטרון. גם אם לא יילך לה, לא נורא — יש לה עוד ארוס בלונדון, בי שירות הדיפלומטי.

זיווי : לא !! אוה !!! אח !!!

בטי מאתונה, רק שלבטי יש יותר מה לעסות. בטי לא מתחילה מייד במלאכה, אלא נכנסת בשמלה שחורה מלפנים וב"טוסיק מאחור. מייד היא מורידה את ה"לפנים ומשאירה את האחור מאחור. כבר בשלב זה ההתלהבות עצומה. גבר צובני

דיאטה, או אתם טועים מאוד. שם יש לכל אחת כל מה שצריך, וב"כמיות.

הראשונה היא דונה מריאטה, המתפתלת על שטיח עשוי מעור כבשים ומעסה את ה... לא חשוב. אחריה מעסה אותו דבר

בטי : תמונה כדי לקחת הביתה

אנשים

מה קורה כשלא

לובשים תחתונים?

כשהציג עו"ד אמנון רובינשטיין, שהינחה את תוכנית רטליוזיה בומרנג, את "שולמית אלוני כח"כ" שולמית אלוני, מיהרה האחרונה לתקן: "ח"כ (מיל.) שולי מית אלוני." • עקיצת השבוע שייכת ללא ספק לבדחן הבוהימה ראובן צלוג: "המופסות היחידה מאיכניסחו של ישראל (שייב) אדרר לכנסת, היא חברת אגד, היא תצטרך להמשיך לנסוע בארץ ישראל קטנה." • אדישות הציבור בכל הקשור לבחירות שהתקיימו בשבוע שעבר, גביאה בהכרח למסקנה כי רבים לא ידעו, עד הר

קרדינאלה ורודן רוקדות
אל תסתכל בקנקן...

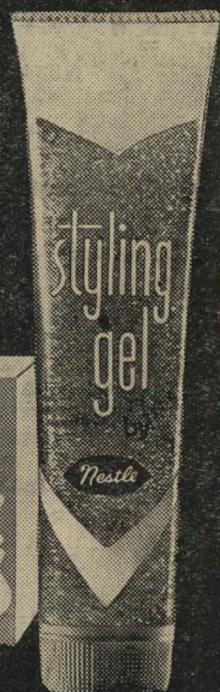
הנ"ל מאחור
...אלא באחוריו

פרטום אי קי / רמני

האופנה מחייבת ...

האופנה מחייבת שער רך וגמיש. אבל, כיצד שומרים על התסרוקת? "סטיילינג ג'ל" של "נסטלה" יעניק לשערך מראה מטופח מבלי לעשותו נוקשה ודביק. החדירי ע"י עיסוי מעט "סטיילינג ג'ל" לשער הלח לפני סידורו. לכשיתייבש השער תוכלי לסקרו כרצונך. לבחירתך "סטיילינג ג'ל" רגיל בצבע ורוד, חזק - בצבע ירוק. ולגברים - בכחול.

Styling Gel

מיוצר ע"י בלמון בע"מ. המפיצים: חב' נורית בע"מ.

בירושלים ניסו כנראה ציירים דתיים לכפות את דתיותם על מנהיגי המערך, הוסיפו זקנים לגולדה מאיר ולמאיר יערי, חבשו כיפה לראשו של יגאל אלון, ואילו את אבא אבן מחקו כליל. כפתיחתקווה נוצרה תרבות מעניינת, שנקדשה ממודעת, "העולם הזה" עליה מתנוססת תמונת שלום כהן, כשהיא חושפת מתחתיה חלק מפניו של משה סנה.

אחד הקוריוזים שנתללו למערכת הבחירות: בחוצות הערים ניתן היה לראות בשבוע שעבר את תיקוני ציירי הרחוב העממיים, ששינו את תמונות המועמדים כדי הדמיון הטובה עליהם. מימין נראה תיקון בתמונתו של אורי אבנרי שנעשה כפלאקאט כרחוב ריונגוף בתל אביב. כנצרת עילית נקמו אלמונים בעינו השנייה של משה דיין.

השיב הישיש. זה היה יכול להיות סיפור יפה מאוד, לולא הטעה אותו זכרוננו של הישיש הלבנוני, כאשר נשאל סיף אדין אלוועבי לדעתו על הסיפור השיב: "יתכן ומדובר בסבי ולא בני. אני הייתי אז בן 7 שנים". נראה שהישיש הלבנוני התכוון לאביו של משה דיין, שמואל דיין. יש אנשים שהם חסרי כוח-גברא, מה שלא מונע מהם לתת עצות לאחרים איך להצביע. ויש אנשים שאין להם זכות הצבעה בכלל, אבל הם יודעים לתת עצות לאחרים איך להצביע. כך למשל אירע לעונאי עמדם קינן. אחרי שלפני הבחירות ידע לחלק ציונים למועמדי הרשימות, הסתבר כי ביום הבחירות לא הלך כלל להצביע. הסיבה: שמו של עמדם קינן אינו מופיע בפנקס הבוחרים. לגבי משרד-הפנים הוא עדיין בבחינת ישראלי השובה בחו"ל, מאז בילה שנים מספר בפאריס. ● אחד שזכה כמעט בכל ההתערבויות שלו על תוצאות הבחירות, היה הפזמונאי דיין מנפסי. כאשר נשאל ידידי כיצד הצליח לזכות בהתערבויות השיב: "אני מתערב תמיד נגד התקוות של עצמי".

השאר טען אלשישי: "זה היה בצמח, שלידי כינרת. הייתי בקורס מטעם חיל ה-פרשים הבריטי ואיתי היו גם סיף אדין אלוועבי, יצחק בן-צבי ומשה דיין, שנדמה לי כי היה אז סגן-מישנה. יום אחד קניתי סוס חדש. הייתי עסוק בתפילה באהל ופתאום ראיתי איש אחד שניגש לשחרר את הסוס. קפצתי אליו ותפסתי ברכו, אך הוא הספיק לשחרר את הסוס ולצאת מהי אורחה. רצתי אחריו, תפסתי אותו והתי לחתי להתגושש איתו. פתאום הרגשתי שמישהו תופס בי מאחורי. זה היה יצחק בן-צבי. הצלחתי להפיל את דיין וורקתי אותו על בן-צבי. שניהם היו מתחתי על הקרקע. ואז הגיע סיף אדין אלוועבי והחל לצעוק: "היי, משוגע, חזונו אותה, זה משה דיין". למחרת העמידו אותי למשפט צבאי אך יצאתי זכאי. ומה דעתך על משה דיין? נשאל הישיש ע"י העיתונאי המראיין. "דיין היה איש יהיר מאוד ואגואיסט", השיב אלשישי. "האם הרגשת שהוא עשוי איפסע להיות בעל תפקיד זה?" שאל המראיין. "לא, בכלל לא!" השיב אלשישי. "אולי ההרפתקאות שבו היא שהביאה אותו להצלחה".

ראלי תפריע לה. מששמע המנהל כי עליוה היא ישראלית, נבהל ובוה, מבלי להתנצל אפילו. ● זאת לא הייתה הפגישה היחידה של עליוה עם ערבים. באחת מהופעותיה היא שרה את הבה נניחה כל דנוכחים השתתפות בשירה, חוץ מקבוצה קטנה של ערבים שנכחה במקום. עליוה ירדה מהבמה, ניגשה לשולחן של הערבים ואמרה: "אנחנו נמצאים עכשיו בארץ של שירה ואני מבקשת מכם לשיר איתי ביחד". ה' ערבים קיבלו את הצעתה. למחרת בבוקר קיבלה עליוה, ממנהיגי הקבוצה הערבית, זר שושנים ענק אליו היה מצורף כרטיס בידור הנושא את השם מרי איבן סעוד, שהוא בנו של המלך הגולה של סעודיה.

כוח-גברא

וזכות הצבעה

"משה דיין היה גנב סוסים". טען השבועון הלבנוני הנפוץ אל-אסבוע אלערבי. בכתבת ענק בעיתון זה רואיין ישיש בן 84, אחמד רמזי אלשישי, שהיה בזמנו קצין בלגיון הערבי של גלאב פחה. בין

גז האחרון ממש, למי יתנו את קולם. עצה לאלה היתה למזכ"ל מע"י, השר פינחס ספיר. "שיצביעו בעד המערך", קבע. "מגיע לנו קרדיט על עבודתנו. כל מה ש'הבטחנו' — חתרנו למלא. מה שלא יכולנו לקיים — בגלל סיבות שלא היו חלופות בנו — הרי אין הדבר תלוי בנו". ● גם לשחקן יעקב בודו, המופיע במוצאי ערב בודו, היה חלק במערכת הבחירות לכנסת ה-11. עובדה: בכמה קלפיות בחיפה, עיר מגוריו של השחקן, התגלו כמה פתקים שרשום עליהם, "הצביעו בעד בודו". ● על חשיבותם של גנים ציבוריים בכלל, וגן-מאיר בפרט, עמד השבוע נשיא בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, הר"ר זאב צלמנר. בהרצאה בפני תלמידי שנה ב' בפאקולטה למשפטים באוניברסיטת תל-אביב בנושא דיני חוזים, הזכיר, בדוגמה שרביא, את גן-מאיר. "מה?" נשמעו קולות. "גן-מאיר", תור צלמנר בהדגשה. "זה מקום טוב מאוד לצעירים". לא היום, קרא אחד הסטודנטים. "אתה יודע", השיב צלמנר בן ה-61, "זה מקום מצויין". ● כשהעניין מגיע להתרמת כספים לטובת אק"ם (אגודה לקימום ילדים מפגרים) — דומה שאין גבול לכוח ההמצאותיה של מליציה סרבדיו מרמת-גן. סרבדיו — שהיא סבתא לנכדים בריאים ושלמים, אספה סביבה חוג נשים המקדישות כל יקת פניה נזמזמו לני ען אק"ם. כך למשל, אירגנה סרבדיו ב' עונת החורף בביתה ברמת-גן. קונצרטים מעל-גבי תקליטים, יהומינה אליה את חוג מכריה וידידיה. כל מאוין משלם "דמי כניסה" שהם קודש לאק"ם. עם תום עונת הקונצרטים, אירגנה סרבדיו נישחקי ברידי שבועיים בביתה. כל שחקן שילם "דמי השתתפות" שהועברו לאק"ם. השחקנים מקבלים, תמורת "דמי הכניסה" ועוגות וכריכים — מעשי ידיהן של חברותיה של מליציה סרבדיו. כרוכים אלו הצליחה סרבדיו לאסוף "בעונה" שעברה סכום של 3200. "לי" — כשהיא מבטיחה להשיג הרבה יותר עם תחילתה של "העונה" ה' ושה. ● לחידוש אופנה מרענן וכו השבוע מבקרי מועדון-הלילה הפריסאי היפורסם קינסקי, כאשר שתי עיתונות מפורסמות עלו על רחבת-הריקודים. היו אלה השחקנית קלאודיה קארדינארה וידידתה אולריה רודן בת ה-19, שבעתה אהובתו של פליכס מוסר אחד של אירופה. פורפיריו רובינזון, שנהרג לפני כמה שנים בי תאונת-רכבים, הצופים שהביטו בשתי ה' יפהפיות הרוקדות גלפנים, לא הבחין ב' שום דבר מזה, מלבד אולי העובדה ש' קלאודיה רוקדה יפה. ההפתעה נכונה דווקא לצופים מאחור: אלה גילו להנאתם כי ה' מיני של אורלי חושף ית ישיבה — והכמנה בפירוש לישיבה, מאחר שאורלי לא טרחה ללבוש תחתונים באותו ערב. ● הפתעה נגרמה לזמרת עיליה עזיקרי, המופיעה עתה ביחן. בסיום אחת מהופעותיה, ניגש אליה גבר לבוש בחורף והציג עצמי כנציג מלון היסטון בקהיר. הוא הציע לעלוה ח' זה הופעות של ארבעה חודשים בקהיר. עליוה הסכימה ובקשה ממנו רק ש'ביר אם עצם העובדה שהיא בעלת דרכון יש'

פרוש לבני ישראלי

את תמונתו ותחיתמו, וזה דבר הכרוז: **בן העיר — לראשות העיר הרב מנחם פרוש לראשות העיר.** אל האזרחים הערבים בירושלים: אני פרוש נה באיגרת מיוחדת לתושבי ירושלים. בי כמה משפטים שיסבירו לכם מה פירושה של רשימת הדתיים אגודת ישראל (רשימה ג), ומדוע העמדת עמ' לעיריית-ירושלים. רשימה ג היא רשימת הנאמנים לאזרחים הרואים בירושלים עיר מקודשת, עיר בית המקדש, עיר שעיני האלהים מוסבות אליה מתחילת השנה ועד סופה. לירושלים שלי חות משלה, שאינה קיימת בעיר אחרת. אין ספק שכל הרואה בירושלים עיר מקודשה, עיר האלוהים — יעמוד לצד רשימה ג. רשימת ג בחרה בי לראשות העיר. היות ואני בן הדור השביעי בעיר זאת, גדלתי בעיר זו, וכדי הם כיום דור תשיעי כאן, יש לנו עדיין חברים אשר הדורות קשרו עם אבותיהם. עוד בסדר אועמד לראשות עיריית-ירוש' לים, נרתמתי להקמת בתי צדק וזקנות עזר, פונתי לכל אזרח ואזרח ללא אפליה, אני פונה בזה אל אזרחי ירושלים ללא הבדל עדה או מעמד, ובמיוחד אליכם, האזרחים דוברי ערבית:

الى المواطنين العرب في القدس
اتوجه بهذه الرسالة الخاصة
الى سكان القدس الذين لم يتابعوا
قراءة المواد المنشورة بخصوص
حالة الانتخابات العامة...
امتح نفسي ان اتقدم لكم
بمغف الحبل التي تشرح لكم
عامنى قائمة التدينين - اجودات اسرائيل - (رابطة اسرائيل) قائمة " ج "
قائمة " ج " هي قائمة المخلصين لله . الذين يعتبرون القدس - مدينة مقدسة -
ومدينة بيت المقدس - مدينة طيبة انظار الله من بداية السنة وحتى نهاية

הכרוז של פרוש בערבית

לדבריו, התמודד הוא עם קולק "על קול יעקב, ולא על קול ישמעאל". לאור מענתו זו, מעניין לקרוא את תוכנו של הכרוז ב' ערבית שהוסף בעיר העתיקה, ואשר נשא

נובמבר 1969

5 יום רביעי	4 יום שלישי			
10 יום שני	9 יום ראשון	~~8~~ שבת	7 יום ששי	6 יום חמישי
~~15~~ שבת	14 יום ששי	13 יום חמישי	12 יום רביעי	11 יום שלישי
20 יום חמישי	19 יום רביעי	18 יום שלישי	17 יום שני	16 יום ראשון
25 יום שלישי	24 יום שני	23 יום ראשון	~~22~~ שבת	21 יום ששי
30 יום ראשון	~~29~~ שבת	28 יום ששי	27 יום חמישי	26 יום רביעי

נובמבר- החודש האחרון ל "מבצע יתרון-כפל"

רק עד סוף חודש נובמבר תוכל עדיין להשתתף ב"מבצע יתרון כפל" ולזכות בפרס כספי שאת גובהו תוכל אתה לקבוע!

כל מי שהפקיד או יפקיד בחשבון "יתרון" * סכום כלשהו עד 15,000 ל"י ביום הקובע במשך תקופת המבצע (1 באוגוסט - 30 בנובמבר) יקבל פרס במזומן בגובה אותו סכום שהפקיד. היום הקובע, שאינו ידוע לאיש, ייקבע לאחר סיום המבצע על פי שיטה מיוחדת והפרס ישולם לזוכים כבר ב-15 בינואר הקרוב.

יש לך סיכוי של 1:100 לזכות בפרס ב"מבצע יתרון כפל", זהו סכוי יוצא מן הכלל!

כל יום עד סוף חודש נובמבר יכול עדיין להיות היום הקובע! אל תחמיץ את ההזדמנות. פרטים מלאים בכל סניפי הבנק.

* חשבון "יתרון" נותן לך ריבית מצטברת עד 9% לשנה עד כדי הכפלת הפקדון בתום תקופת החסכון, או ריבית מצטברת של 4% לשנה והצמדת הקרן למדד. בכל מקרה, תשולם לך אוטומטית התוספת הגבוהה יותר, פטורה ממס הכנסה.

בנק דיסקונט

"הלא לא רק בנק-הלא כד"ר"

עדותו של פסיכיאטר:

ילד חצודי?

"הילד האידאלי" — השקט, המנומם, הממושמשע — הוא אולי נחת לחוריו, אך אסון לעצמו. זוהי דעתו יוצאת-הדופן של ד"ר פאבל טאוסנינג, פסיכיאטר ורופא למחלות ילדים אמריקאי נודע.

יותר ויותר מבין ילדינו אינם רוצים להיות כמו הוריהם. זוהי אחת התופעות המאפיינות את עולמנו כיום — במיוחד בי ארצות-הברית ובאירופה, אך במידה רבה גם בישראל.

והשאלה היא: אם לדרך חצוף, מתמרה, מתעקש לא לקבל עצות ולעשות דברים ב"דרכו שלו" — האם זה בהכרח רע?

לא, טוען ד"ר פאבל טאוסנינג, פרופסור לפסיכיאטריה ולמחלות-ילדים בבית-הספר לרפואה של אוניברסיטת אוקלהומה בארצות-הברית. הילד "הנחמד", נושא קינאתם של כל ההורים האחרים ברחוב — עלול, במיקרים רבים, לגדול לעבור בבתי-אחת מילדות לבגרות, כשהוא קפוא לכל

ממנה, אף כאשר ודמה לו כך: עולם שאמ"צעי התיקשורת הפכוהו לכפר אחד ענקי, אשר בו כל זעזוע חברתי או אחר מור"גשים מייד על-ידי כולם; עולם שבו נהרפו כל דפוסי החיים הישנים, חדשים במקומם עדיין לא גובשו; עולם שמחציתו האחת פוחדת מהשתלטות הקומוניזם, מחציתו השנייה מהשתלטות הקאפיטליזם, ושניהם יחד

שיהיה לו לבריאנות!

או לא. אם הוא ישראלי, הוא עשוי לחפש תשובה לשאלה: מה לעשות עם מיליון ערבים? לשלוט בהם בכוח? לזרוק אותם מבתיהם? לתת להם שחיון-זכויות? מבוגרים רבים אינם יודעים זאת, אך הצעירים נוטים להתייחס לשאלות מוסריות בוצינות מדימה.

קשה לתבוע מהורים להבין תופעה זו, ואף יותר מזה — להשלים איתה. אחרי הכל, המרד הוא נגדם. אולם בעצם אין בי כל רע: הדיסקוטקים, המוזיקה המטורפת, הקצרצרות אצל הבנות, הם כולם סימנים לעצמאות, לאו דווקא לפראות והתפרקות. אם ילד חצוף ומרדני בגיל שמונה — יש לו סיכויים טובים, בגיל 18, להיות יציב, עצמאי, עומד בביטחון על שתי רגליו. "יש עולמנו הגועש והנבוך, זוהי אחת הסתירות האופייניות ביותר.

כושר-השיפוט שלו ועל יכולתו לרליחם למען מטרה — עוד לפני שיצא לדרכו בחיים. הוא יהיה איש זקן כבר בגיל עשר. הוא יצליח בלימודיו, בעבודתו, בנישואיו — ולפעמים אפילו לא יידע לנצח שהוא חי תמיד חצי חיים.

★ ★ ★

הילד מבין עניין

במיקרים רבים, רבים מאוד, דווקא הילד הבלתי-מושמשע הוא זה המנסה לעצוד בדרך הנכונה. הוא חש שהוריו אינם כל-יכולים, כל-יודעים. הוא מסרב לקבל את נוסחאותיהם. בימינו, צעיר בן 14, 15, לפעמים אף 13, מגלה כבר עניין בבעיות עולמיות: אם הוא אמריקאי, הוא מנסה להחליט לעצמו אם מלחמת ויאטנאם צודקת

מהסינים. גם בעבר היה זה תפקיד קשה להתכנר. כיום, כאשר ההורים אינם מסוגלים לעזור בכך, הוא קשה שבעתיים.

★ ★ ★

עצמאות או כניעה

ההסיבה שההורים אינם יכולים לעזור היא, שהתשובות שלהם עונות אולי על בעיות האתמול, אך לא על אלו של היום. במיקרים רבים, הילד "הטוב" הוא כזה בגלל שאינו מעלה כלל את הבעיות, מקבל בהכנעה את השקפת עולמם של הוריו — גם כשהוא יודע שזה לא עולמו. חשוב לו יותר להשתלב במיסגרת המשפחתית — מאשר לפוצץ אותה, לחפש לעצמו פיתרונות, ולהסתכן אולי באפשרות שלא ימצאם בכלל. ילד כזה מתחר בקלות על עצמאותו, על

חיו במיסגרת שבה כבלוהו הוריו, מכבי שואב בילדותו על הזכות לחשוב בעצמו, להילחם בעצמו וגם להיכשל בעצמו. לעומת זאת — דווקא הילד "הקשה", כביכול, עשוי להצליח במשימת ההתבגרות הזו מסובכת. ילד מגיע לידי בגרות כאשר הוא מגבש לעצמו הכרה ברורה בדבר זהותו, במיוחד בהתייחס לאנשים ולמאורעות שמי סביבו. כדי שיגדל להיות אדם יציב, חייבים יחסיו לסביבתו להיות גם הם יציבים. זוהי משימה קשה ביותר בעולמנו הבלתי-יציב.

★ ★ ★

התבגרות בעולם אחר

יום, נולד הילד יגדל בתוך עולם שונה מעולם הוריו: עולם החי באיום הפטריה: הגרעינית — אימה שאין איש משוחרר

כיסוי במטבע

לא, אין זה שריון־קשקשים — זהו בולרו עשוי מטבעות זהב. לדברי ירחון הנשים האמריקאי הנפוץ חג, אין דבר פשוט יותר לעשותו: לוקחים פשוט שלושת אלפים מטבעות זהב — וטורגים מהן בולרו. המהירות פחות יכולות ליסתפק גם בדיסקיות זהב — או אפילו רק צבועות זהב, רחמנא ליצלן. כאן יש לדמיון היוצר חופש פעולה נרחב, כך או כך, תצליחי להשיג בעזרת הבולרו הזה את המראה הצועני, שהוא כיום הצעקה האחרונה בעולם. את טרגת המטבעות עצמה אפשר לבצע בדרכים שונות, לפי גחירה.

שמירת הטף

אם צעירה זו גילתה דרך מקורית לנוח קצת מההשגחה על בנה: היא נמלה את סלי־האשפה שלידה — והרכיבה אותו במהופך על הפספוס. עתה ניתן לה לקרוא קצת בשקט. השאלה היא רק, כמה זמן יסכים השבוי לעמוד כך בשקט, לאחר שתפוג תדהמתו הראשונה? בעיית הכלי־אח של התינוקות בלולים מסוגים שונים היא קשה במיוחד, כי עצם כבילת החופש שלהם עלולה להסב להם נזקים נפשיים בלתי־דוֹעִים.

קיצור השמלה

שוב השתנה אורך החצאית? כל יום מחליטים אמני האופנה ועולמית לשחק באורכן של החצאיות, לעבור ממיני למקסי ובחזרה, ועליך להתאים עצמך לכך. חברה אמריקאית החליטה להקל עלייך את העול. המיניקן שהמציאה מורכב ממכל שבתוכו אבקת גיר לסימון, וממנו פיה 4 מנה בצד אחד וצינור גומי ארוך. המיתקן מורכב על מלחציים, וניתנים להידוק לכל דלת או כיסא. עלייך להדק אותו לדלת בגובה הרצוי, לעמוד לידו כשאת לובשת את השמלה המיועדת לשינוי, ללחוץ על המשאבה. הלחיצה תזרוק אבקת־גיר על השמלה ואם סיבוב ויפך תקבלי סימון ישר ויפה. מחיר המיתקן בארצות־הברית כשני דולאר.

חידושים!

ספק אם קיים תחום התעניינות אנושי, מלבד אולי הטיסה לחלל, שבו מתחדשים מדי יום, מדי שעה, כל־כך הרבה חידושים כמו בכל חקשור לאשה, לגופה, לפנשה, לבגדיה — מכף רגל ועד ראש. מוחות פורים ברחבי העולם מאמצים ללא הרף את ראשם בשאיפה אחת ויחידה: למצוא משהו חדש.

המיפלצות שלי

שיות, כי האיש שמצביע יפחד שאולי יפסדו אותו מהעבודה, אם ידעו בעד מי הוא הצביע, או דברים כאלה. רוני נעצה בי מבט חסר־סבלנות, כאילו הפעם באמת עברתי את גבול הסיפסות:

לא יכול להיות שכולם מפחדים!

„אמא, בחייך, כל האנשים מפחדים שיידעו בעד מי הם בוחרים? אל תצחקי אותי.“
מצחק מאוד.

רוני בכל דבר. ביקשנו רשות מחברי ועד תהקלפי לעמוד קצת בצד, והסברנו לי ילדים כל דבר — את ההתחממות בתעודת הזהות, ואת הבדיקה הכפולה ברישיות ה' בוחרים, הכל כדי שלא יהיה מקום לזיוף. פים. רוני לא הסכימה כל־כך בלילות ל' רעיון שמישהו מסוגל לזיופים, בדבר כזה חשוב: „הרי זה בחירות לכנסת ו'“. היא הגיבה בהבעה ספקנית. לכו תסבירו לה שדווקא בגלל זה.

★

הילדים הצטרפו אלינו לתוך הנרגוד ו' צפו בשקט באקט העליון של הדמוקרטיה, ועקבו אחר־כך בדריכות אחרי המעטפה ה' משתלשלת פנימה לתוך החריץ. בחיי שהם היו נרגשים, כאילו נדבקו קצת ממני.

מחוץ לקלפי, נעצרה פתאום רוני באמי צע ונזכרה לשאול:

„אבא, בשביל מה בכלל נכנסים מאחורי המסך? בשביל להכניס את הפיתקה לתוך המעטפה?“

„מה זאת אומרת בשביל מה? כדי ש' אחרים לא יראו,“ באה התשובה האינטלי־גנטית.

„אבל למה לא? התעקשה רוני. מה יש, הם מתביישים?“

„לא, זה לא עניין של בושה,“ התערבתי אני. „אם מישהו יראה איך מישהו אחר מצביע, אלו לא יהיו בחירות חופ'“

שיזוף בלי שמש

הקץ ליסורי השיזוף. אינך צריכה לרוץ יותר לים, להצטופף ולמרוח עצמך בעשרות משיחות, בניסיון נואש לזכות בצבע הברונזה הנכסף. בארצות־הברית יצא זה עתה לשוק פטנט חדש. חובשים אותו לכמה דקות כל יום, גם במזג אוויר סגרירי או מעונן — וזוכים בשיזוף נאה ללא כל מאמץ. המכשיר בנוי מעלימתכת המורכבים על רצועת גומי. בגלל צבע הכסף שבו הוא מרוח, מוחזרים קרני האור אל עור פניו ומשזפים אותו להנאתך.

סרטים

שאגת הייאוש

הרודפים והנרדפים (פאריז, תל-אביב: יוגוסלביה). עוד פליטים אפרי, עמוסי חבילות ומזוהות, מחכה שעות על שעות לרכבת. הרכבת לא באה — ואילי גם לא תבוא — והם עומדים עם המזוהות ביד ומחכים.

ופתאום צפירה, שיקשוק לגלים, העלי-טים מתנערים. אמהות קוראות לילדיהן. כולם רצים אל הרציף, רואים את הפרצור פים שלהם, את התקתה, את ההתלהבות. הם ניצלו. ואז מגיעה הרכבת, ולוקח זמן עד שמבחינים שזו לא רכבת לנוסעים, זו רכבת מלאה טנקים. אין שום דרך לתאר קסע כזה על הנייר. זהו קולנוע במלוא גדולתו.

אולם אין זה סרט על פליטים. גם לא סרט על המלחמה דווקא, למרות שהוא מתרחש ביוגוסלביה בימי מלחמת העולם השנייה. זהו סרט על בריאדם, על האומי האנושי. סרט של וריאציות על נרדפים — ש' הופכים, כשניתנת להם ההזדמנות, לרודפים.

בסציה הבאה עומדים הפלי-טים מול קרונות החיילים ומבי-טים בהם בזעם ובייאוש. אך כעבור רגע מגיע למקום איש דים פתאום וצופים יחדיו, בי-הנאה, בדוב העומד על רגליו וגוהם כשחבל קשור לאפו, והי-איש שלו מתופף לו בתוף. מאוחר יותר, לאחר שהחיילים נסעו, מתנפלים הפליטים על מיצרכי מזון נטושים בקרונות הרכבת. עוד כבשים פורץ מי-אחד הקרונות, ועדר הפליטים עומד ניכחם, והם מביטים אלו באלו, כמו שהביטו מקודם הי-פליטים בחיילים. ואז מתנפלים האנשים על הכבשים וחוטפים אותן. לשם מה? לאן יקחו לה-תן? מה יעשו בהן, כשאין לה-בית ואין להם כלום? לא חשוב הטבע האנושי גובר על בעלי-הפליטים עומדים עדיין בתח-נת הרכבת. הרכבת עוד לא בי-אה. עוד מעט יגיעו הגרמנים. מה יהיה? יהנה מתגלה אדם ש' תעודת-הזהות שלו נשרפה יחד עם ביתו. מי הוא? אולי גייס חמישי? והגורדים העלובים, שאיבדו את כל מה שיש להם, הופכים פתאום להמון פרו-ע. יש את מי לרדוף — והם הופכים לרוד-פים. וגם האיש הטוב, הגיבור, לא מוצא בליבו עוד לקום ולהצילו. ורק לאחר ש' האלמוני מת, נותר בהמון שמץ מבטי אש-מה. הבריגה לפתע מה עשו. אך גם זה נעלם ונשכח כשהרכבת מגיעה.

במקום טוב ורע — ייאוש. בקטע הבא, כאשר הגיבור נדרף על-ידי הנאצים, הוא מתחבא בתוך עוד כבשים, יופף בי-עצמו לאחד מהם: קודם הוא היה אדם — עכשיו הוא בורח כמו חיה, והגרמנים רוד-פים אחריו כמפיקים אותו מכל הצדדים, מתעללים בו כמו בטרף, והוא נגלט מי-צייד לצייד, והשאהה הנוראה שהוא מי-איש לאחר שתפסו את חברו ושדפו אותו חו, איננו רק יבבת צער על מות החבר. זוהי שאגת יאוש, שהיא בעצם תמצית-הסרט: זהו סרט מלא יאוש, משום שאין בו טובים ואין בו רעים. הכל אותו דבר: הנרדפים הופכים רודפים, אלה שבהם התי-עללו לפני רגע, מתעללים בנחותים בהם ברגע הבא. זהו סרט ניהיליסטי, גורא, כי אם אין טוב ואין רע — מה נשאר?

הגאונות של אלכסנדר פטרוביק היא בי-אחירה הנוראה, אותה הוא יוצר בעזרת פריטים המצטרפים האחד למשנהו. נושיגע שמופיע בין הפליטים וקורא להם להת-זדות, כי יום הדין קרב. פנים של אשה בחלון. שיר עיף, מלנכולי על פרחים ש' נקטפו, המושר בצורה מעוותת, בקצב לא מתאים.

פטרוביק גם מתמצת את הסרט שלו לי-צילילים, לקחים, לתמונות שהכל מצוי כי-תוכן. הרידיפה האינסופית אחרי החייל הי-בורח הופכת לרגע לתמונה של רובה. רק רובה — ואדם בורח ממנו. האשה העומדת להיות מוצאת-להורג על שיתוף-פעולה עם הנאצים, הופכת פתאום לאשה שבעלה הרי-צא להורג ברכבת.

אפשר להתעכב על עוד פרטים העושים את הסרט ליצירת-מופת, אבל אין לזה סוף. מי שלא יילך לראות אותו, לא יידע כמה הוא באמת גדול.

מעשה מכוער

אני נטאלי (בן-יהודה, תל-אביב: אר-צות-חברית). הבעייה של נטאלי היא ש' היא מכוערת, והבעייה של הסרט היא ש' הוא עוסק יותר מדי בכיעור הזה. הצה-רות על כיעור, דיבורים על כיעור, שיחות על כיעור. מפסיקים להאמין לנטאלי זו שהיא אדם חי, ולא בעייה מופשטת. אחר-כך, לאחר שנטאלי המכוערת ברי-חה מהוריה שחיפשו לה חתן, והלכה לגור בחו"ל, היא מגלה לנו, בשיחה, שמה ש' עשתה כל הזמן, מלבד לדבר על כיעור, זה לחפש את עצמה. בעזרת האהבה וכל מיני סימבולים גסים, היא מגלה גם את זה. על כל זה חושבים כשתמהים מדוע סרט, שלכאורה יכול היה להיות מוזעזע, עם

אני נטאלי

נמאס כיעור כל הזמן

מישחק מצויין ובעייה אמיתית — אינו כזה. אבל לא מוכרחים לתמוה על כך. אפשר גם לראות בזה סתם סרט רומנטי, לא רע, על גורלה של נערה, להינות ממנו.

ישראל

אופסייד!

אין שקט במגרשי הכדורגל בארץ. אפילו כשלא משחקים שם כדורגל. השערוריות נמצאות שם גם כשעוסקים במלאכה שונה בתכלית — בהסרטה. זה מה שקרה לי-בלומפילד, סרט מיליון הדולר של חלף מנקיב' שנועד להיות מבוים על ידי אורי זוהר בכיכובם של ריצ'ארד האריס ורומי שניידר.

ששה ימים אחרי תחילת ההסרטה הודיע אורי זוהר כי הוא עוזב את בימוי הסרט בגלל איהבנות עם מפיקו הבריטיים. "כנר את שאני עדיין לא מתאים להפקה בינלאו-מית", אמר זוהר בצניעות. מה שקרה באמת הוא שאנשי הקולנוע הי-בינלאומיים עדיין לא מתאימים לאורי זוהר. הם לא רגילים לצעקות, להעלבותיו ול-קללות שהוא משמיע, ברוח טובה, על במת הצילומים.

תחילה נפגע מכך עוזר הבמאי הבריטי וברת. אחר כך פרץ ריב בין זוהר להאריס, בגלל צורת האופור של האריס. רק עם רומי שניידר לא הספיק אורי לריב. ימי הציל-לום שלה טרם התחילו.

בחוגי ההסרטה בארץ מפפרים כי התפסי-רתו של אורי זוהר לא באה למפיקים כהפי-תעה. מזה שבועיים שהם בריכוז בארץ ממלא-מקום, במאי בריטי, שציפה רק לרגע שאורי זוהר יסתלק מהמצלמה.

מדוע, אם כן, לא הופסק החוזה עם אורי זוהר עוד לפני תחילת הצילומים? במקרה כזה, עם במאי בריטי מההתחלה, לא היה הסרט מקבל את כל העיבוד וההקלות של סרט ישראלי.

השבוע מתחיל

עקופה נעימה במי-חד, שתימשך כמה שבועות: דאג לקש-רים הדוקים יותר עם אלה החפצים בטובתך או היכולים לסייע לך, ולא תתאכזב. יום ה' הוא יום אהבות. נצל אותו — אם אתה יכול להתאפק ולא להתרברב. קחי אותו לרבנות אפילו בכוח. כשיחיה שם, ירצה.

★ ★ ★

על-אף מצב-הרוח הע-כור בו החל השניני, תטיים את העיסקה עו-בתחילת שבוע זה — ביום ד'. היזרה, לעו-מת זאת, מכל מה ש' ינקלל בדרכך ביום ה' הקרוב. החורף יהיה הי-פעם קשה עבורך. נסי לרקוס תוכניות לשווח ארוך יותר. אורחת אהובה תגרום לך רוב שימחה. מישרה רצינית נשמטת מכין ידך.

★ ★ ★

שבוע של תמורות והתקלויות בכוחות עוינים דווקא יסייע לך להתקדם שלב נוי סף בשולם ההצלחה. זו ממשיכה להיות ח' שנה שלך. אל תזלזל בקשרים ישנים כש' אתה נגש ליצור חד-שים. הנסיעות מבו-רכות בשבוע זה — בתנאי שהן קצרות. בחר חברה מתאימה וצפוניה לך הנאה.

שבוע שיגדתי במיקצת, מעיף עוד יותר ומאכ-זב לפחות — במה ש' נוגע לאהבה. היא תעי-שה צעדים כלתי מובי-נית, ואתה לא ודע כי-צד להגיב. נסה לעסיק בספורט. קיימת גם אפי-שרות שתצטרך להפעיל את שיריך לחיסול סיכ-סוך טורדני. אם את זקוקה לעזרה, בקשי אותה מן מזל עקרב. המצב הכספי שתפר.

★ ★ ★

אם החודש האחרון היה טוב עד עתה, י-היה סוף השבוע הק-רוב השיא. הגירושים שלך יגיעו לסיומם הי-מוצלח. בן-יוזג החדש אינו ראוי לאמון רב. אם רצית לצאת לדרך חדשה — השבוע הוא הזמן לכך. תפוס יוז-מה ובצע את תוכניתך. ידיד קרוב עלול לסבך אותך בפלילים. הישמר לעצמך!

★ ★ ★

הכשלון האחרון שנחלת יהווה ציון דרך היסטו-רי בחיך. ההרפתקאות אציתן אתה נגד מוריי-דית מערכת בעיני אזורי-דך. חוסר-טשטש שונגה עלול לגרום לך הפס-דים ניכרים. נסי לאזן את יצר הרגשנות הי-מופרז שלך, פן תמצאי עצמך בצרה ממנה לא תדעי לצאת. נסף ממקור בלתי צפוי עשוי לשנונן את חיך.

בתולה

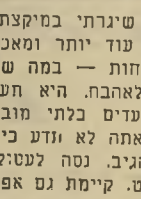
טלה

שור

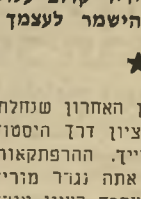
תאומים

סרטן

אריה

דגים

שבוע נהדר, אהבה, כיף ובילויים ימלאו את רוב זמנך. בעבודה תזכי בשבוע מאין כמותו. בן-יוזג עומד להפתיעך לקראת סוף השבוע, בהצעה שתחיר-לל מיפנה בחיך. נסה להשתחרר מהפחדים ש' יעיקו עליך בראשית הי-שבוע. נסיעתך הקרובה, אותה תיכננת לאמצע השבוע, תיזחה בכמה ימים, מסיבות שאינן תלויות בך. השניני לו ציפית יחול כסוף הי-שבוע. למרות מזלך הי-משופר בתקופה זו — עליך להישמר מן העתיד הרחוק, ביחוד במחינה חומרית.

★ ★ ★

חזרת למצב בריאות שפיר. היזרה לא להתהולל. בסוף השבוע צפוי לך פיצוי על חודשי הסבל ש' עברו עליך. מאמצית בעבודתך, אותה ביצעת השבוע, יביאו לתוצ-אות שיפרסמו שםך ברבים. הנשל הכספי המעיק עליך יפחת. נסי להסביר את עמי-דתך ביתר תוקפנות ו-עקשנות. תודקקי לזה בסוף השבוע: את ת' גיעי לשלב היכול לשנות את עתידך. לי-עומת זאת — שיקלי היטב את צעדריך.

★ ★ ★

עשית מאזן? עכשיו טעם מן הפירות. חגי-גה מסויימת תביא אליך את האדם ווס מ' פאטי אותו חפצת לפ' גוש. אל תנסי לשפוט אותו בחומרה רבה מי-די. הוא בסך-הכל אדם קרוב ואוהב, אפילו אם ירגיז אותך במיקצת. יש להיזהר ביום א' — בייחוד את: הוא עלול לפגוע בך לרעה. התי-חמקי השבוע מפגישות, פן שכרך ייצא בהפס-דך. גלי יותר הומור ופחות רצינות. את מרחיקה מעליך ידידים הדרושים לקיומך.

★ ★ ★

שבוע עליו ומרענו, אחרי כמה שבועות של עצבנות והתרגזויות. יגדל מספר הי-מזמינים אותך לאירוי-עים חברתיים בסוף השבוע. עבודה יוצרת תהיה פורה במיוחד תשבוע. בן גדי בעל נטיות יוצרות עשוי לי-הגיע השבוע לשיאם. נסיעה קצרה תביא לי-סיום עיסקה או לק-בלת ג'וב חדש, ושם, במקום החדש, רבים הסיכויים שתמצא את האהבה שחי-פשת. לבוש בהיר יחלוס אותך במיוחד.

★ ★ ★

הקושי שלך לשתף אחרים בחיותיך, הי-טובות והרעות, יגרום לך נזק השבוע, כאשר תדחה אדם ש' יכול לעזור לך להתקדם בסולם החברתי. יופאי-המשפחה עלול לבשר לך בסוף השבוע דברים מדאגים, בעקבות הבי-דיקה שערכת בשבוע שכבר. השתדל להיגמל מכמה הרגלים מגונים שסיגלת לעצמך בתקו-פה האחרונה. היזרה בייחוד ממכוניות. אל תסתבך השבוע עם אשה מבוגרת ושמור דרכך מפתינות שוא.

★ ★ ★

תוך כמה ימים עשוי לעלות בגורלך לחיות קרוב מאוד לאישיות מפורסמת ונערצת ש' תעניק לך את חסוי-תה. השתדל להיראות נאה ומסודר, ולא לפ' לוט שטויות, כרגיל, בפומבי. אדם שאותו את מעריכה במיוחד יעניק לך תשומת-לב אם תגלי לו את אהדתך אליו. אם אתה בגיל העמידה, צפויה לך חוויה עם לוליטה. היזרה שלא להסתבך. אל תרשה שיפתו אותך להשתמש בסמים. השבוע יש להיזהר בי-מיוחד מן ההימור. המזל אינו מחיך.

מיוחד מן ההימור. המזל אינו מחיך.

ח וצות קופנהאגן מקושטות בימים אלו בכרזות של אשה המושיטה לשון, סמל ל"אנחנו מצפצפות על כל העולם". הליצנים טוענים שזה סמל למשהו נוסף. היריד הבינלאומי הראשון בעולם לפרונר גראפיה: הכל מותר להראות, הכל מותר לראות. באולם הספורט הענקי של קופנהאגן מצטופפים מזיעים וגונחים, עמוסי ציוד לעייפה, קרוב ל-500 כתבי-יד, צלמים ר- צוחות טלחיות מכל העולם. צלמי-חוק מנצלים את רשות הצילום עד שעת פתיחתו הרשמית של היריד. מכאן ואילך נמכרו זכויות הצילום לחברה גרמנית, שאסרה כל צילום בשטח היריד. השעה דוחקת. הצל- מים מתרוצצים בתקווה למצוא אירוע שלא צילמוהו כבר אלף פעם קודם לכן. אפילו ביקורו של כרושצוב בקופנהאגן, בשנת 1964, לא עורר גל כזה של סקרנות ביני- לאומית.

האמת העגומה היא ששום חידוש לא הוצג למעשה באולם הספורט של קופנהאגן. כבר לפני שנה ניתן היה לראות את כל זאת בחוצות העיר: יחסימין מכל הסוגים, בין כל המינים, בכל מספר משתתפים, בצבעים טבעיים יבוקלות אנקה וערגה, בכרטיס, בצילומים בספרים ובגלויות. החי- דוש המקסים ביריד: האדיבות שבה נאותו

בעולם

בריטניה

הממשלה מרפה

ממשרד-הדואר

לאחר 312 שנה, הגיעו עתה גם הבריטים השמרנים לידי המסקנה ששירות-הדואר — אין להפקידו בידי הממשלה. 400 אלף פקי- דיהדואר חדלו להיות פקידים ממשלתיים, הפכו לשכיריה של חברת הדואר — שהפכה מיד, מציחה, לעסק יענף והגדול ביותר בבריטניה.

אמנם, אין זה עסק פרטי: חברת הדואר היא חברה ממלכתית. שבראשה עומד לורד ג'ור' הנרי הול. הוא התפטר מכס-הנשיאות של 14 חברות כדי לקבל על עצמו את התפקיד החדש.

מטרת המהפכה היא לנסות לייעל את הי- שירותים הצולעים. אולם הול עצמו היה הי- ראשון שגילה ריאליזם ראוייה לשבח: "אין לצפות לשינויים ב"לילה", הכריז. "כרגע, השינוי הוא על גבי הנייר בלבד".

צרפת

הדולפין ביקש

עזרת אדם

אמאדולפין גילחה לאחרונה, במימי הימ- התיכון בסמוך לקאן, אמונה גדולה בנוע- האנושי ודקא. היה זה כאשר ביקשה אז עזרתם של בני-אדם — להצלתו של תינוקה הרך.

מלחי קוריאנדר, ספינה לדייג טונה, סיפ- רו בקאן שבעת מסעם האחרון פגשו להקת דולפינים שהתנהגה בצורה מוזרה: הדולפי- נים קיפצו בקדחתנות באוויר ללא הרף כי- אחווי עזית. הספינה קרבה אליהם, והי- דייגים החלו מוחאים כפיים בצורה המ- קובלת המושכת את תשומת-ליבם של הדול- פינים.

כאשר הבחינה הלהקה בספינה, התפזרה קבוצת הדולפינים שהצטופפה במרכז, ודול- פין מבוגר בודד, שכפי שהסתבר היה נקבה, החל שט לעצבם. לפניה, דחפה הדולפינה גור רך, שכנראה נולד זה עתה, והתקשה לשחות.

אחד מאנשי הצוות, פטריק אלפיארי, קפץ לתוך המים, ונטל בזרועותיו את הדולפין התינוק והעלה אותו אל הסיפון. אנשי הי- צוות ניסו להחיות את הגור בהנשמה מלא- כותית במשך דקות ארוכות, אולם נכשלו. הגור מת מחנק. התברר שהוא נולד עם ליקוי בגרונו שלא איפשר לו לנשום. כידוע, הדולפינים, כמו הלחיתנים, הם יונג- קים ולא דגים, יכלי הנשימה שלהם הם ריאות.

שיטות חדשות ?

שני אזרחים שנסעו במכונית נעצרו השבוע עלידי מחסום-מש- טרה. השוטרים, שחיפשו אחרי שורדי בנק שהצליחו להימלט, חזי

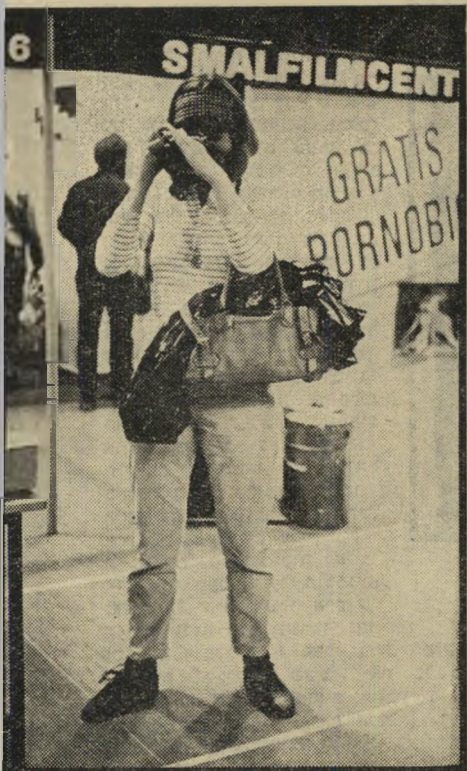

ציאו את שני הנוסעים במכוניתם, השכיבו אותם על פניהם על הכי- ביש, כשזרועיהם שלובות מאחור, ורק בצורה זו ערכו חיפוש בכלי- הם, כששומרים אחרים עומדים מסביב באקדחים שלופים. זה קרה בוסטל, עיירה במדינת ניו-יורק.

במה עושים צירושלים?

ביאגרי עושים צירושלים!

דחק

תירות עמית תירות צע- מעשרות אלפים שהציפו את קופנהאגן כדי לבקר ביריד הפורנו, מפעילה את מצלמתה, בדיוק כמו בכל אתר תירות אחר.

דיילות היריד להתערטל לבקשתו של כל כתב וצלם.

★ ★ ★

צרני אברמין גברי מפלאסטיק, המופעל בעזרת סוללה, שכרו נערות שהחירו ברצון לכל מבקר סקרן להחזיק בידו את המוצר, ואף נאותו להדגים את שימוש בפימבי.

יצרני כרטי-פורנו הציגו את מיטב סרטי- הם על מסכי-ענק בכל פינה. כעבור זמן מה, מתחיל הצופה להשתעמם: הנושא שב וחוזר על עצמו.

וזה, על אף שהמצלמה אינה פוסחת גם על הפרט הקטן ביותר. הסרטים מתחילים בנקודה שבה מסתיימים מרבית הסרטים המוצגים בארצות בהן אסורה הפורנוגרפיה. כאן — הכל מותר. כולל אהבת גבר לגבר ואשה לאשה. המילה "אהבה" אינה מדויקת בעצם. כאן, ביריד, זו נעדרת. כל מה שהצופה רואה היא פעילות פיזית בלבד. נעדרת כל שמץ של רגש לרומנטיקה. האם זו תועבה? באחת הפינות ניתן למ- צוא תשובה עקיפה לשאלה: צורפו כאן שתי תמונות ענק: האחת התמונה המפור- סמה בעולם, מ-1968, בה מצולם מספק משטרת סייגון כשהוא הורג שבוי ברחוב, ללא משגל. התמונה האחרת: אשה וגבר בשעת משגל. הכותרת: מה מוסרי, ומה בלתי מוסרי?

★ ★ ★

יד כל דוכן ניצבות דיילות, נכוונות להצטלם "עם" או "בלי". עולם שהיה

על הנשים

רצונך להשביע נחת את הנשים — עשה כמיטב יכולתך שתרווינה נחת מעצמן.

(תומאס פולר)

ששה גרבי מיקרומש "מרסי" בארנקון אחד הם תמיד ציודך ההכרחי.

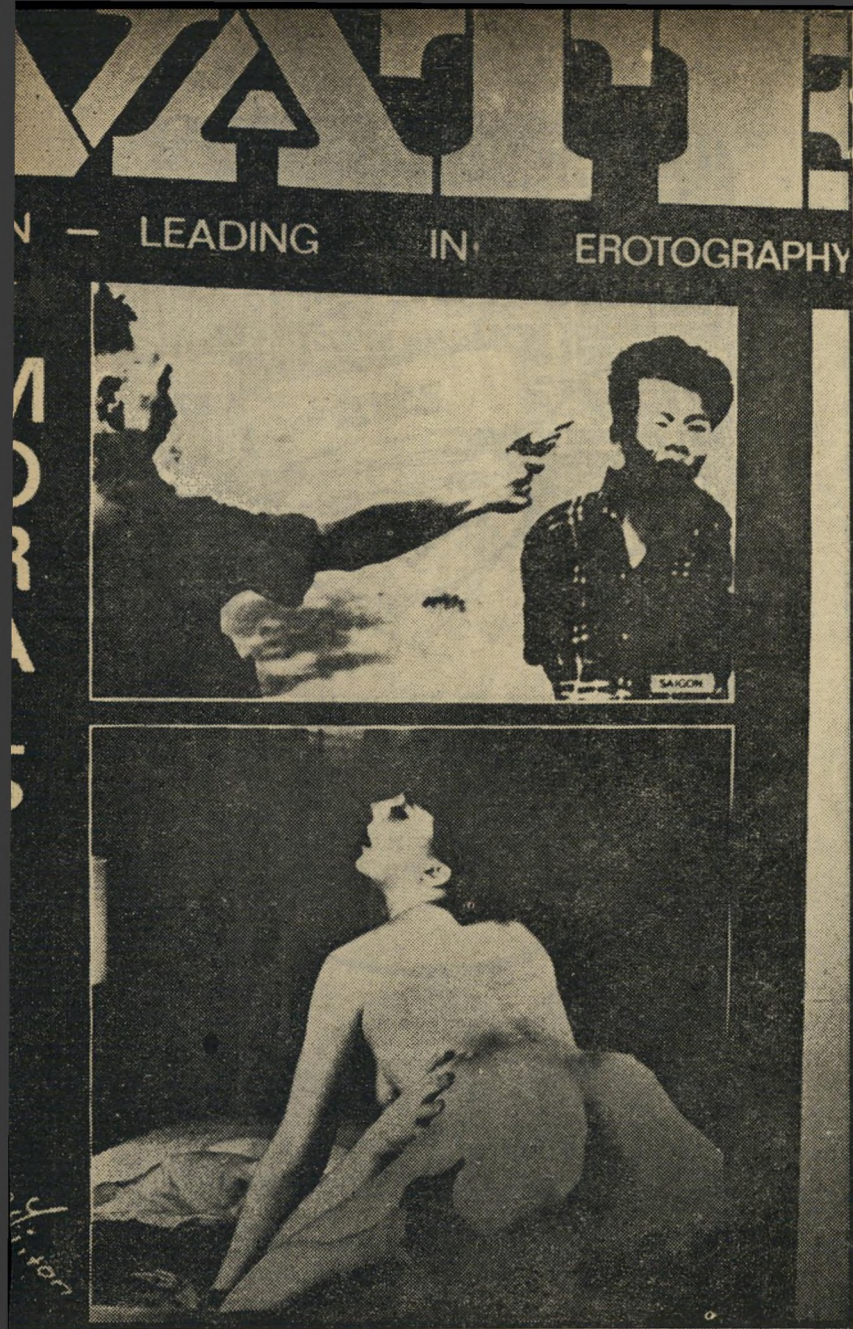
על כל הנשים Merci

על גבי

רוצה להופיע בטלוויזיה? הכרז על שביתה!

ומי יענה לטלפון? כמובן, "מזכירת הטלפון האוטומטית". מוכנים מלפנים: רדיו דוקטור, רח' שז"ם-עליכם 18, ה"אביב, טל' 244118.

"העולם הזה", שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תל-אדאר 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלופות: צינגרופיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

פורנו

כתב „ידעות“
עלי כהן (מזקן), כתב הצהרון
ידיעות אחרונות, צופה, לרגל
תפקידו, בסרט פורנו ביריד, שהתקיים בקופנהאגן בירת דניה.

מה מוסרי?
שואלת כרוזה ענקית באחת מפינות היריד. בכרוזה שתי תמונות: התחתונה מראה זוג בעת מישגל, העליונה: את מפקד משטרת סייגון הורג שבוי. אולם ספק אם אלפי המבקרים התפנו לעסוק בשאלות מוסר באותה שעה.

אסור במשך דורות ארוכים — לפתע כה פשוט וקרוב. הושט יד וגע.

הדיכונים שוקקים אדם. ברמקולים מתערבבים הכרוזותיהם של מארגני היריד עם פסיהקול של הסרטים, המשמיעים אנקות תשוקה של זוגות משתגלים. בגודל טבעי ובצבעים. שום דבר אינו נסתר יותר. החוויה המוצנעת שבינו לבניה — הפכה לשוק.

הבעייה היחידה שהתעוררה ביריד הפורנוגרפיה הראשון בעולם: יצרני סרטי הפורנו באו לידי מחלוקת עם המשטרה. נושא המחלוקת היה נכבד למדי: המשטרה טענה כי הצגת סרטים כפופה לחוק בתי הקולנוע וחייבת במס עינוגים. יצרני הסרטים טענו שזו תצוגה דוקומנטרית למטרות פירסומת מסחרית של סחורתם, פטורה ממס.

★ ★ ★

ליום פתיחת היריד פירסם האפיפיור איגרת רועים בגנות הפורנוגרפיה. הדיבר לא הפריע לכומר הדני יוהן גילסון, שהוא גם חבר הפולקטינג (בית הנבחרים) לבקר ביריד ולהביע את דעתו: „היריד הזה נעדר כל תחושת יופי. זו גסות שאין בה שמץ אהבה. אני מצטער על כל אדם הנאלץ להעזר בתחליף לתיקון מומו. והוא הדין גם בתחליפים הפלאסטיים לאברי המין. היריד כולו אין בו חידוש. הדברים כבר ארעו ביוון העתיקה וברומא. בחפירות פומי פיי אנו מוצאים אותו סוג של פורנוגרפיה.“

יתכן. אבל אלפי התיירים המציפים את קופנהאגן וגוהרים כולם לתערוכה, לא הסי פיקו כנראה לראות בשעתו את חפירות פומי.

דבר אחד ברור: ה-21 לאוקטובר 1969 הוא סימן דרך מכריע בתולדות המין האנושי — לא פחות אולי מנחיתת אדם על הירח. זהו יומה של האשה המשחררת, בעזרת המצלמה, את התפרקותה מכבליה צניעות:

היא מושיטה לשון — מלגלת.

הדגמה
שתי דיילות, אחת יושבת והשנייה שוכבת (בתמונה נראות רק רגליה) מדגימות בפני צלמים את השימוש באחד מן המוצרים המוצגים בתערוכה.

כתב „הארץ“
אליהו זהבי עם אחת מדיילות היריד. אפילו ביקורו של כרושצ'וב בקופנהאגן, בשנת 1964, לא זכה לסיקור עיתונאי מקיף כזה.

תזונה

✱ כתר בראש (התיאטרון הקאמרי). הרבה מלל שאינו מקדם עליה. שפה אכזרית ניסית המעוררת צחוקים שבתהמה. וכי איך אפשר שלא לצחוק, כשמילה כמו "הס" למה" יוצאת מפיו של דוד המלך? **אבנר** חזקיהו משתעשע ועושה על הבמה כבי תוך שלו, במהתלה ארוכה ורדודה מאת **יעקב שבתאי**, על התקופה בה חיפש בן-ישי סוכנת בתולה, כדי שתשכב בחיקי וחם לו. קונפליקט של ממש לא קיים, ור דמויות חיות אינן מאכלות את הבמה, עלי אף מספר שחקנים, העושים מאמצים בלתי מבטלים. יחיד המצליח ליצור יש מאין, הוא יהודה פוקס כנביא נתן התכנן.

✱ אלפי (בימת השחקנים של ה תיאטרון הקאמרי). **ביל נוסון** מוכיח שוב כי כדי לחבר מחזה שטוח, חסר-ערכים, על טיפוס חסר-ערכים, כגיבור שעל שמו קרוי המחזה, אין צורך להיות מחזאי ישראלי. גם אנגלי מסוגל היטב לכך. הגיבור עובר

בוקר, בן-דוד וזכנה בן-קרוסל

ממיטה למיטה, הוא אינו כוחל באמצעים כדי להשיג לעצמו נשים, ולבסוף נשאר בודד. **עודד קוטלר** הצליח להמית קצב על ה במה, במיוחד בשעה שהשחקנים עצמם מליפים את התפאורה בין תמונה לתמונה. **איציקו רחמימוב**, זהיריה חריפאי, **עזנה שביט** ו**אלכס אנסקי** בתפקיד המרכזי, מיקצועיים, אך היה הרבה יותר נוח, ומשכנע לראותם, לו התייחסו אל ה חומר ביתר קלילות, דבר שהיה מעניק לי מישחקם את המימד המתאים; הכאלורמן השרחל.

בידור

✱ קרוסל (תיאטרון דגן) שני פנטזי מימאים (יורם בוקר ושמואל זכנה) ורקדנית (נעמי בן-דוד) במופע בידורי כילאיים: פנטומימה ומחול. הצרה היא ש בוקר ולבנה אינם רקדנים, ובן-דוד אינה פנטומימאית. חלק מן הקטעים מוכרים הר פעה בתנועת-נוער (כמו הניחוח למוצר, ה תמרור וכייתום). לעומת קטעים אחרים (מס מורפוזת וקו החיים, עליפי סוף המישחק של **שמואל בקט**), המוכיחים כי במעט מאמץ, ניתן ליצור קטעים משעשעים ומעור ררי מחשבה כאחד. להמחשת סימליות של הקטע האחרון, עזר לא במעט הרקע המשע ש שצייר **דויד קדם**, כשעליו כפייד ה מבצעת תנועה מורחבת ידועה. קטע משע ש ש ומעמיק המבוצע היטב עלידי שני ה גברים, הוא קו והב: אליגוריה מבריקה על מלחמות, תכליתן וסופן.

✱ דהקת פיקוד דיונוגוף (תיאטרון דגן). להקה צבאית במדים אורחיים. ה עמדת הפיומנים, הסקסטים לסקציה, קטעי המעבר, הפיומנים, ההדרכה המוסיקאלית והביצוע, מוכרים כשתי יריעות חלקי, לה קה צבאית טיפוסית. ההומור צברי, מחוס פס וצפוי מראש (על חלק גדול ממנו אחד ראי דן **אלדמורד** הבלתי נמנע). מופע לי דותי במיקצת, נאביי (הם שרים את העולם כולו נגדנו) אך צבעוני ומשעשע. לצבעור גיות מוסיפה חתיכה גיגנית, המרגישה לא רע על הבמה, ומשתדלת להעביר הרגשה זו גם אל האולם. קומיקאי חביב המגזים טיפטיפה, הוא **מוסקונה** ולופו העגולן המשעשע, הוא **יהודה ברקן**, המעמיד

● לא כדאי לראות
✱ לא חשוב לראות
** אפשר לראות
*** רצוי לראות
**** חובה לראות

הדגש

סרטים חדשים

****** הרודפים והנרדפים** (פרזי, תל אביב) שלושה קטעים נפרדים. באחד תיאור של פליטים ברכבת, בשני תיאור של חייל נרדף על ידי הנאצים, ב שלישי הוצאות להורג לאחר שיחרור הארץ מידי הגרמנים, שלושתם מתקשרים יחד לי נושא אחד על הנרדפים והרודפים וההבד לים המטושטשים ביניהם. לא כל יום וגם לא כל שנה מגיע סרט כל כך מועזע לארץ, ולכן אסור להיות בזבזנים ולהחמיץ אותו.

***** Z** (פאר, תל-אביב) מדינה שלמה וראשיה מעורבים ברצח ציר האופויציה ובשטשו, ואדם אחד, שופט, יוצא לגלות את האמת ומצליח, עד שהשחיתות מהסלת גם אותו. בדרך מותחת ומרגשת מתואר כאן מיקרה שאירע ביחן וקורה עדיין בכל מיני ארצות בעולם. סרט טוב וחשוב.

***** נשף מכביה** (ארמון דויד, תל-אביב) מילוש פורמן מגלה כל מיני עיוותים במרח האנושי ובאופי האנושי, ור צוחק עליהם ברגישות רבה, ובהומור, ב מסגרת של תיאור נשף מכביה, המסתיים בשריפה בבית שממול.

***** המדבר האדום** (תכלת, תל אביב) צילומים מיוחדים במינם של עיר תעשייה מודרנית, וסיפור של אשה בודה החיה במקום האפור הזה, מנותקת מבני אדם, מבלי יכולת להסתגל לנוף, ולסביבה. מוניקה ויטי וריצ'ארד האריס.

תיאטרון

✱ חתונת פיגרו (תיאטרון עירוני חיפה) הצגה משעשעת, ילדותית קימעה, ו זאת בשל קהות העוקץ הסאטירי של הקר מדיה, שחיבר לפני כ-200 שנה **פייר ארי גוסטין-קארון דהיבומארשה**, אותה ביים באיטיות מתמשכת יוסף **מידוא**. אסילו הברקות בודדות מתוך העיבוד של מילוא, כמו למשל: "יש אמת של נאהבים בגליה והאמת כשהם מקיצים בבוקר. יש אמת שאומרים לפני הבחירות, ואמת שאומרים אחרי הבחירות, שלא לדבר על אמת של הממונה על חופש היבירה" אין בכוחן להחזיר לקרמיה את עוקצה, ונתרות רק הסיטואציות המגוחכות.

✱ אריה בחורף (התיאטרון הקאמרי). מאבק על כתר מלכות אנגליה, מת נהל אליבא ד**ג'יימס גולדמן**, בשלהי ה מאה ה-12 בסירת שניון. זהו מחזה קאמרי, חסר כל ברק מלכות, ולולא היה המחזאי האמריקני מבהיר לצופים כי מדובר במל כים ונסיכים, ניתן היה לחשוב כי מדובר במאבק משפחתי רגיל, על איזו ירושת ד לא נידד, ולא בכס המלכות הבריטי. תל בושותי ותפאורתו של **ארתור גולד** ריף לא הצליח ליצור על בימת הקאמרי אחירה מלכותית, ובימויו של **היי קילום** לא הוסיף אצילות לשחקנים, המגשים ב ערפל. מעניין לציין כי מר גולדמן, המחבר, הגדיר את יצירתו בת שתי המערכות כי קומדיה. הקאמרי השמיט בידוען הגדרה זו. הם כנראה יודעים היטב כי קומדיה היא עניין רציני מאוד, שקשה להתמודד עימו.

***** כלאדם** (בחן הירושלמי). **ז'אק כהן**, ליאור ייני, עזיזה רוזן וקבוצת שחקנים חובבים מבין תלמידי ה אוניברסיטה העברית בירושלים, תחת דיו האמונות של המרצה-הבמאי **אריה זקס**, יצרו באהבה הצגה עתפיה, על סי אגדה מן המאה ה-15, בה שולח אלוהים את ה מתת כדי לקרוא לכלאדם. ידידיו הכימילים (הידידות, התאוות, התשווקה, הרכוש) מסר בים כמובן להצטרף אליו לדרך ממה אין שבים. סקסט פוטי, חביב, מעמיק ומשע ש, במימו מלוטש, אסטטי ומרתק. תיאט רון של ממש.

...שיא השכלול במכשירי בישול
...מבחר גדול של תנורים וכיריים מודרניים
...תנורים אוטומטיים לאפיה מושלמת

איכות מעולה, שרות יעיל ואספקה דייקנית מוכיחים כי

על **בזגז** יכולים לסמוך

בינג-ליניאל

MED. SUN LINES FERRY LTD

בלה חופשתך בחורף — במחירים מוזלים! ותינה משרות אדיב ונוחיות מירבית הפלגות מדירות מחיפה בכל יום חמישי בשעה 11.00, ללימסול, פיראוס וברינוזיו (איטליה) באנית-המעבורת

אפרודיטה

(שירות אקספרס — הדחק 9,000 טון) פנה אל כל סוכני הנסיעות או לסוכנים הכלליים **אלאלוף ושות'**
תל-אביב, רחוב אלנבי 94, טל. 611757 — 613389
חיפה, רחוב כיאט 6, טל. 67752 — 67753
(«אפרודיטה» שנת בניה 1948 «ג»)

איך לנקות בדים, בגדים, טפטים, ריפוד, שטיחים, דלתות, רצפות, קירות, כיורים, כריים, כתמי זיעה, שומן ופתם לכלוך, ואת מנוע המכונית?

SWIPE (סווייפ) !
או!

SWIPE (סווייפ) מכנים את האושר לביתך!

כדי להשיג את מוצריה-הפלא המהפכני המנקה הכל — SWIPE (סווייפ) — טלפני 624983, או כתבי לתד. 29232, ת"א — והסוכן בדרכו אליך. (הכני רק 10 ל"י — תמורתן תקבלי את ה-SWIPE (סווייפ) במיכל שיוספיק לחצי שנה לפחות!)

לצורך אפיזודה זו פני מבוגר, לא הכי חכם.

★ ימים טובים (בהפקת ש. צמח) אותו שייקה אופיר חביב, שלא העלה עובש, מאז הציגו בטרור. הוא מנצל היטב את רמ"ח איבריו ומיתרי קולו, אך דא עקא, לא היה מי שיביים אותו, יכתוב ויערוך עבורו את החומר. משום כך, כשעורכים בים את האולם שוכחים למה וכמה הצחק, לא שלכל בדיחה חייב להיות מוסר-דשכל. אבל משייקה אפשר לדרוש קצת יותר. את הקצת הזה ממלאת במיקצת יונה לוי, המצליחה להוכיח ללא ערעור יתירות כי היא רקדנית מרחקת, על-אף כוריאוגרפיה רדודה אליה נקלעה.

***** אין אהבות שמחות** (ביר מוח) בליחיה הצמוד של תזמורתו של סטור הכחן מגיש יומי כנאי כ-20 שאנסונים

תערוכות

איבן שווייבל (גלריה מבט) מציג אחת עשרה תמונות בצבעי שמן. בעזרת צבעים עדינים ובהדרגות שלא מן העולם הזה מנסה הצייר להמחיש בציורו את העבר, ההווה והעתיד. בציוריו של שווייבל ניכרת במיוחד אובססיה מינית, המוסיפה עניין לציורו. שווייבל הוא אמריקאי העובד ויוצר בישראל.

***** אין אהבות שמחות** (ביר מוח) בליחיה הצמוד של תזמורתו של סטור הכחן מגיש יומי כנאי כ-20 שאנסונים

הצגה חדשה

עיסה ילדותית

★ פנטסטי (הבימה) טוב ג'ונס (להבדיל מהזמר הבריטי הנודע) וחרווי שמירט חברו יחד כדי להוליד יצירה כיס, מחזמר ל-8 משתתפים ולשני פסנטי רים כליווי. לגבי מחזמר, בו רגיל הקהל לעשרות שחקנים, רקדנים, מקהלה, תפאורות ותזמורת, זו ממש מהפכה.

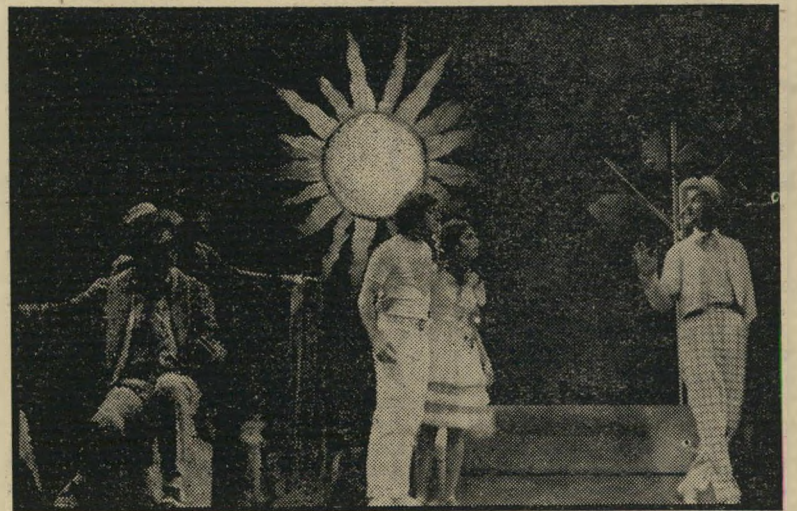
מנחם גולן בייס את פנטסטי לפני מספר שנים במועדון התיאטרון ולא בהצלחה. עתה נרתמה למלאכת הבימוי הבמאית ה' אנגליה מרג'ורי סינג ולמרחבה הצער אין להימנע מלקבוע כי גירסתה צולעת.

העלילה מבוססת על המחזה הרומנטיקאי של **אדמונד רוסטון** (מחבר סיראנו דה ברוארק) שהתבסס על רומיאו ויוליה של שקספיר. למעשה זו צריכה להיות פא' רודיה על עליית האהבה הנודעת. שני צעירי רים שכנים, **לואיזה** ו**מיינו** אינם אוהבים, אבותיהם מחליטים לאלץ אותם ליפול האחת

מיקצועי ומלוטש, וכשהוא מזמר כי יש לו כל מיני אונס למכירה — מאמינים לו. הוא גם יודע לשחק, **שולה חן** מוכרת כזמרת מוכשרת, בעיקר מעל גבי האתר והתקליטים, כנראה שלהישגים אליהם היא מגיעה באולי פן הקלטה, קשה לה עדיין להגיע מעל קרשי הבמה. היא די מאולצת, קרה ובלתי מלוטשת. על כל פנים היא איננה ניראית בגיל 16. ובקשר למשחק, היא עוד חייבת להשתפשף.

הרומיאו שלה, **רפאל קינן** הוא ממש קטסטרופה. לא יודע לשחק ולשיר בכלל לא. לרגעים נדמה כי עוד מעט ויחנך מחוסר אחר. **ישראל בקר** כאביה של לואיזה, משעשע מאד, מלבד העובדה ש**ישראל רובינצ'יק** לא יודע לשיר, מורגש שהוא נהנה מתפקידו כאבי מסיו — הנער. **שמוריק סגל** משעשע בלי כל קושי, כאן כשחקן סוג ד', המומחה לתפקידים המצ' ריכים גסיסה על הבמה, **ג'ורג' חשביה**, בתפקידו האילוסטרי, מתנועע בחן רב, וביכולת לא מבוססת.

גונב לכולם את ההצגה **ברוך דור**, שח' קן אפור, שלאחרונה התחיל קצת לזכות לתשומת לב (תפקיד מצויין במחכים לגורו

רובי, צ'יקה חן, קינן, חשביה וישראל בקר, פנטסטי

בזרועות השני, הם אוטרים במתכוון על השניים להפגש, ובונים בין חצרותיהם קיר, מתוך תקווה כי בני הנעורים, כדי להכעיס, יפגשו. ומשרואים האבות כי האהבה אינה פורחת בין הצעירים, הם שוכרים אנס מק' צועי, הרוחם למלאכה שני שחקנים עלובים. השלושה מעמידים פנים כי בכוונתם לאנוס את לואיזה, ומניחים לעלם לנצח בדורקרב. על-אף זאת אין הנערה הולכת שבי אחר הנער האביר אלא מתאבדת ונופלת דווקא בזרועותיו של האנס. כמובן שההפך אנד חייב לבוא. והוא מגיע, אך לא לפני שהצ' עיר עובר במטעירטורים על ארצות רבות. דווקא משום שהוא מצומצם, ניתן היה לצפות כי פנטסטי היה מחזמר פנטסטי. עם תמליל ועלילה שנונים ומוסיקה בלתי רגילה, אך הוא אינו כזה. העלילה ילדית, תית, הטקסטים לפזמונים שדופים, והמוסיקה ברובה הגדול, אינה מצטיינת במיוחד, ואינה קליטה, מלבד פזמון אחד או שניים (שפורטמו דווקא ע"י **פראנק סינטרה**, בלי קשר למחזמר).

אריק לביא מוכר כזמר מצויין, המצ' טיין בעיקר כמגיש בלזאות בדיקציה ברורה, מהרגע הראשון שהוא עולה על הבמה מורי גש כי הבמה שלו, יזא אותו אריק לביא:

ותפקיד לא רע בחלפונה) הוא משחק כאן בצורה בלתי רגילה, שחקן אידיוס, המבלבל ויוצר מונוטון משעשע עד-דמעות מקטעים מרומיאו ויוליה. המלס, הסוחר מונציה, המלך ליר, יוליוס קיסר ועוד מחזות של **שקספיר**. תענוג לראות אותו משחק כאן. הבימוי של הגברת סינג מאכזב. ההצ' גה מתנהלת בקצב איטי ומשעמם. ואסור היה שזה יקרה, במיוחד כשהצד המוסיקאי לי כה חלוש. העמדת הפיזיונום חובבנית. קטעים מסוימים מזכירים הצגות לילדים. **דן רייזינגר**, המוכר כגרפיקאי מעולה, הכין תפאורה צבעונית מאד, אך על חלק מההקדנות ניתן, וכדאי לוותר בקלות.

התרגום של **דן אלמגור** משעשע מאד, אך אינו מצליח לגאול את ההצגה מחוסר תוחלתה. לעיתים מורגש כי המבצעים מת' קשים להגיש את חרוזיו של אלמגור, מבלי לדעת את להתייחס אליהם כאל פרוזה אם לאו. לפארודיה המיוחלת על עליית רומיאו ויוליה, אין כל זכר. זוהי במקרה הטוב פארודיה על פנטסטי, זכר אחד כדא לציין: העלילה מגיעה לשיאה עד להפסקה. אחר' כך אין בכלל מה לראות ולשמוע. לכן אפי שר לנצל את ההזדמנות וללכת הביתה.

הסבון המקור אנשים ולבבות

Icnlok

סבון תמרוקים
דאדורנטי חדש
מכיל

Hexachlorophene-
TSS

מעניק הרגשת
רענונות נפלאה
וריה נעים.

חוצר מציין
שקלאמאן!

BATH-OREN

התספקי לק
באמחט קצף חלומי

בת-אורן

סבון
ללא
סבון
Taya

לילה ולילה

פול מקרטני (במרכז) לפני שבע שנים

מי רצח את פול?

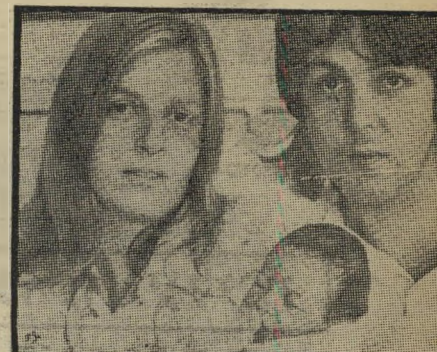
הוא ששר את הפזמונים הראשונים ואת האחרונים המיוחסים לפול מקרטני.

רמזים בשירים

מובן שתוך ימים אחדים מאז הרקיעה השמועה שקיים, התברר כי לא היה לה כל יסוד. פול מקרטני התייצב בלונדון בפני העיתונאים, והודיע, קבל עם ועולם, כי הוא חי ומרגיש בסדר גמור. עשרות, או אולי מאות, האנשים המכירים את פול מקרטני זה כעשר שנים, לא יכלו אלא לגחך למשמע הסיפור כאילו נהרג, לפני שנים אחדות, בתאונת דרכים.

כיצד נולדה השמועה שהרגה את פול? נראה שמקורה היה בעתון סטודנטים, באחת האוניברסיטאות שבעיר אוהיו. באותו עיתון הופיעה ידיעה היטלית כי פול מת, ועתה ממלא כפיל את מקומו. אחד משדרני הפד מונים בתחת רדיו מקומית — חזר על

השמועה עשתה לה כנפיים במהירות מדהימה. אמצעי התיקשורת המודרניים סייעו לה להתפשט על פני יבשות, תבל, והיא החרידה את מליוני מעריציה של להקת החיפושיות: פול מקרטני מת! כראוי לארבעת המופלאים, שחיהם הפכו לאגדה, לא היתה זו שמועה פשטנית ומוחלטת. היא היתה הרבה יותר מורכבת. פול מקרטני — כך נאמר — מת, למעשה, עוד לפני שלוש שנים, בתאונת דרכים. אולם

פול, אשתו ובתו לפני חודשיים

כדי שלא לפגוע בדמותם המושלמת של החיפושיות — נמצא במהירות כפיל. בדמותו של פול, השר במקומו בתקליטי הלהקה האחרונים.

שמועה זו קיבלה ביסוס רציני בטענה שהשמיץ פרופסור אמריקאי מכובד, שערך מחקר קולות בפזמוני הלהקה. לדבריו השתכנע כי אין זה יכול להיות שאותו אדם

ריטה, בעדה ובנה

המבוגר ממנה ב-17 שנה, ומאז דרך כוכבה כזמרת דינאמית וכחוקינית מוכשרת. לפני שלוש שנים התגרש טדי — שהיה בעבר אליליזמר בעצמו — מאשתו, ונשא את ריטה לאשה. לפני כשלושה חודשים נולד בנם הראשון, ותם קראו לו אלכסנדרו ניל צואר. כל אלה שהתאכזבו מההבטחות ליביא לישראל את כוכב פסטיבל סאן רמו, בובי סול, ימצאו נחמה בהופעותיה של ריטה פאבונה, שתגיע אלנו בשבוע הבא לסידרת הופעות.

האיטלקיה

המנומשת

כאשר החלה את הקריירה המזהירה שלה, היו הנמשים סימלה המיסחרי של ריטה פאבונה (23). אולם במשך שבע השנים שחלפו מאז, הספיקה ריטה להסתיר את הנמשים בעזרת איפור כבד, לכבוש את ליבם של חובבי הפזמונים בארצה ובישראל, להתחתן עם האיש שגילה אותה, טדי רנו, ואף ללדת לו בן. ריטה נולדה בעיר המכוננות האיטלקית טורין, כבתו של פועל במפעלי "פיאט". היא התגלתה על ידי טדי רנו,

משה מנהג משה מזל

"נמאס לי כבר לשיר רוקאריול לנערות מחומצנות שיער, ולהרביץ לגברים אלימים. אני מחפש כעת סרט חדש, עם תסריט שר נה מכל הסיפורים שהיו לי עד כה". כך אמר אלביס פרסלי באותה מסיבת עיתונאים מפורסמת שערך לא מכבר בלאס וגאס, כאשר חזר להופיע בפני קהל השבוע הוא החל את עבודתו בטרט חדש, המבטיח להיות שונה מכל הסרטים בהם השתתף. בטרט זה הוא ממלא תפקיד של רופא, הפוגש בשלוש צעירות, שהן, למעשה, ניי רות, אשר המירו את גלימותיהן בבגדים רגילים ויצאו, במצוות אס המנזר, "לפגוש את בני האדם שלהם יצטרכו לעזור". את התפקיד הנשי הראשי בטרט — הנקרא "משנה גלימה — משנה מזל" — ממלאת השחקנית מרי טיילור מור.

אלביס ומרי

הידיעה בתכניתו, ומכאן ואילך החלה זו להתגלגל ולתפוח ככדור שלג.

מעריצי החיפושיות, ששמועה זו הגיעה לאזניהם, לא ניסו לתהות על מקורה, אלא להיפך. הם החלו מיד מחפשים לה ביסוס במקורות שונים. חלק לא מבוטל מהם מצא, לדבריו, רמזים לאמינותה בתכנס של כמה משירי הלהקה האחרונים. אחרים לא ביקשו כל הוכחות. הם פשוט דבקו בשמועה, וסרבו לשמוע כל הסבר הגיוני.

שורה של מיתות

פסיכולוגים מסבירים את נטייתו של אדם לדאמין בשמועות על מות אישיות, או דמות אגדתית אהובה, בדחיקה עצמית של המוות. אלה סבורים, בתת הכרתם, שככל שהכחות ישיג מישוה אחר — הוא יאחר להגיע אליהם. נטיה בלתי מודעת זו אף גורמת, לא אחת, לשורה של "מיתות משונות". זכור, למשל, כי כאשר מת פרנק ליין רווולט, נשיא ארצות הברית, בשנת 1945 — שטף מיד את המדינה גל של שמועות על מותם של הגנרל ג'ורג' מארשל, בינג קרוסבי וראש עיריית ניו יורק דאז, פירליו לה גזאריה.

תכונה אופיינית אחרת לשמועה, היא שמיפיציה אינם מחפשים, בדרך כלל, כל הסבר לה, ואינם מנסים אפילו לדבוק אם היא מתקבלת על הדעת או עומדת במבחן ההגיון. כולנו זוכרים את גל השמועות סביב מעצרו של אריס סאן באשמת ריגול, בעוד שכל מי שרצה היה יכול לראות אותו יושב בנחת, כל יום אחר הצהריים, בקפה נוגה בתל-אביב.

אבל אין ספק שאם היה אדם אחד שהיה מרוצה בהחלט מהשמועה על מותו של פול מקרטני — היה זה פול עצמו. השמועה התזירה אותו לכותרות העתונים, וצעתה פיסוסם עצום לתקליטה החדש של הלהקה, דרך אבי.

בהאמבורג

העתונאי, הכלב והנהג

פיקסלה נעלב בחזרה, והחכונון כבר לפרק את קינו. אבל אז נחפזו ידידיו של קינו, הנמצאים בשפע בדינגונוף וחילוהו ברבע האחרון. וההפיאנד, כמו כל פעם שקינו מתנדנד קצת על רגליו: סוסו הנאמן הביא אותו בשלום הביתה, ושיניה ממשכים לבלות בנעימים כבימים ימימה.

סוסו

העתונאי עמוס קינון אוהב לפעמים לשות קצת. קורה, לא נורא. אבל מהן לפעמים, בהודמנויות כאלו, הוא גם משת טה קצת: פעם הוא זרק כוס על מישהו, פעם אחרת הוא זרק סנדל — על מישהו אחרת, לא על אותה אחת.

הפעם הוא סתם עמד לחטוף מכות — וניצל ברגע האחרון. ומעשה שהיה כך היה: הלך קינון ברחובה של עיר, כשכלבו סוסו. אותו הוא אוהב אהבת נפש, לצידו. הדבר היה לאחר כמה כוסיות, ולפתע חשקה נפשו לנסוע במונית. וכנס אם כן למוניתו של פיקסלה — ומי בתל-אביב לא מכיר את פיקסלה — ונתן לכלב את הוכות לשבת ליד הנהג.

סוסו הוא יצור שמח ועליו מטיבעו. בי רוב עליותו, זינק על פיקסלה. הוא לא ריב שפיקסלה לא אוהב במיוחד כלבים, ובייחוד כאלו שקופצים עליו כשהוא נוהג. ביקש אם כן פיקסלה מקינון שיסיר ממנו את הכלב. קינון נפנץ מהחוצפה, והשיב נעלב: "הכלב הזה, חביבי, יכול להיות יושב ראש אירגון נהגי המוניות. הוא יותר חכם מכל נהגי המוניות ביחד".

רק לפני שבועיים סיפרה כל העיר איך שמונה זילברשטיין אוהבת את ג'ורג' בלונדון, ואיך שהיא באה לכאן לביקור קצר בלבד, ואיך שהיא חיה איתו שנתיים, בלונדון, ואיך שהיא באה לביקור קצר בלבד, ואיך שיש היא חיה איתו מזה שנתיים, ואיך שיש להם בוסיק בשם קלפסומניה, ואיך שיש היא לא מתחתנת עם ג'ורג' בגלל שיש טוב לה ככה. ואיך ואיך.

אז השבוע מתברר ששוב לה גם אחרת:

מונה עליזה

מונה שבוע שהיא לא נראית בשום מקום בלי ישראל פוליקוב, הלא הוא פולי המפורסם משלישי יית הגשש החיוור. ואני מצפה בעניין רב לראות איך ית פתח הרומן הסרי הזה. בייחוד אשתו של פולי, השחקנית רינה גבור, ומצאת כרגע בלונדון. תארו לכם שהיא תפגוש שם, לגמרי במיקרה, את ג'ורג' ואת תהיה בדיחה, מה?

פולי

בינה

והנסערת שבה אליה. היא לא נרגעה סופית עד שדני קנה לה כלב חדש. והשבוע, כדי להירגע עוד יותר זיפית, היא נוסעת ללונדון לחדש את המל-תחה שלה.

ובזה, אומרים יודעי סוד, דני עוד יצא מהעסק בזול.

הוא רזה, בלונדיני, בן למשפחת עשירים. למרות זאת הוא נסע לגרמניה דווקא לעשות כסף. ולאט לאט הוא באמת הצליח. כשחשב כבר לפתוח לעצמו עסק משלו, הגיעה אליו יום אחד ידידה שלו מישראל העוסקת במיקצוע שאינו מכובד ביותר. ליתר דיוק, היא פשוט זונה. הידידה לא נתנה לו מנוח, הפריעה לו בעסקיו, עד שהוא החליט לשלוח אותה חזרה לארץ בעזרת ידידיו. אבל היא לא הסכימה, והתחילה לעבוד שט כמארחת באחד הבארים. ככה קוראים לזה בגרמניה. ויום אחד, בלחם איזה ויכוח, כינה ישראלי אחד את הידידה הזו בפרהסיא בשם זונה. הידידה נעלבה, הזעיקה את הידיד שלה שינקום את כבודה המחולל. הידיד הגיע, והבאר הפך לזירה של צעקות קולניות, שהסתיימו כאשר הידיד שלף סכין, ודקר את המשמין כמעט עד צאת נשמתו. הנדקר הועבר לבית חולים, והצמד-חמד יושב עכשיו בבית-הסוהר, ועומד להיות מואשם בנסיון לרצח. ועוד אומרים שפטה אבירות מעולמנו.

מוות

ופוקר

בטבריה

דני לרנר הוא צעיר, ויש לו מכונית, ומה שיותר חשוב, גם אשה צעירה ויפה. ולא סתם צעירה ויפה, אלא אפילו בלהה דוידוביץ.

אז כמו כל הצעירים בעלי המכוניות וחשנים הצעירות והיפות שנוהגים לניסוע בימי שישי בטבריה, גם דני נוהג, ובטבריה הוא משחק קצת פוקר בערב, בשביל הנשמה, ולמחרת קצת סקי, בשי-ביל הגוף, ואם עוד נשאר קצת זמן בין לבין, עוד משהו.

ביום שישי האחרון חגגו דני ובלהה, כמינהגם, בטבריה. והנה, באמצע הערב והפוקר, מזדעקת תאום בלהה ש, "סיי-ג'ו", הכלב שלה, נעלם. נעלם, אמר דני, אז שתלך לחפש אותו. קשה להתרכז בפוקר כשכל רגע מפרויעים לך.

בלהה, כאשה נאמנה, יצאה החוצה בעיקבות הנמר — ואז שמע דני, ולא רק הוא, זעקת-אימים. כל-כך אימים, שהוא נטש את הקלפים, וזינק לתוך הלילה האפל. ואכן, את אשר יגור בא לו: אשת-חיקו שכבה נעולפת באמצע הכביש, ולא רחוק ממנה — "סייגר". לא מעולף. מת. לגמרי.

בלהה נזקקה לרופאים ולכדוריות-געה במשך יומיים, עד שרוחה תעדינה.

אין אהבות

שמחות

החברה הגבוהה בישראל — זאת אומרת, העשירים. איזה חברה גבוהה אחרת יש? — סינלה לעצמה לנוח בסופי השבוע במועדון היס-תיכון. אחד מהנחמים האלו הוא מייק סמולוביץקי, שבימים שאינו בנופש, הוא משמש כאיש יחסי-ציבור במוסד ממשלתי נכבד.

יום אחד נסע אם כן מייק לנוח — ונפל בפח: הוא נלכד בקסמיה של פרנסואז, הי דילת הראשית של מועדון היס התיכון. אבל מכיוון שמייק תמיד נופל בפח בקלות, בייחוד בפח של אורחות מחולל, ובייחוד כשהן יפות. חשבו כל החברה שלו שזוהי עוד פרשת אהבים בשרשרת.

אלא שהפעם הם סעו, אוי, כמה שהם סעו: במשך כחודש ימים נראו מייק ופרני-סואז בכל העיר כשהם עושים פוצניו מר-ציני זה לזה, עד שאפילו החברים השתכנעו שזהו זה. הם נהיו בטוחים שהנה יקום בקרוב בית חדש בישראל, עם חופה וקידו-שין וכל זה, והתחילו לתת לזוג עצות איפה לערוך את החתונה, מה לבקש מת-נות, איזה שמות לתת לילדים, איך לעשות אותם בכלל, וכדומה.

ואז, בשיא האושר — התחוללה הדרמה: פרנסואז קיבלה מברק שעליה להתייצב תוך 24 שעות במשרדי מועדון היס התיכון בפאריז, ולצאת תוך 48 שעות לאגאדי-שבמארוקו. ועבודה כידוע, קודמת תמיד לחתונה. אז פרנסואז יצאה לדרך, ומייק תחיל לחכות.

אחם מבינים, היא הבטיחה לחזור.

מתחתנים!

כולם מתחתנים בזמן האחרון. עוד מעט לא יישאר רווק רציני לרפואה. הקורבנות האחרונים: יצחק שרז, זה שהיה ישרי-פעם לזמרת יעל שרז, שיש לו היום את פירסוס שרז, והיה לו את מועדון עומאר כייאם בשכירות, ויש לו כיום את מועדון השעות הקטנות בצפת — אז בשבוע הבא הוא סוף סוף יתחתן. בצפת, בבית-המלון של אבי כלתו.

חתן ב' הוא צלם-העתונות הוותיק אלי קמינר, שנהג להסתובב בעולם כאילו היה לפחות שותף באל-על. והיתה לו מכונית קטנה, ודירה קטנה, ואהבות קטנות — עד שמצא תיירת עשירה. עכשיו יש לו כבר דירה גדולה ומכונית גדולה, והכי חשוב, גם אהבה גדולה.

וחתן ג' הוא דוד בורשטיין המכונה וייב, המכונה "האוסטרלי היפה", המכונה "המיליונר העליון". דוד הוא איש עסקים מאוסטרליה, שבא לישראל למשך ששה שבועות לחפש עסק ונמצא מתעסק עם

שרז

בורשטיין

קמינר

חתכות ישראל במשך ששה חודשים. עד שמצא עכשיו בת ישראל לעניין. והשבוע התחתנו השניים. חברה תפסיקו, בחיכם.

העולם הזה

לבנון:

האם

צה"ל

יתערב?

בגליון זה:

ידיד הפורנוגרפיה בקופנהגן - בעיני ישראל